

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

MAGISTERSKÉ PREZENČNÍ STUDIUM

2011 – 2013

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Petra Březíková

Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české
kinematografie. Vznik, vývoj a výhled do budoucnosti.

Praha 2013

Vedoucí diplomové práce: MgA. Miloslav Kučera

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

MASTER FULL-TIME STUDIES

2011 – 2013

DIPLOMA THESIS

Petra Březíková

State Fund for Support and Development of Czech
cinematography. Formation, development and future prospects.

Praha 2013

The Diploma Thesis Work Supervisor: MgA. Miloslav Kučera

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne

Petra Březíková

Poděkování

Ráda bych zde poděkovala svému vedoucímu diplomové práce, MgA. Miloslavu Kučerovi, za odborné vedení, za pomoc a za rady při zpracování této práce.

Dále děkuji Mgr. Heleně Frankové za laskavé poskytnutí informací a literatury, týkající se nového zákona o audiovizí. Rovněž děkuji účastníkům rozhovorů za jejich ochotu a vstřícné jednání a všem, kteří mi byli jakkoliv nápomocni v čase tvorby této práce.

Anotace

Tématem diplomové práce je podpora filmového průmyslu a kinematografie v českém prostředí. Tvorba filmu potřebuje nejen finanční zajištění, ale rovněž aktuální legislativní pravidla a stabilní instituci. Dříve Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie upravoval samostatný zákon č. 241/1992 Sb., dnes je součástí nového zákona č. 496/2012 Sb. pojednávajícího o kinematografii komplexně.

Klíčové pojmy

filmová produkce, filmový průmysl, filmová tvorba, historie českého filmu, kinematografie, kultura, legislativa, rozhovory, Státní fond kinematografie

Annotation

Theme of diploma thesis is support film industry and cinematography in Czech environment. Filmmaking needs financial cover, but also actual legislative rules and stable institution. State Fund for Support and Development of Czech cinematography was modified single Act No. 241/1992 Coll., now is a part of the new Act No. 496/2012 Coll. dealing with whole cinematography.

Key Words

cinematography, culture, film industry, filmmaking, film production, history of Czech film, interviews, legislation, State Fund of cinematography

OBSAH

ÚVOD.....	9
TEORETICKÁ ČÁST	
1 KINEMATOGRRAFIE DO ROKU 1945.....	11
1.1 Vznik kinematografie.....	11
1.2 Počátky českého filmu.....	12
1.3 Ateliéry Barrandov do začátku 2. světové války.....	14
1.4 Kinematografie v období Protektorátu Čech a Moravy.....	15
2 KINEMATOGRRAFIE PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE.....	17
2.1 Zestátnění filmu.....	17
2.2 Období 1948 – 1956.....	19
2.2.1 Vznik Československého státního filmu.....	20
2.3 Nová vlna.....	21
2.4 Období normalizace 1968 – 1989.....	22
3 VÝVOJ KINEMATOGRRAFIE PO ROCE 1989.....	24
3.1 Situace před vznikem České republiky.....	24
3.2 1993 – 2012	26
3.2.1 Veto prezidenta Václava Klause v roce 2006.....	27
4 ZÁKON O STÁTNÍM FONDU KINEMATOGRRAFIE.....	31
4.1 Důvody přijetí nového zákona.....	31
4.1.1 Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy.....	32
4.1.2 Další důvod přijetí nového zákona.....	35
4.2 Průběh přijetí zákona.....	37
4.3 Analýza zákona.....	38
4.3.1 Státní fond kinematografie.....	41
5 BUDOUCNOST STÁTNÍHO FONDU KINEMATOGRRAFIE.....	55
5.1 Statut Státního fondu kinematografie.....	58
5.2 Koncept podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu v letech 2011 – 2016.....	59

PRAKTICKÁ ČÁST

6 HLOUBKOVÉ ROZHOVORY.....	62
6.1 Příznivci.....	62
6.2 Odpůrci.....	64
6.3 Mediální obraz zákona o audiovizi.....	67
ZÁVĚR.....	69
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	71
SEZNAM OBRÁZKŮ, GRAFŮ A TABULEK.....	73
SEZNAM PŘÍLOH.....	74

ÚVOD

„...á klapka! Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi).“ První větou začíná každé natáčení filmového díla a také uvedený zákon hraje v této diplomové práci hlavní roli.

Jelikož je kinematografie specifická mezi ostatními uměleckými žánry, je potřeba na ni nahlížet z několika úhlů. Střetává se zde stránka výtvarná, hudební, literární a interpretační; dále stránka finanční, která je spojena s výrobou, šířením a uchováváním děl a v poslední řadě technický vývoj, jenž v průběhu předchozích sta let prošel značnou obměnou. Všechny tyto aspekty byly argumentem, proč Parlament České republiky přijal na konci roku 2012 výše zmíněný zákon.

Do té doby zde existovala dvě právní nařízení, zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, a zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl. Jelikož se do roku 2012 nepodařilo přijmout žádné aktuálnější právní opatření, začalo se postupem času ukazovat, že tyto dva zákony trpí např. pojmovou nesrovnalostí s autorským zákonem či nedokážou reflektovat vývoj kinematografického průmyslu. Až nyní byl vytvořen úplně nový zákon č. 496/2012 Sb., který spojuje zákon č. 241/1992 a zákon č. 273/1993 a doplňuje ho o nové skutečnosti, jež vyplývají z technologického vývoje.

Tato diplomová práce tedy pojednává nejen o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie (dnes v novém znění Státní fond kinematografie), ale dává si za úkol také přiblížit čtenáři přijatý zákon, který je novým (pomyslným) mezníkem v českém filmovém průmyslu.

Aby byly známy a pochopeny všechny souvislosti, jsou první tři kapitoly o historii českého filmu od jeho počátků až do současnosti chronologicky řazeny za sebou a rozděleny na jednotlivé etapy. Vývoj filmového průmyslu, včetně politických událostí, popisuje nejen vrchol kinematografie u nás, ale také jeho pád. Porevoluční situace nastartovala směr, jaký si filmaři sami vybrali, avšak už nedomysleli následky. To byl i důvod, proč novelizace podpory filmu ze strany státu byla několikrát zamítnuta.

Další, čtvrtá kapitola se věnuje už samotnému zákonu č. 496/2012 Sb. Hlavním zdrojem informací pro tuto část diplomové práce byla důvodová zpráva, jež je součástí každé navrhované právní úpravy. Na základě tohoto dokumentu jsou v práci vysvětleny veškeré skutečnosti a principy, které byly důležitým argumentem při schvalování zákona. Rozsáhlá část této kapitoly rovněž pojednává o Státním fondu kinematografie. Poznámkový aparát, jenž se vztahuje ke každému odstavci, detailně popisuje obměny či důvody, na základě kterých se Ministerstvo kultury rozhodlo. Existuje i několik dalších dokumentů, které popisují stav českého filmového průmyslu, např. Velká RIA k návrhu zákona o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů, ze které jsem také čerpala.

Závěrečná kapitola v teoretické části se věnuje budoucnosti Státního fondu kinematografie. Jelikož je v tuto chvíli na samém začátku svého nového vývoje, lze jen těžko odhadovat, jakým směrem se bude ubírat či jak úspěšný bude ve svém „novém kabátu“.

A proč je stále na zákon č. 496/2012 Sb. tak kontroverzní pohled? Svých příznivců a odpůrců má česká mediální obec nespočet. Někteří její zástupci byli tak laskaví a poskytli svůj názor do praktické části této diplomové práce.

Bylo zajímavé sledovat skoro roční průběh schvalování zákona. I dnes, kdy už je uveden v praxi, stále vyvstává otázka, jestli je filmové umění spíše byznys a mělo by si na sebe umět vydělat samo, anebo jestli by mělo být financováno z veřejných zdrojů, jelikož *„je významným prostředkem, který umožňuje poznávat historii i současnost a vzdělávací formou výchovně působit nejen na mladou generaci“*¹!

¹ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, Preambule*. Praha, 2010.

TEORETICKÁ ČÁST

1 KINEMATOGRAFIE DO ROKU 1945

1.1 Vznik kinematografie

Náznaky vzniku kinematografie spadají do období průmyslové revoluce. Vědecko-technický pokrok zasáhl společenské, kulturní i politické dění. Století páry odstartoval James Watt vynálezem parního stroje a postupem času vznikaly další nové objevy, které proměnily zemědělství, výrobu, těžbu, dopravu a další odvětví.

Filmovému průmyslu předcházela vznik fotografie, která se jako prvnímu podařila udělat roku 1826 francouzskému fyzikovi Nicéphorovi Niépcemu použitím cínové desky potažené formou bitumenu, tvrdnoucí při osvětlení. Vůli rozhábat fotografický obraz předcházela řada studií a konkrétních přístrojů a vynálezů, např. dalekohled, mikroskop, čočky spojné a rozptýlené, camera obscura, laterna magika, stroboskop, traumatoskop, zootrop, atd.

Praxinotop, vynálezce Emila Reynauda, předznamenal v mnoha směrech kinematograf. Tímto přístrojem předváděl Reynaud oživé obrazy, které byly zřetězeny do příběhu, a roku 1892 otevřel první optické kino. Jednalo se však jen o kreslené příběhy. Americký vynálezce Thomas Alva Edison přispěl ve vývoji filmu kinetografem (sloužil k natáčení) a kinetoskopem (pro zhlédnutí oživilých obrazů). Nevýhodou kinetoskopu však bylo, že ho mohl využít pouze jeden člověk, který se díval kukátkem.

Až bratrům Augustovi a Louisovi Lumièrovým se podařilo zdokonalit systém záznamu i promítání natolik, že mohli poprvé předvést své filmy na přístroji nazvaném kinematograf. 28. prosince 1895 se v Paříži v kavárně Grand Café událo veřejné představení padesátisekundového němého filmu Příjezd vlaku na nádraží (Ize se setkat i s názvem Příjezd vlaku do stanice La Ciotat). Novinka u diváků nejdříve způsobila šok, jelikož z pozadí plátna se na ně řítila lokomotiva a ti ve strachu vyskakovali ze sedadel a prchali pryč.

Od tohoto dne se datuje vznik nejen francouzské, ale i světové kinematografie a zároveň se naplnily touhy a snaha lidstva zachytit, ukázat a reprodukovat pohyb.

1.2 Počátky českého filmu

Česká kinematografie se za více než sto let své existence stala významnou součástí národní kultury. Pevné místo mezi ostatními uměleckými obory ovšem film hned neměl. Filmové náznaky se v českých zemích objevily s nepatrným zpožděním, a to po velkém a úspěšném veřejném představení pohyblivých obrázků bratří Lumièreových v Paříži 28. prosince 1895. „*První filmová projekce na našem území se uskutečnila 15. července 1896 v Karlových Varech.*“² Poté následovala další města, např. Mariánské Lázně, Brno či Ústí nad Labem.

O první české filmové pokusy se zasloužil Jan Kříženecký, fotograf, nedostudovaný architekt a toho času úředník pražského magistrátu. Od druhé poloviny 90. let 19. století začal natáčet vlastní krátké dokumenty známé jako pražské „aktuality“, i hrané filmy, např. Purkyňovo náměstí na Královských Vinohradech nebo Poslední výstřel z děla na baště sv. Tomáše. Spolupracoval též s Josefem Švábem Malostranským, kterého lze považovat za našeho prvního filmového herce. Obsadil ho do snímků jako Výstavní párkař a lepič plakátů či Smích a pláč (1898), jež byly žertovnými příhodami v jednom záběru.

V roce 1897 v českých krajinách prvně natáčela zahraniční filmová společnost. Američané W. B. Hurd a William W. Freeman zaznamenávali pašijové divadelní představení v Hořovicích na Šumavě.

Až do roku 1900 neměla kina stálé působiště, nýbrž fungovala jako kočovné podniky. Filmových kopií byl v té době omezený počet a díky vysokému počtu repríz se promítané filmy využívaly až do úplného opotřebení. Stereotyp stálých snímků byl později doplňován o kabaretní či kouzelnická čísla, hudební výstupy apod. První stálý biograf otevřel Viktor Ponrepo.³ Bylo to v roce 1907 v Praze v domě U Modré Štíky na Starém Městě.

Ve světovém měřítku se Kříženecký zasloužil o zařazení české kinematografie do první desítky zemí, kde vznikly hrané filmy. České země se inspirovaly i dalším zahraničním trendem, a to vznikem soukromých filmových společností. První se jmenovala KINOFA. Byla založena v roce 1910, v jejím čele stál Antonín Pech a byla ekonomicky podporovaná pražskými obchodníky a průmyslníky. „*První snímky, které Kinofa v roce 1911 vyrobila, byly krátké grotesky o zbrklém mládenci Rudim, režírované Antonínem Pechem a Emilem Arthurem Longenem, Rudi na křtinách, Rudi na záletech, Rudi se žení*

² PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 11. ISBN 80-85839-54-7.

³ vlastním jménem Dismas Šlambor

a *Rudi sportsmen*.“⁴ Druhou filmovou společností byl ILLUSIONFILM. Zakladatelé Alois Jalovec a František Tichý se ze začátku zaměřili na výrobu aktualit a filmovou žurnalistiku, ale následně přešli k hranému filmu. „*V roce 1913 pod záštitou Illusionu vznikly čtyři nedochované filmy: žertovný snímek Cholera v Praze režíroval Alois Jalovec, komedii Pan profesor, nepřítel žen natočil pozdější herec Národního divadla Jiří Steimar, situačním skečem České hrady a zámky se režijně představil známý písničkář a kabaretiér Karel Hašler. Illusionfilmu náleží prvenství v adaptaci české divadelní klasiky.*“⁵ Třetí produkcí byla společnost ASUM založená v roce 1912 architektem Maxem Urbanem a jeho ženou, populární herečkou Národního divadla, Annou (Andulou) Sedláčkovou. Jejich tvorba byla zaměřená především na umělecky náročnější snímky, do kterých obsazovali slavné divadelní herce.

Roku 1914 jako první z filmových společností činnost ukončila Kinofa. Zbylé dvě organizace jí následovaly ihned po vypuknutí 1. světové války. Alois Jalovec a Max Urban narukovali na frontu a tím došlo víceméně k zlikvidování produkce českých hraných filmů. Krátce po skončení války tvorba českých filmů zaostávala za světovou kinematografií. Rané filmové pokusy měly nízkou uměleckou hodnotu. Ovšem ve 20. letech se zrodilo znovunadšení a průkopnický chtíč, který opět nastartoval českou filmovou produkci. Náměty na scénář byly především literární předlohy. V této době vznikla řada filmů, např. *Cikáni* (1921), *Pohádka Máje* (1927), *Tonka Šibenice* (1930), *Batalion* (1927), a prosadila se řada režisérských individualit, např. Karel Anton, Gustav Machatý, Martin Frič nebo Přemysl Pražský.

Velký průlom nastal ve 30. letech 20. století nástupem zvukových filmů. Za první český zvukový snímek je považováno melodrama *Když struny lkají* (1930). Triumfálního úspěchu u diváků dosáhl Lamačův C. a k. polní maršálek, který představil skvělého Vlastu Buriana v hlavní roli. Paralelně s filmy se rozrůstaly i biografy. Repertoár většinou tvořily tituly ze zámoří a německá kinematografie. Ohrazení veřejnosti proti německým filmům vyústilo v zářijovou demonstraci, kvůli které na několik týdnů ochladly kulturněpolitické vztahy obou zemí. „*V roce 1932 byl po složitých jednáních zaveden tzv. kontingentní systém, který po různých úpravách stanovil, že výrobce celovečerního hraného snímku obdrží státní příspěvek 105 000 Kč, nebo získá povolení k dovozu pěti filmů (za jeden*

⁴ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 13. ISBN 80-85839-54-7.

⁵ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 13. ISBN 80-85839-54-7.

se platilo 20 000 Kč) až do naplnění kvóty 160 titulů.“⁶ Proti tomu se ohradila zahraniční studia, především ta americká, a nové podmínky nepřijala. Následkem toho se „začaly prosazovat ještě nedávno tolik nenáviděné filmy německé, následované anglickými a francouzskými.“⁷

Váženou osobou, která byla stoupencem kontingentu, byl majoritní akcionář firmy A-B Miloš Havel. Dne 23. listopadu 1931 tato společnost zahájila výstavbu nových ateliérů na Barrandově.

1.3 Ateliéry Barrandov do začátku 2. světové války

Obrázek 1: Pohled na novou budovu A-B akciových filmových továren

Představitelé A-B společnosti hledali pro stavbu nových filmových ateliérů místo v Praze, které by nahradilo nevyhovující objekt na Vinohradech. Nakonec je oslovili barrandovské pláně. „Stavbě nového studia předcházela rok systematické práce na konstrukčních a

Zdroj: JIRAS, P. *Barrandov II – Zlatý věk*. Praha: Gallery, 2005. s. 26. ISBN 80-86010-96-1.

ekonomických výpočtech.“⁸ Nově postavená budova musela splnit vysoké nároky zadavatele, tj. zvukově izolované natáčecí haly a přilehlá pracoviště. To vše po stránce architektonické esteticky zakomponovat a v areálu vyčlenit zázemí pro kvalitní mezipracovní odpočinek personálu a umělců. Autor projektu, architekt Max Urban, stavbu vyčíslil na 14 mil. Kč. Po dokončení ateliérů se stal Barrandov symbolem české kinematografie a z pohledu vybavení středoevropským zázrakem. Poprvé se zde začalo natáčet 25. ledna 1933 a byla jím Innemannova detektivka *Vražda v Ostrovní ulici*. Výrobní

⁶ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 38. ISBN 80-85839-54-7.

⁷ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 38. ISBN 80-85839-54-7.

⁸ JIRAS, P. *Barrandov II – Zlatý věk*. Praha: Gallery, 2005. s. 25. ISBN 80-86010-96-1.

potenciál ateliérů plánoval produkci cirka osmdesát celovečerních snímků ročně. Tuto kvótu však nebylo možné jen domácími filmy splnit.

V roce 1934 bylo založeno Filmové studio, které si dalo za cíl zvýšit úroveň české kinematografie především po profesionální stránce. Tato instituce sloužila zprvu jako nadace, později se stala samostatným orgánem dotovaným státem. „*V rámci vlastních aktivit FS nebo s jeho pomocí se vyhlašovaly různé ankety a konkurzy hledající hodnotné náměty a scénáře a nové adepty filmového herectví.*“⁹ Divácky úspěšná třicátá léta se filmovým tvůrcům podařilo vytvořit díky dodržování zavedených konvencí filmového vyprávění. České hrané filmy byly se zahraniční konkurencí srovnatelné kvalitou výkonu našich kameramanů. Havlova společnost A-B měla ve Filmovém studiu výhradní postavení, neboť zastupovala ty nejlepší herecké hvězdy - Vlastu Buriana, Adinu Mandlovou, Lídu Baarovou, Natašu Gollovou, Oldřicha Nového, Huga Haase a mnoho jiných. Do zlatého fondu české kinematografie patří i režisérská elita, např. Karel Lamač, Gustav Machatý či Martin Frič.

1.4 Kinematografie v období Protektorátu Čech a Moravy

Předzvěsti měnících se poměrů v Evropě naznačovaly obavy z budoucnosti. Ty se také naplnily vynuceným přijetím Mnichovské dohody a následnou okupací Československa v březnu 1939. Vznik Protektorátu Čech a Moravy znamenal pro filmový průmysl obrát o sto osmdesát stupňů. Konfiskací barrandovských ateliérů Němci využili ve svůj prospěch. „*Jejich vlastní filmová produkce podřízena Goebbelsově systematické propagandě mohla skvěle vybavené ateliéry dokonale využít pro výrobu filmů podřízených nacionálně sociálnímu vkusu.*“¹⁰ Arizace¹¹ a germanizace takřka okamžitě nastoupila do českého filmového průmyslu – dvojjazyčné titulky a plakáty, přezkušování filmových pracovníků z němčiny či zákaz promítání filmů s židovskými herci. Změny nastaly současně v organizačním uspořádání filmových studií, jelikož německá strana postupně navyšovala svůj podíl v organizaci tak, že došlo k zániku společnosti A-B, kterou nahradil nový německý Pragfilm. To všechno bez vědomého souhlasu Miloše Havla i správní rady.

⁹ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 38. ISBN 80-85839-54-7.

¹⁰ BARRANDOV STUDIOS. *Historie filmové tvorby na Barrandově*. [online]. © 2011. Dostupné z: <http://www.barrandov.cz/clanek/historie/>

¹¹ vyvlastnění majetku nacistickým Německem a převedení pod správu Říše

Kromě zabrání technického zázemí ateliéru chtěla Říše využít i lidský potenciál. Čeští filmoví tvůrci a umělci byli zváni ke spolupráci. Ze strachu ztráty zaměstnání většina smlouvu podepsala a podílela se na německých filmech. Leckdo ale pro svůj neárijský původ či politické přesvědčení musel českou zemi opustit. Byli jimi např. režisér Karel Lamač, herci Jan Werich, Jiří Voskovec či Hugo Haas.

S novým vedením pochopitelně přišly i cenzurní zákazy českých a zahraničních filmů. „*Celkem bylo mezi lety 1939 – 1944 zakázáno 113 starších českých hraných filmů, kromě vyloženě antifašistických děl se jednalo i o filmy s vojenskou tematikou, filmy, na nichž spolupracovali emigranti apod.*“¹²

Postupem času bylo dovoleno natáčet česká filmová díla dvěma společnostmi – Lucernafilmu a Nationalfilmu. „*Lidé ve vedení těchto firem udrželi českou výrobu, kryli formálními smlouvami české intelektuály, realizovali pod krycími jmény předlohy zakázaných autorů, ale především – podařilo se jim až na výjimky, i za cenu osobních ústupků, zabránit zneužití české kinematografie pro potřeby okupační moci.*“¹³ Kvůli cenzurnímu dohledu filmaři využívali pro své snímky náměty z české literatury. Jednalo se o stejně kvalitní díla jako před válkou, ve kterých nechyběla i humorná složka s inteligentním vtipem. Řada titulů je dnes stále zařazována do programu televizních stanic, např. *Kristián* (1939) s Oldřichem Novým, *Katakomby* (1940), *Eva tropí hlouposti* (1939), *Hotel Modrá hvězda* (1941) nebo *Cesta do hlubin študákovy duše* (1939).

Během války se našli i ti, kdo kolaborovali s nacisty. V poválečném procesu byli vyslýcháni např. Lída Baarová, Adina Mandlová, Vlasta Burian, Miloš Havel, Svatopluk Inemann a další.

Během války se začala rodit mezi levicovou intelektuální skupinou idea, jež by sjednotila a znárodnila český film. Tento návrh nakonec prezident Beneš stvrdil svým podpisem dekretu č. 50.

¹² PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 67. ISBN 80-85839-54-7.

¹³ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 69. ISBN 80-85839-54-7.

2 KINEMATOGRRAFIE PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE

2.1 Zestátnění filmu

Konec války na území Československa a osvobození Prahy Rudou armádou znamenal pro českou kinematografii další vývoj. Nejdříve ale bylo nutné zajistit celkovou stabilitu země a vytvořit fungující republiku s vládou. Roku 1946 se konaly první poválečné parlamentní volby, ve kterých zvítězila Komunistická strana Československa (KSČ) a stala se tak nejsilnější stranou v zemi. Předsedou vlády byl zvolen Klement Gottwald.

*„Během válečných let, především pod záštitou ilegálního Národně revolučního výboru inteligence, jehož předsedou byl Vladislav Vančura, a Československé filmové společnosti, probíhaly intenzivní práce na modelu poválečného zestátnění české kinematografie.“*¹⁴ Účastníky jednání byli např. František Papoušek, Jindřich Elbl, František Pilát, Elmar Klos nebo Ladislav Kolda, zastupující skupiny regionální, profesní či politické. Reorganizace kinematografie měla dát filmařům šanci vymanit se z komerčních zájmů investorů a současně plánovala *„návratnost finančních prostředků z kin zpět do výroby, mimo jiné proto, aby finančně úspěšnější tituly podpořily vznik děl umělecky náročnějších. Cílem byl soběstačný filmový průmysl, jenž by zaručoval vysoký standard československé kinematografie.“*¹⁵ Před koncem války už byly připraveny směrnice upravující nové uspořádání kinematografie, které jen čekaly na „vhodnou příležitost“.

Ihned po osvobození republiky (květen 1945) se začalo s vyvlastňováním kin a výrobních prostředků z německého a soukromého držení pod dohledem České národní rady. *„Vláda se začala zabývat návrhem osnovy dekretu na zestátnění filmu, dekret podepsal prezident republiky Edvard Beneš 11. srpna 1945 a účinnosti nabyt 28. srpna 1945. Dekretem prezidenta republiky Edvarda Beneše z 11. srpna 1945 bylo dáno, že „k provozu filmových ateliérů, k výrobě osvětlených filmů kinematografických (v dalším jen filmů), k laboratornímu zpracování filmů, k půjčování filmů, jakož i k jejich veřejnému promítání je oprávněn výhradně stát“. Kinematografie se tak stala prvním zestátněným odvětvím státního hospodářství v poválečné historii naší země.“*¹⁶ Ne na dlouho však

¹⁴ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 88. ISBN 80-85839-54-7.

¹⁵ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 88. ISBN 80-85839-54-7.

¹⁶ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 89. ISBN 80-85839-54-7.

vydržela idea centrálně řízené filmové obce a cirkulace zisků a investic, neboť se postupně prosazovaly osobní zájmy a ambice v jednotlivých správních úsecích.

V roce 1947 obohatila filmový obor vzdělávací instituce – Akademie múzických umění, známá dnes pod zkratkou FAMU. Na koncepci spolupracovali Otakar Vávra a Jindřich Honzl. Zpestřením filmařské práce byl v roce 1946 uspořádán Mezinárodní filmový festival v Mariánských Lázních. O čtyři roky později byl přesunut do Karlových Varů, kde se každoročně stále koná.

Prvním znárodněným hraným filmem se stala adaptace románu Jana Morávka Blázen z Lorety. Snímek byl uveden v červnu 1946 pod názvem Průlom. O rok později byl natočen první barevný film, drama Jan Roháč z Dubé (1947). Poválečné období je příznačné pro rozkvět animovaného filmu. *„Díky státní záštitě se ze studií zlínské firmy Baťa (za války pod německou správou) mohlo stát pracoviště se zaměřením na film naučný a animovaný, kde v mírném závětrí pracovali Hermína Týrlová a Karel Zeman, v Praze zase existence AFITu (Ateliér filmových triků, za okupace rovněž v rukou Němců) dala vzniknout studiu Bratři v triku s Jiřím Trnkou, Jiřím Brdečkou, Eduardem Hofmanem a jinými.“*¹⁷ Díla jako Vzpouza Hraček nebo Špalíček byly oceněny i na mezinárodních festivalech.

Obrázek 2: Natáčení snímku Cesta do pravěku

Zdroj: *V sobotu se otevírá Muzeum Karla Zemana.* [online].
© 2006 [cit. 2012-10-5].
Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/kultura/v-sobotu-se-otevira-muzeum-karla-zemana_248036.html

¹⁷ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 91. ISBN 80-85839-54-7.

2.2 Období 1948 – 1956

Budování nového Československa mělo od konce války jasně navrhnuté hospodářské programy, jak se co nejrychleji vzpamatovat. Narůstající politická krize ovšem vyvrcholila Únorovým pučem roku 1948, který přeměnil politické klima na dalších čtyřicet let.

Po abdikaci prezidenta Edvarda Beneše na jeho místo nastoupil Klement Gottwald a post předsedy vlády zastal Antonín Zápotocký. V květnu, když se konaly volby, s naprostou převahou vyhrála komunistická strana. Byly ale zmanipulované, aby nic nebránilo faktickému vládnutí jedné strany. To bylo nakonec i uzákoněno při IX. sjezdu KSČ. *„Stranické vedení si bez demokratické kontroly podřídilo zákonodárství i rozhodování vlády, byly schváleny represivní zákony a opatření, dlouho na sebe nenechaly čekat soudní procesy a hrdelní rozsudky nad politickou opozicí.“*¹⁸ Komunistický režim se po převratu a na začátku 50. let v Československu dopouštěl na svých občanech brutalit, které postihovaly ty, jež byli politickými odpůrci a nespolehlivými občany. Řada z nich skončila v táborech nucených prací při uranových dolech nebo byla popravena spolu s představiteli církví.

V roce 1949 bylo Československo jedním ze zakládajících členů¹⁹ Rady vzájemné hospodářské pomoci. Organizace pro země sovětského bloku spolupracovala na ekonomickém a hospodářském pokroku. *„Teprve sovětské vedení v čele s Nikitou Chruščovem položilo důraz na větší integraci v rámci RVHP, rozšířením vzájemného obchodu a vytvořením nadnárodního plánovacího orgánu, který měl uskutečnit cíl „mezinárodní dělby práce“.“*²⁰ Realita ovšem byla taková, že *„přestávaly fungovat služby a hroutil se spotřební průmysl, vážlo zásobování energií i potravinami, na hranicích vyrostla „železná opona“ z ostnatých drátů a hlídkových věží, hmatatelný důkaz informační blokády a ignorace lidských práv.“*²¹ Desetitisíce občanů raději emigrovaly do zahraničí i přesto, že za pokus o překročení státní hranice hrozilo vězení nebo zastřelení.

Období do roku 1956 se zapsalo do historie Československa jako éra podřízená ideologickému diktátu Sovětského svazu se stalinistickými metodami. Komunistická totalita způsobila největší propad kultury, vědy a umění.

¹⁸ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 95. ISBN 80-85839-54-7.

¹⁹ Zakládající země: Albánie, Bulharsko, Československo, Maďarsko, Polsko, Rumunsko, SSSR. Později přistoupily: NDR, Mongolsko, Kuba, Vietnam, (Jugoslávie)

²⁰ PEČENKA, M., P. LUŇÁK a kol. *Encyklopedie moderní historie*. 3. vyd. Praha: Libri, 1999. s. 408. ISBN 978-80-85983-95-1.

²¹ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 95. ISBN 80-85839-54-7.

2.2.1 Vznik Československého státního filmu

V kulturní sféře byl film první, jenž se musel přizpůsobit režimu. Autoritativní strana považovala filmové umění za odraz nastolené ideologie. Zavedla oficiální dramaturgii v duchu socialistického realismu a veškerá díla podléhala přísné cenzuře. Z velké části byly natočené snímky využívány pro potřeby propagandy komunistické strany. „*Filmařská obec se zpovídala z prohřešků proti vágně formulovaným pravidlům a v zájmu „společenské objednávky“ rezignovala na tvůrčí svobodu.*“²² Hrané filmy se tedy mohly chlubit kvalitně odvedenou prací kameramanů, obsahově však byly za jedno. „*Film spolu s bezpečnostními složkami hledal zahraničního nebo vnitřního nepřítele, zrádce, slabocha, podezřelého intelektuála, jenž planě dumá, přestože je jeho povinností jít ruku v ruce s pracujícími masami.*“²³ Druhá rovina, která se v kinematografii uplatňovala, bylo barvitě vykreslit současnost a budoucnost socialistické společnosti a tabuizovat negativní jevy. Docházelo proto k tomu, že náměty a scénáře procházely v několika fázích mnohastupňovým schvalovacím řízením.

Pozoruhodným žánrem, do kterého příliš nezasahovala ideologie, byly pohádky. Leckteré jsou dodnes divácky velmi oblíbené, např. *Pyšná princezna* (1952), *Byl jednou jeden král* (1954), *Obušku z pytle ven!* (1955) nebo *Dařbuján a Pandrhola* (1959).

Znárodnění kinematografie a filmových ateliérů vyústilo v roce 1948, kdy byl vládním nařízením č. 72/1948 zřízen státní podnik Československý státní film. Do roku 1956 prošel těžko přehlednými reorganizacemi, měnící jeho nadřízené orgány a vnitřní strukturu. V padesátých letech také došlo k významné změně ve vlastnictví kin. Přestože návštěvnost a zisk z odehraných filmů byl pro rozpočet obcí zajímavým zdrojem příjmu, vláda převedla kina do vlastnictví národních výborů a ustavila za provozovatele krajské filmové správy. „*Tržby z filmových představení byly rozdělovány v poměru 50% ve prospěch kin a 50% ve prospěch distributora.*“²⁴ Až od roku 1957 se utváří nová organizační struktura Československého státního filmu (ČSF), která vyvedla filmovou kulturu z krize. Byla vytvořena Hlavní správa ČSF a k ní založeno šest samostatných hospodářských organizací – Filmové studio Barrandov, Krátký film, Filmové laboratoře, Filmový průmysl, Ústřední půjčovna filmů a Československý filmexport. Později ještě

²² PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 96. ISBN 80-85839-54-7.

²³ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 97. ISBN 80-85839-54-7.

²⁴ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, příloha 3.1 Historie-základní vývojové tendence české kinematografie v letech 1945 - 2009 a jejich vyhodnocení*. Praha, 2010.

přibyly dvě další, v roce 1974 Československý filmový ústav a v roce 1977 Filmové studio Gottwaldov.

„Ve studiích FS Barrandov, Krátkého filmu a FS Gottwaldov se vyráběly filmy distribuované v tuzemsku Ústřední půjčovnou filmů (dále jen ÚPF) a v zahraničí Filmexportem. Zahraniční filmy kupoval pro českou distribuci Filmexport, samotnou distribuci pak přebírala ÚPF. Technickou stránku filmové výroby a distribuce zajišťoval Filmový průmysl a Filmové laboratoře Barrandov. Ústřední ředitelství na základě ročního plánu zadávalo studiím výrobu filmů, po jejich schválení uhradilo náklady na výrobu a předalo film ÚPF do distribuce. Kina, která patřila národním výborům, odváděla ÚPF polovinu hrubých tržeb, ÚPF převáděla veškerý zisk z distribuce zpět Ústřednímu ředitelství.“²⁵

2.3 Nová vlna

Česká Nová vlna patří k nejslavnějšímu období českého filmu, dokonce tvoří zatím nepřekonaný vrchol. Je spojena s tehdejšími událostmi společenského uvolňování a díky společenské angažovanosti některých filmů si získala i důležité mimoumělecké postavení.

Vznik české Nové vlny podpořil i mocný inspirační proud ze zahraničí (dozvuky italského neorealismu, francouzské nové vlny, anglického free-cinema, progresivní tendence v sovětském filmu). V nastupující generaci se sešlo několik talentovaných režisérů, kteří během krátkého časového období natočili řadu kvalitních filmů, jimž se dostalo zahraničního uznání. Generační výměna režisérů, kameramanů, scénáristů a ostatních technických pracovníků absolvovala FAMU, která v těchto letech byla jedna z nejkvalitnějších filmových škol na světě a na níž učili nejzkušenější praktičtí a teoretičtí matadoři z předválečných let (O. Vávra, K. Plicka, V. Waserman, A. M. Brousil). Neexistují žádné jmenné seznamy, které by určovaly, kdo byl a nebyl příslušníkem Nové vlny. Za základní sestavu můžeme označit Miloše Formana (hlavní představitel; v roce 1963 natočil svůj první film Černý Petr, 1965 Lásky jedné plavovlásky, 1967 Hoří, má panenko), Jiřího Menzela (např. 1966 Ostře sledované vlaky, oceněno Oskarem), Věru Mášu. Ze slovenských autorů např. Juraj Herc.

²⁵ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, příloha 3.1 Historie-základní vývojové tendence české kinematografie v letech 1945 - 2009 a jejich vyhodnocení.* Praha, 2010.

Základními poznávacími znaky Nové vlny bylo angažování neherců, natáčení v reálném prostředí, dlouhé a často improvizované dialogy a černý až absurdní humor. Režiséři se nesnažili nic přikrášlovat a zachycovali přirozenou lidskost s dobrými i špatnými vlastnostmi lidí. V žánrovém spektru se uplatnila hořká komedie, dokument, válečný film, ale i nově filmový muzikál.

Nástup normalizace ukončil úspěšné desetiletí a nadějný trend československé kultury byl razantně zastaven.

2.4 Období normalizace 1968 - 1989

Příchod okupačních vojsk v létě 1968 znamenal pro československou kinematografii návrat ke starým pravidlům. Ideologický dohled a tvrdá cenzura zasáhly filmový průmysl okamžitě. Mnoho filmařů na to reagovalo odchodem do zahraničí. Vlast opustili Miloš Forman, Jan Němec, Vojtěch Jasný a Ivan Passer. *„Z těch, kteří zůstali v Čechách, se mnozí přizpůsobili novému režimu a jejich tvorba se stala postupně konformní. Budťo svoje filmy přizpůsobili ideologickým požadavkům, nebo volili úniková témata.“*²⁶ Komunistický režim také zakázal promítat mnoho filmů a některé z nich dokonce byly cenzory zabaveny a uloženy do trezoru.

*„Z hlediska počtu natočených filmů však šlo o jedno z neplodnějších období českého filmu: natáčelo se zhruba kolem 200 celovečerních filmů za pětiletku, v poměru 150 českých ku 50 slovenským. Za masivní státní dotace vyžadoval režim dvojí službu.“*²⁷ Vedle ideologické podpory se mělo jednat především o snímky „masové zábavy“. Neutrální požadavek, který však zasáhne konzumní život drtivé většiny společnosti. Filmy vymykající se těmito dvěma nárokům vznikaly jen zřídka. Ačkoli došlo k úbytku děl obsahujících uměleckou autorskou výpověď, tvorbu na Barrandově zachránily komedie, filmy pro děti a mládež a detektivky; např. Hogo fogo Homolka (1970), Homolka a tobolka (1972), Což takhle dát si špenát (1975), Zítřka to roztočíme, drahoušku (1976), Šest medvědů s cibulkou (1972), Adéla ještě nevečeřela (1977), Tři oříšky pro Popelku (1973) nebo Páni kluci (1976), kteří získali ceny z mnoha festivalů.

²⁶ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 154. ISBN 80-85839-54-7.

²⁷ PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. s. 157. ISBN 80-85839-54-7.

Do roku 1984 byla kinematografie schvalována na federální úrovni, a tudíž na ni Ministerstvo kultury nemělo vliv i přesto, že byla jeho oddělenou součástí v rozpočtu. Náklady, které nepokryl podnik vlastními příjmy, dotovalo Ústřední ředitelství („ÚŘ“) ze zisku ostatních podniků. *„Při zavádění nových ekonomických opatření byl v roce 1985 převeden ČSF do federálního rozpočtu, ale na rozdíl od ostatních resortů, jež musely plnit vůči státnímu plánu a rozpočtu přes sedmdesát hospodářských ukazatelů, ČSF měl dodržovat pouze dva ukazatele – odvod volného zůstatku zisku a mzdovou regulaci. ÚŘ ČSF mělo díky tomu volnost v rozhodování o finančních prostředcích, které obíhaly v oblasti kinematografie, což mu pochopitelně přinášelo nebývalou míru nezávislosti v direktivně řízeném hospodářství.“*²⁸ Z tzv. kinematografického fondu, do něhož jednotlivé podniky odváděly zisk ze své činnosti, byly hrazeny náklady na výrobu českých filmů ve filmových ateliérech, nákup práv zahraničních filmů Filmoexportem nebo tantiémy autorům. Roční příjmy fondu kinematografie, který byl rozpočtovou položkou celkového rozpočtu ÚŘ ČSF, byly přibližně kolem 300 milionu korun.

Politika glasnosti (= otevřenosti) a perestrojka (= přestavba) zavedená Michaiilem Gorbačovem, který nastoupil v roce 1985 na pozici generálního tajemníka Komunistické strany Sovětského svazu, znamenala pro východní blok obrat a změnu dosavadní sovětské ideologie. Ekonomické a politické reformy měly zprvu reformovat a zvýšit výkonnost sovětského národního hospodářství, avšak spíše prohloubily nespokojenost s vedením. Objevily se náboženské, národnostní i sociální nepokoje, které vyvrcholily revolucemi v roce 1989.

²⁸ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, příloha 3.1 Historie-základní vývojové tendence české kinematografie v letech 1945 - 2009 a jejich vyhodnocení.* Praha, 2010.

3 VÝVOJ KINEMATOGRAFIE PO ROCE 1989

3.1 Situace před vznikem České republiky

Před listopadem 1989 byla oblast kinematografie bezvýhradně státním monopolem (ve srovnání s ostatními uměleckými obory), „byla plně centralizována v tzv. výrobně hospodářské jednotce Československý film a nespádala do působnosti Ministerstva kultury („MK“).“²⁹ Znárodnění zaručovalo tvůrcům ekonomické jistoty, na druhou stranu stát měl možnost kontrolovat ideologický obsah děl (míra kontroly se lišila podle různých historických období).

Počátkem devadesátých let začala transformace kinematografie, která vyšla z iniciativy filmařů, sdružených v obnoveném profesním svazu FITES. „K 1. 1. 1991 došlo Nařízením vlády č. 429/1990 Sb. ke zrušení VHJ Československý film a jeho Ústředního ředitelství.“³⁰ Filmařská obec však nebyla schopna nahradit centralizovanou totalitní strukturu filmového průmyslu strukturou jinou, odpovídající novým společenským poměrům a především potřebám oboru. Tímto krokem se filmové umění fakticky ocitlo bez státní podpory, neboť státu skončila povinnost financovat film.

Budoucnost české kinematografie převzalo Ministerstvo kultury a formálně se tak od sebe oddělil český a slovenský film³¹. Na post poradce ministra kultury pro kinematografii byl v roce 1991 prosazen kandidát FITES. Ten dal vzniknout oddělení kinematografie, které bylo pověřeno přípravou audiovizuální legislativy, prosazením privatizace filmových podniků, složek bývalého Československého filmu a dalších nezbytných transformačních kroků.

Ačkoliv stále platil Benešův znárodnovací dekret, rokem 1991 začaly vznikat soukromé produkční a distribuční společnosti. Desítky firem a agentur přicházely zaplnit spektrum prací v audiovizuální oblasti, včetně některých nově se rozvíjejících (počítačová animace, multimédia aj.). Ekonomicky nosným odvětvím filmového průmyslu se však postupně staly služby pro zahraniční filmové a televizní producenty a výroba reklam.

²⁹ společnost EEIP, a.s. *Velká RIA k návrhu zákona o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů*. Praha, 2011.

³⁰ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, příloha 3.1 Historie-základní vývojové tendence české kinematografie v letech 1945 - 2009 a jejich vyhodnocení*. Praha, 2010.

³¹ K rozdělení už došlo fakticky dříve; v průběhu 50. a 60. let spadala slovenská kinematografie do gesce ústředních slovenských orgánů a od roku 1968 pod Ministerstvo kultury Slovenské republiky.

V přechodném období 1991–1992 byla poskytnuta jednorázová státní dotace 100 mil. Kčs – 50% stávajícím podnikům (Barrandov, Zlín, Krátký film) a 50% do nově vznikající soukromé filmové tvorby.

Filmové studio Barrandov bylo zprivatizováno. Do vedoucí role se dostal někdejší člen divadla Sklep Václav Marhoul. Jeho pragmatický přístup k filmové výrobě radikálně zredukoval filmové aktivity a soustředil se na komerčně výhodné projekty. V této době také dochází k propadu natočených filmů. V roce 1992 klesla produkce na pouhých 9 hraných snímků. „Dle údajů MK zvýšení počtu filmových produkcí v následujících letech na vcelku optimální výši 15 až 20 titulů ročně nastalo zásluhou České televize.“³² Díky ní se zaplnila mezera a toto veřejnoprávní médium se stalo majoritním producentem a koproducentem českých hraných filmů.

Tabulka 1: Český film v letech 1987 - 2009

Rok	počet premiér českých filmů	podíl diváků českých filmů v %	počet českých filmů v TOP 20	celkový počet premiér
1987	43	30,4	6	132
1988	41	34,6	6	211
1989	45	33,4	5	211
1990	84	24,9	3	237
1991	41	22,4	4	193
1992	9	18,8	6	145
1993	14	19,8	6	165
1994	16	21,3	6	154
1995	20	15,1	2	136
1996	19	15,8	1	171
1997	19	21,3	5	176
1998	15	14,3	5	155
1999	17	25,3	4	158
2000	19	23,2	5	164
2001	18	30,9	5	173
2002	21	12,6	2	197
2003	15	25	6	207
2004	22	23,9	5	190
2005	23	25,1	8	191
2006	39	30,1	6	232
2007	29	35,18	9	219
2008	38	39,56	11	200
2009	45	25,6	4	234

Zdroj: MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016*, s. 6. Praha, 2010.

³² společnost EEIP, a.s. *Velká RIA k návrhu zákona o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů*. Praha, 2011.

Další výrazný pokles nastal i v návštěvnosti kin. Změna životního stylu a ekonomické motivy stáhly lidi více do soukromí, kde dali přednost sledování televize či videa. Cena vstupenky se navíc v průběhu devadesátých let zdesateronásobila oproti spotřební elektronice, která se stala naopak finančně dostupnější. Iluze českých podnikatelů, kteří se domnívali, že by se jim vyplatila investice do filmu, tak byly v rozporu s realitou. *„Logickou reakcí producentů byl na jedné straně příklon k levnějším snímkům, podbízejícím se většinovému diváckému vkusu, na druhé straně k ekonomicky spolehlivým sektorům trhu, tj. službám pro zahraniční filmové a televizní štáby či výrobě reklam.“*³³

V této době vznikly dvě zásadní legislativní normy upravující existenci kinematografie: zákon č. 241/1992 Sb. jež zřizuje Státní Fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie („Fond“) a stěžejní filmový zákon č. 273/1993 Sb. o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl. Fond se zavázal přispívat na hranou, dokumentární i animovanou tvorbu a naopak jeho hlavním zdrojem byl korunový příplatek k ceně vstupného v kinech a příjmy z obchodního využití českých filmů z let 1965 až 1991. *„Hlavním přínosem filmového zákona bylo především zrušení státního monopolu v oblasti kinematografie.“*³⁴

Vzhledem k narůstajícím sporům České republiky a Slovenské republiky, došlo 31. 12. 1992 k rozpadu státu a Československo zaniklo.

3.2 1993 – 2012

Rozpad federace a vznik samostatné České republiky znamenal z pohledu mezinárodního práva existenci nového subjektu; ve vývoji kinematografie už však razantní změny nenastaly. Český filmový průmysl přišel o státního mecenáše a příchod soukromých investorů a sponzorů nedokázal vykompenzovat propad v kinematografii. Ještě hůře dopadly dokumentární a animované pořady, které se staly závislejší

³³ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, příloha 3.1 Historie-základní vývojové tendence české kinematografie v letech 1945 - 2009 a jejich vyhodnocení.* Praha, 2010.

³⁴ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, příloha 3.1 Historie-základní vývojové tendence české kinematografie v letech 1945 - 2009 a jejich vyhodnocení.* Praha, 2010.

na podpoře České televize. Barrandovské ateliéry přišly o svou prestiž a dnes je živí především zahraniční zakázky, výroba reklam, pronájem a koprodukční spolupráce na českých filmech.

Vyzdvihnout filmovou tvorbu i z mezinárodního hlediska chtěli filmaři prostřednictvím dotací od státu. Ten však poskytoval podporu především filmovým festivalům a sektor tvorby podporoval nepřímo prostřednictvím mezinárodních organizací (Eurimages, Eureka Audiovisuel, program MEDIA). Přes deset let proto filmová obec požadovala změnu audiovizuální legislativy, která by vytvořila koordinační a servisní instituci a rozšířila a navýšila příjmu v rozpočtu Fondu.

V minulosti byly snahy o aktualizaci zákona č. 241/1992 Sb., jelikož čas potvrdil potřebnost a existenci Fondu. Do roku 2012 však byly všechny změny zamítnuty. V roce 2006 byl Poslanecké sněmovně předložen návrh, který řešil hluboké nedostatky týkající se právní úpravy. I přestože byl přijat oběma komorami Parlamentu ČR, prezident vyslovil svůj nesouhlas a novelu vetoval. Poslanecké sněmovně se během jednání nepovedlo přehlasovat veto prezidenta a novelizace zákona tak byla definitivně zamítnuta.

V roce 2006 byla přijata novela zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl. Stanovovala *„podmínky evidence subjektů činných v oblasti audiovize, označování audiovizuálních děl a omezení přístupnosti těchto děl pro nezletilé. Řešila některé aspekty reklamy při audiovizuálním představení, upravovala postavení a úkoly Národního filmového archivu (dále jen „Archiv“) a nabídkovou povinnost výrobců děl vůči Archivu.“*³⁵

Oba tyto zákony došly do stádia, kdy jejich uplatňování v praxi a zkušenost s nimi ukázala, že bylo nutné provést řadu podstatných změn, především sloučit právní úpravy v oblasti audiovize do jednoho zákona.

3.2.1 Veto prezidenta Václava Klause v roce 2006

Jedním z cílů navrhované novely, kterou předkládal tehdejší ministr kultury Vítězslav Jandák, bylo zvýšit rozpočet Fondu. Ačkoliv Parlament ČR 25. dubna 2006 zákon schválil, prezident Václav Klaus ho 12. května 2006 vrátil s jasným odůvodněním zpět.

³⁵ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 2

Na 56. schůzi Poslanecké sněmovny se dne 23. května 2006 znovu projednávala novela zákona o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj kinematografie. Návrh byl zákonodárci nakonec zamítnut, jelikož nebyl k přijetí zákona splněn minimální počet 101 hlasů.

Hlasování vypadalo následovně:

Tabulka 2: 45. hlasování Poslanecké sněmovny o novele zákona o Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie

	ČSSD	ODS	KSČM	KDU-ČSL	US-DEU	NEZAŘAZENÍ
ANO	45	-	37	9	4	-
NE	-	30	-	1	-	-
NEPŘIHLÁŠEN	24	19	4	4	5	1
OMLUVEN	1	3	-	2	1	-
ZDRŽEL SE	-	5	-	5	-	-

Zdroj: <http://www.psp.cz/sqw/hlasy.sqw?g=43835>

Pro novelu zákona zvedlo ruku pouze 95 poslanců a 31 bylo proti. Ostatní (celkem 74) buď z důvodu nepřítomnosti, nebo zdržení se hlasování zákon nepodpořili. Tehdejší vláda Jiřího Paroubka tak sebrala filmařům naději na více finančních prostředků ve filmovém průmyslu.

Václav Klaus v oficiálním stanovisku vyslovil svůj odmítavý postoj k novele proto, že pokládá film za podnikání jako každé jiné a není nutné ho financovat z veřejných prostředků. V opačném případě by totiž měla být podpora kinematografie porovnávána s jinými veřejnými zájmy v rámci sestavování státního rozpočtu, aby nedocházelo k privilegovanosti oboru.

V této době byl jeho veřejným oponentem reprezentant Asociace producentů Pavel Strnad, který si s ním v několika polemikách vyměnil názor o podpoře filmu. Daleko věcnější argumenty, než které uvedl v prezidentském vetu, byly následující:

1) Ze všeho nejdříve poznamenal, že od sebe nelze oddělovat filmový průmysl a filmovou tvorbu, jak tvrdí někteří producenti a filmaři. Od tohoto mylného tvrzení se odvíjejí veškerá další zdůvodnění.

Stejně tak jako všechny evropské země podporují filmovou tvorbu prostřednictvím samostatných fondů financovaných státem nebo z jiných zdrojů, i v České republice

od roku 1992 přispíval na financování filmů Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie. Na dotaci nevznikl automaticky nárok, ale o rozsahu a formě, jako legitimní věci, byla vždy vedena diskuze. Nelze tedy tvrdit, že stát vůbec nepodporoval českou filmovou tvorbu.

Navrhovaná právní úprava měla navýšit finanční prostředky do tohoto Fondu, ovšem velmi zvláštním způsobem – zdaněním konkrétně uvedených soukromých subjektů. Přitom, pokud filmařská obec usilovala o navýšení financí na podporu kinematografie, stačilo, aby o to ministr kultury zažádal v rámci rozpočtu a nikoli hned měnil celou právní úpravu.

- 2) Ačkoliv stát nepřímou podporoval divadlo či hudbu, jednalo se o dotace pro konkrétní instituce, tj. Národní divadlo (418 mil. korun v r. 2005), Národní galerie (208 mil. Kč) nebo Česká filharmonie (69mil. Kč). Podpora filmové tvorby byla proto v tomto pojetí příliš obecným pojmem, který lze přirovnávat např. k celostátnímu a regionálnímu výstavnictví nebo k určitému typu hudby.
- 3) Další možností, jak zajistit dostatek peněz ve Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, byl návrh, aby stát přispíval ze státního rozpočtu stejnou částkou, kterou vybere od poplatníků. Takováto paralela však nikdy neexistovala a nelze ji ani uvést v praxi. Státní rozpočet je o přerozdělování financí, nikoli o „vázání“ konkrétních příjmů na konkrétní výdaje.
- 4) Nelze neustále připomínat modely fungování podpor kinematografie např. v Polsku, Maďarsku či Rakousku. V každém evropském státě jsou dotace na jednoho obyvatele jiné, a proto prezident pouze apeloval, aby v propočtech byli příznivci novely obezřetnější.
- 5) Další bod se týkal Rady. Navrhovaná novela totiž nařizovala vyloučení člena, který je zainteresován v projektu žádajícím o podporu, z jednání. V tomto případě filmoví tvůrci s prezidentem souhlasili. Ten ale podotkl, že pokud byla novela připravována už od roku 1998, je neomluvitelné, že tento problém nebyl odstraněn. I kdyby to byla jediná výhrada k navrhovanému zákonu, stejně by ho vetoval.
- 6) O tom, že filmy mají nést evropskou identitu, spekulovala řada osobností. Největší zájem na tom by však měla mít podle V. Klause především Evropská komise, nikoli české zákony. Zahrnovat tento úkol, který by měl hlavně podporovat naši národní kinematografii, do českého práva, bylo proto nadbytečné a nebylo to úkolem českých filmařů.

- 7) Během 17 let (tj. období od 1989 do 2006) chtělo ministerstvo kultury zákon č. 241/1992 několikrát novelizovat. Názor v České republice ovšem nevyslovuje pouze Poslanecká sněmovna, ale také Senát. Ten stejně jako Václav Klaus měl na novelu jiný názor. To, že je sněmovna 23. května 2006 následně nepřehlasovala, tedy není vina horní komory parlamentu ani prezidenta republiky.

Václav Klaus ve své polemice ze dne 9. června 2006 také dodal: „*V posledních dnech došlo k uzavření českého stánku na festivalu v Cannes, což je bezprecedentním krokem. Jde o emotivní krok, stejný jakým je hrozba stáhnout filmy ze zlínského festivalu či výrok producenta Trojana, že zvažuje stažení svého filmu z karlovarského festivalu. To všechno považuji za mimořádně nešťastné, trapné a nedůstojné. Mimo jiné to demonstruje naprosté nepochopení celé polistopadové éry.*“³⁶

³⁶ LIDOVÉ NOVINY. *Václav Klaus: Soukromé, veřejné a film.* [online]. © 2013 [cit. 2006-09-06]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/vaclav-klaus-soukrome-verejne-a-film-dvj-/nazory.aspx?c=A060609_101423_In_nazory_fho

4 ZÁKON O STÁTNÍM FONDU KINEMATOGRAFIE

„Kinematografie je nejenom kulturní hodnotou, ale je i zdrojem historických a současných informací o naší společnosti, poskytuje komplexní svědectví historické a sociologické, svědectví o kulturní identitě státu a rozmanitosti jeho obyvatel. Je významným prostředkem, který umožňuje poznávat minulost i současnost a vzdělávací formou výchovně působit nejen na mladou generaci.“³⁷

Tato definice podtrhuje základní důvody, proč byla přijata nová právní úprava o české kinematografii. Je nezbytné rozvíjet kreativitu, konkurenceschopnost a uměleckou svobodu ve filmové tvorbě. Veřejnosti nabízet filmová díla diverzitních žánrů a zachovávat je pro budoucí generace. Stejně tak je důležité, aby domácí filmová produkce byla odrazem národní identity a ve světě vytvářela jasný profil českého filmu.

4.1 Důvody přijetí nového zákona

Právní úprava, jež platila do roku 2012, stále více ukazovala, že je nezbytné provést řadu změn. Většina států po celém světě své národní kinematografie podporuje nejenom finančně, ale také formou nastavení metodiky, legislativní ochrany a podpory aktivit souvisejících s filmovým průmyslem. Argument prezidenta Václava Klause ale byl, že oblast filmu spadá do tržního prostředí, tudíž není veřejným statkem, který by měl být financován z veřejných zdrojů.

Předešlý zákon, platící od jeho vzniku v roce 1992, se ukázal z hlediska praxe jako zastaralý a nedostačující vzhledem k novým technologiím výroby a šíření/distribuce děl, nerespektující současný proces filmové tvorby a výroby. Také trpěl pojmovou a institucionální roztříštěností a nepřehledností. Bylo tedy nutné začít akceptovat kinematografii jako kreativní průmysl s velkým ekonomickým potenciálem.

Za vážné nedostatky bylo současně označováno *„nedostatečné vymezení okruhů podpory, způsob rozhodování Rady o udělení podpory, honorování Rady, neexistence*

³⁷ MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, Preambule*. Praha, 2010.

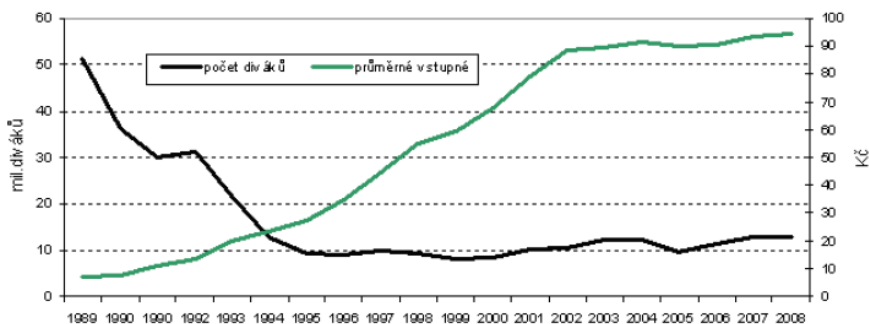
definice českého kinematografického díla v souvislosti s udělováním koprodukčního statutu podle Úmluvy o evropské koprodukci, administrativní zatížení podnikatelů povinností zasílání informací o vyrobeném kinematografickém díle třem různým subjektům v souvislosti s evidencí kinematografických děl, atd.“³⁸

4.1.1. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Výroba kinematografických děl se řadí mezi pracovní obory, kde jsou zapotřebí umělecké a technické dovednosti. Svě pracovní uplatnění zde najdou lidé z mnoha příbuzných oborů – reklama, televize, design, styling, různá řemesla aj. Současně to znamená, že jejich schopnosti jsou často mezioborově přenosné. Tento fakt naznačuje, že pracovní potenciál tohoto odvětví by se neměl omezovat, ba naopak, spíše rozvíjet. „Rozsah a přínos kinematografie je proto širší a různorodější než v jiných oblastech, které mohou být čistě kulturní nebo čistě ekonomické.“³⁹

Odvětví filmu ale není pouze zábavnou činností. Moderní kapitalistická společnost očekává finanční zisky, jelikož téměř všechny ekonomiky světa jsou tržně orientované. Pro výrobu filmů je to o to těžší, jelikož současný vývoj sledování filmů má u diváků spíše klesající tendence. „Studie dokazují, že 73% diváků dává přednost zhlédnutí filmu doma, což má za následek pokles zisků z distribuce v kinech.“⁴⁰ Snižování sledovanosti je však zaznamenáváno i v domácnostech, a to především u mladé a nejmladší generace. Technická vyspělost moderního světa a další zájmy odtrhávají pozornost od televizních vysílačů a aktivita mládeže směřuje jinam.

Graf 1: Počet filmových diváků a cena vstupenky na filmové představení v letech 1989 - 2008

Zdroj: MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016*, s. 29. Praha, 2010.

³⁸ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 2

³⁹ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 3

⁴⁰ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 3

Vlády na celém světě si tuto skutečnost velmi dobře uvědomují. Vynakládají proto obrovské částky, aby filmový průmysl nezanikl nebo aby se neodklonil z dnešní úrovně, kterou lze považovat za standardní. „ V zemích EU vynakládají vládní instituce na podporu filmu přibližně 1,43 miliardy EUR ročně. Jedinými výjimkami ve světě jsou dvě země, v nichž je příslušný domácí trh dostatečně velký, aby udržel filmařskou aktivitu bez větší intervence veřejného sektoru, Spojené státy americké („Hollywood“) a Indie („Bollywood“).“ ⁴¹

Geograficky je České republice bližší evropský kontinent. Zde je vysoká koncentrace malých společností, a proto se může zdát, že evropský nezávislý filmový trh působí roztržštěně. Úspěch projektů ve smyslu zisku je velmi nízký. Z deseti projektů má šanci zaplatit ostatní buď zcela, nebo částečně úspěšné, pouze jeden. Proto se společnosti leckdy uchylují ke kroku, který nutí uzavírat nepříliš vhodné distribuční dohody jenom proto, aby zajistil dostatek peněz na výrobu. Financování takového díla je tvořeno z peněz ze soukromé a veřejné sféry. „Typický rozpočet evropského filmu se skládá přibližně ze 60% z veřejných zdrojů a zbytek finančních prostředků pochází ze zdrojů soukromých, jako je předprodej, dofinancování bankou nebo koprodukce formou vložení filmových služeb a zařízení.“ ⁴²

Obrázek 3: Schéma – financování kinematografického díla

Zdroj: Důvodová zpráva 2012, str. 4

Samotná Česká republika se potýká především s jazykovou bariérou a malým trhem (přibližný počet diváků se odhaduje na cca 8 mil.). To představuje značné omezení v možnostech distribuce filmu do zahraničí a tudíž i menší šance na zisk.

⁴¹ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 3

⁴² Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 4

S jistou omezeností českých děl též souvisí výběr žánru. Aby totiž zasáhl co nejširší publikum, bývá často nutné zvolit tzv. mainstreamový typ filmu, tj. komedii. „Pokud chce výrobce film prodat se ziskem, což znamená nejdříve pokrýt výrobní náklady a vklady soukromých subjektů a koproducentů, kteří se podíleli na výrobě, návratné finanční výpomoci státních a mezinárodních podpůrných programů apod., musí strategicky určit, které cílové skupině je film určen.“⁴³ Při aplikování definice na českého diváka se nám ukazuje, že úspěšnosti rodinné komedie lze dosáhnout u publika mezi 12 – 60 lety. Okrajové žánry, jako např. dokument nebo animovaný film nelze se ziskem prodat. Jejich divácká základna je tak malá, že by ani nestačila pokrýt výrobní náklady. Nehledě na to, že animovaný film je co do časového zpracování téměř nejnáročnějším druhem a dokumentární pořady jsou v kinodistribuci uváděny velmi zřídka.

Od ostatních uměleckých oblastí má výroba kinematografického díla ztížené postavení kvůli své počáteční vysoké investici. V současné době dosahuje výroba českého filmu v průměru na 30 mil. Kč⁴⁴ (tabulka č. 3 je přehledem nejúspěšnějších, většinou komediálních filmů a slouží též k porovnání návratnosti vložených peněz). U zahraničních produkcí jsou částky mnohem vyšší. Častými spolupodílíky na výrobě filmu jsou v České republice televizní společnosti (veřejnoprávní i komerční). Investicí získávají nárok na programový obsah, který později zhodnotí.

Tabulka 3 : Návštěvnost českých filmů v letech 1991 - 2009

Poř.	Titul	Premiéra	Diváci	Tržby (v Kč)
1	Tankový prapor	30. 5. 91	2 022 335	25 895 578
2	Černí baroni	4. 6. 92	1 470 531	26 394 300
3	Kolja	16. 5. 96	1 346 669	44 962 242
4	Vratné lahve	8. 4. 07	1 260 820	124 623 861
5	Tmavomodrý svět	17. 5. 01	1 196 601	89 025 006
6	Diskopříběh č. 2	11. 11. 91	1 161 872	14 925 170
7	Kamarád do deště II	1. 10. 92	1 144 286	19 281 177
8	Pelíšky	8. 4. 99	1 060 375	62 124 085
9	Obecná škola	8. 8. 91	1 040 832	13 090 863

⁴³ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 5

⁴⁴ úspěšné filmy měly rozpočet ovšem vyšší – například Bathory (330 mil. Kč), Vratné lahve (cca 60 mil. Kč), Obsluhoval jsem anglického krále (cca 80 mil. Kč)
zdroj: Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 6

10	Pupendo	27. 3. 03	988 457	87 244 755
11	Slunce, seno, erotika	24. 4. 91	968 992	13 454 634
12	Konec básníků v Čechách....	22. 7. 93	967 604	21 458 357
13	Bathory	10. 7. 08	927 594	87 535 129
14	Líbáš jako bůh	12. 2. 09	873 948	88 123 513
15	Nahota na prodej	28. 1. 93	866 657	17 501 841
16	Obsluhoval jsem anglického krále	19. 12. 06	863 070	81 932 302
17	Dědictví aneb Kurvahösigutntag	17. 12. 92	810 962	15 648 087
18	Účastníci zájezdu	20. 4. 06	792 592	76 526 158
19	Trhala fialky dynamitem	18. 11. 92	736 221	12 220 454
20	Raftáci	9. 3. 06	694 595	66 454 401

Zdroj: MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016*, s. 24. Praha, 2010.

Ve většině evropských zemí existuje „*filmový orgán, který vytváří strategii pro rozvoj kinematografie a poskytuje finanční podporu, kterou potřebuje kinematografický sektor.*“⁴⁵ Uvádí se, že podobně zaměřených institucí jako je navrhovaný Fond, je na 45.

Aby se Česká republika stala konkurenceschopnou v Evropské unii, bylo nutné přijmout navrhovanou právní úpravu. Státem podporovaná nezávislá filmová tvorba povede k větší kontrole nad rozpočty filmů, jako je tomu v ostatních evropských státech. Skutečnosti, jež nasvědčovaly nutnosti přijetí nového zákona, byly pádným argumentem. Tento transparentní zákon vytvoří systém, „*kteřý bude koordinovaně a koncepčně zajišťovat funkční zdroje Fondu a všechny potřebné činnosti a rozšíření aktivit Fondu, včetně rozdělování a administrace státní podpory.*“⁴⁶

4.1.2 Další důvod přijetí nového zákona

Na pořadu 20. schůze Poslanecké sněmovny se ve dnech 12. a 13. července 2011 hlasovalo o senátním návrhu, kterým se změnil zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon

⁴⁵ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 8

⁴⁶ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 8

č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Schvalovací proces novely zákona o České televizi trval téměř rok a půl. 20. 4. 2010 byl návrh předložen a v polovině října 2011 byl vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 106 pod číslem 302/2011 Sb.

Původní verze, kterou navrhovali senátoři ODS Jiří Oberfalzer a Tomáš Töpfer, přijata nebyla. Zákonodárci v ní odstranili a upravili některé pasáže, se kterými následně souhlasila většina parlamentu. Záměr autorů novely bylo zajistit peníze pro oba fondy - Státní fond kultury ČR a Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

Tento mediální zákon nabyl účinnosti 14. října 2011 a odebral vysílání reklamy na kanálu ČT 1 a na zpravodajském kanálu ČT 24. V mírné míře byla reklama na zbylých dvou programech veřejnoprávní televize zachována, ovšem pouze 0,5% denního vysílacího času. Peníze z reklamy jsou využívány následovně:

- a) *„Česká televize čtvrtletně převádí výnos z reklam vysílaných na programu ČT 2 Státnímu fondu kultury České republiky ...“*⁴⁷
- b) *„Výnos z reklamy na programu ČT 4 použije Česká televize na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.“*⁴⁸

S tímto usnesením bylo přijato i ukončení vysílání teleshoppingu na veřejnoprávní televizi a stažení veškerých obchodních sdělení na jejich webových stránkách.

Do fondu kinematografie do přijetí novely zákona č. 302/2012 Sb. přicházelo pevných 150 milionů Kč ročně z výnosů reklamy v České televizi. Nově do něj přispívají komerční televize 2% z reklamních příjmů. Spoluautor novely senátor Oberfalzer k tomu řekl: *„Dvouprocentní výnos z výnosu reklamy by se měl pohybovat mezi 100 až 150*

⁴⁷ Zákon č. 302 ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2011, částka 106, s. 3834. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?O=6&T=27>

⁴⁸ Zákon č. 302 ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2011, částka 106, s. 3834. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?O=6&T=27>

miliony korun. Sto padesát milionů nemůžeme zaručit, ale budeme to samozřejmě sledovat a můžeme ještě v budoucnosti tato čísla korigovat.“⁴⁹

Změnu zákona si nejvíce chválily Nova a Prima, neboť stažení reklamy z veřejnoprávní televize pro ně znamenalo většinový převod inzerentů. Oponenti novely naopak vytýkali nedostatek peněz na podporu české kinematografie (pokles o 10 – 15%) či možné ohrožení postavení komerční televize TV Barrandov, která existovala svého času teprve necelé tři roky⁵⁰.

4.2 Průběh přijetí zákona

Návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu) byl navržen a připraven Alenou Hanákovou, ministryní kultury, a jejím ministerstvem.

Poslanecká sněmovna jej dostala 29. 2. 2012 jako sněmovní tisk 620/0. Dne 1. 3. 2012 organizační výbor projednávání návrhu zákona doporučil a jako zpravodaje určil Ing. arch. Václava Mencla. V *prvním čtení*, které proběhlo 20. 3. 2012, byl návrh zákona přikázán k projednání výborům. O sedm měsíců později volební výbor doručil poslancům návrh zákona s pozměňovacími návrhy – tisk 620/1. V *druhém čtení* konajícím se 19. 9. 2012, návrh zákona prošel obecnou a podrobnou rozpravou. O den později byl rozeslán tisk 620/2 s podanými pozměňovacími návrhy. V *třetím čtení* (29. 9. 2012) byl návrh zákona schválen a postoupen vyšší instituci.

Senát jej přijal jako senátní tisk 430/0 dne 4. 10. 2012. Organizační výbor určil garančním výborem tohoto návrhu zákona Výbor pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Tisk projednala Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky. I přes pozměňovací návrhy došlo dne 26. 10. 2012 ke schválení návrhu Senátem. Prezident, jenž obdržel zákon k podpisu 31. 10. 2012, však vyjádřil svůj nesouhlas s navrhovanými změnami, návrh zákona nepodepsal a vrátil jej 12. 11. 2012 sněmovně zpět. O stanovisku prezidenta bylo hlasováno 18. 12. 2012, sněmovna setvala na původním návrhu zákona. Schválený zákon byl doručen premiérovi k podpisu dne 21. 12. 2012.

⁴⁹ MEDIÁŘ. *Senát posvětil odebrání reklamy na ČT1 a ČT24. Na filmy nemusí jít tolik, co dosud z ČT.* [online]. © 2011 – 2012 [cit. 2011-08-04]. Dostupné z: <http://www.mediar.cz/senat-posvetil-odebrani-reklamy-ct1-a-ct24-na-filmy-nemusi-jit-tolik-co-dosud-z-ct/>

⁵⁰ TV Barrandov začala vysílat 11. ledna 2009 v 11:01 hod.

Od 31. 12. 2012 je zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 186 pod číslem 496/2012 Sb. a nabývá účinnosti od 1. 1. 2013.

4.3 Analýza zákona

„Navrhovaná právní úprava přinese v následujících letech rozvoj české filmové tvorby v oblasti hraného filmu, filmů pro děti a mládež, animovaného a dokumentárního filmu, efektivnější využití archivních fondů české kinematografie, kvalitnější způsob uchovávání filmového dědictví a jeho zpřístupňování (digitalizace). Měla by přinést rovněž výrazné posílení opomíjené oblasti filmové výchovy a koncepční a kvalitní kultivaci filmového diváka, efektivní investice do filmové infrastruktury a rozšíření vzdělávacích programů profesionálů ze všech oblastí české kinematografie.“⁵¹

Zákon č. 496/2012 Sb. o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu) upravuje:

- a) *„povinnosti při výrobě a zpřístupňování kinematografických a jiných audiovizuálních děl,*
- b) *postavení a činnost Národního filmového archivu a*
- c) *postavení a činnost Státního fondu kinematografie, jeho financování, poskytování podpory projektům v oblasti kinematografie (dále jen „podpora kinematografie“) a poskytování pobídek filmovému průmyslu (dále jen „filmové pobídky“).“⁵²*

Tento zákon se vztahuje na audiovizuální díla, která jsou určena ke komerčnímu zpřístupňování veřejnosti.

Dochází též k novým definicím některých základních pojmů a k ustálení názvosloví, jež vychází z jiných právních předpisů. Důvodem bylo, aby se snížilo riziko právní nejistoty a tyto formulace byly přímo specifické pro právní úpravu v oblasti kinematografie.

⁵¹ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 12

⁵² Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6550. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

- a) **kinematografické představení** – rozumí se tím zpřístupnění audiovizuálního díla veřejnosti v kině nebo podobným způsobem. Podobný způsob je do definice doplněn proto, jelikož kinematografická představení mohou být promítána v dalších prostorách, např. školy, sály kulturních domů, v přírodě atd.
- b) **kinematografické dílo** – *„audiovizuální dílo určené ke zpřístupňování veřejnosti prostřednictvím kinematografických představení; za kinematografické dílo se nepovažuje audiovizuální dílo mající povahu reklamy.“*⁵³
- Definice slouží především pro potřeby při podávání žádostí o podporu. *„Opakovaným zpřístupňováním veřejnosti kinematografickým představením se kinematografické dílo vymezuje z široké oblasti audiovize, která zahrnuje rovněž televizní seriály, audiovizuální záznamy, publicistiku, reklamu a interaktivní audiovizuální díla (např. videohry) apod.; ty jsou zpřístupňovány jinými způsoby. Za opakované zpřístupňování veřejnosti je považováno i uvádění na filmových festivalech, tato varianta se vztahuje např. na dokumenty, které se z různých důvodů nedostanou do klasické distribuce v kině.“*⁵⁴
- c) **výrobce kinematografického díla** – je osoba, která je definována ke stanovení, kdo může žádat Fond o podporu na výrobu českého filmového díla. Tento pojem je upřesněn a rozšířen, aby splňoval současnou realitu. Nejedná se tedy o právnickou nebo fyzickou osobu. Výrobce je především držitel nebo jeden z držitelů oprávnění k výkonu práva užití audiovizuálního díla.
- d) **koproducent** – je každý z výrobců, je-li jich víc. Do pojmové terminologie byl koproducent zařazen proto, že na celkových nákladech na výrobu díla se mnohdy podílí více výrobců, kteří za podíl na výnosech vkládají do výroby své finanční prostředky.
- e) **české audiovizuální dílo** – aby dílo mohlo být považováno za české, zákon stanovil podmínky, které musí být dodrženy, např. procentuelní podíl na celkových výrobních nákladech díla nebo česká tvůrčí nebo technická účast.

⁵³ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6550. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

⁵⁴ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 20

- f) **české kinematografické dílo** – „je definováno ke stanovení okruhu děl, na která může být výrobcí přiznána podpora z Fondu, mají být evidována Archivem a vztahuje se na ně nabídková povinnost vůči Archivu.“⁵⁵
- g) **distributor** – v rámci České republiky distributor provádí distribuci audiovizuálních děl v souladu se smlouvami opravňujícími jej k šíření. Současně zajišťuje veškerou činnost související se smluvními a technickými podmínkami a marketingem.
- h) **pořadatel kinematografického představení** – rozumí se jím osoba, jež na své náklady a na svou odpovědnost pořádá kinematografické představení. Důvodem této definice je povinnost z hlediska kinematografických děl a z důvodu odvodu 1% ze vstupenky.

Povinnosti při výrobě audiovizuálních děl a jejich zpřístupňování veřejnosti stanovené zákonem č. 496/2012 Sb.:

- § 3 Titulky pro sluchově postižené,
- § 4 Klasifikace kinematografických děl,
- § 5 Povinnosti při klasifikaci kinematografických děl,
- § 6 Nabídková povinnost,
- § 7 Oznamovací povinnost k evidenci kinematografických děl.

Zákon upravuje povinnosti a činnost **Národního filmového archivu**, jenž patří mezi nejvýznamnější národní kulturní instituce v České republice. „Mezi hlavní činnosti Archivu patří shromažďování, ochrana, vědecké zpracování a využívání audiovizuálních (filmových a video) a písemných archiválií, shromažďování a vědecké zpracování pozůstalostí významných osobností české kinematografie, vytváření sbírky soudobé dokumentace související s tvorbou a šířením audiovizuálních archiválií, její zpřístupňování, správa odborné knihovny, vědecko-výzkumná práce v oblasti filmu a filmové archivistiky, spolupráce s domácími a zahraničními institucemi při tvorbě a šíření filmové kultury, s členskými archivy FIAF a Asociací českých filmových klubů, vydavatelská a publikační činnost v oblasti filmové kultury a výroba filmových dokumentárních záznamů.“⁵⁶

⁵⁵ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 21

⁵⁶ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 23

4.3.1 Státní fond kinematografie

Postavení Státního fondu kinematografie

Zákonem č. 496/2012 Sb. se zřizuje Státní fond kinematografie (dále jen „Fond“), jenž nahrazuje Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

Fond se osvědčil ve filmovém průmyslu jako nepostradatelný, zastaralá právní úprava ovšem nedokázala reflektovat společenský i technologický vývoj. Změny bylo třeba provést ve vedení Fondu z hlediska strategického i organizačního, posílit zdroje příjmů nebo rozšířit okruhy možné podpory.

Fond je státní institucí, které přísluší hospodařit s majetkem státu. Statut fondu stanovuje podrobnosti o činnosti, vnitřní organizaci, hospodaření fondu, poskytování podpor kinematografie a poskytování filmových pobídek. Na návrh Rady Fondu (dále jen „Rada“) jej vydává ministr kultury.

Nadřízeným správním orgánem zůstává Ministerstvo kultury.

Činnost Fondu

Nově vzniklý Fond vykonává řadu nových úkolů a povinností. Zejména:

- a) *„vykonává správu audiovizuálních poplatků, poplatku z vysílání reklamy a správních poplatků podle tohoto zákona,*
- b) *vede evidenci v oblasti audiovize,*
- c) *poskytuje podporu kinematografie,*
- d) *vykonává majetková autorská práva a majetková práva výkonných umělců, která případnou státu podle jiného právního předpisu,*
- e) *vykonává práva výrobce audiovizuálních děl, která na jeho právního předchůdce přešla podle jiného právního předpisu, a práva výrobce zvukově obrazového záznamu, která mu náleží podle jiného právního předpisu,*
- f) *přiděluje koprodukční statut podle Úmluvy nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci*
- g) *poskytuje filmové pobídky,*
- h) *vykonává činnosti stanovené jinými právními předpisy.“*⁵⁷

⁵⁷ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6556. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

Orgány Fondu

Ve Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie stál v čele ministr kultury a orgánem rozhodujícím o způsobu a výši čerpání prostředků byla Rada Fondu. Nyní nově ustavenými orgány Fondu jsou – *ředitel Fondu, Rada a Dozorčí výbor* (dále jen „Výbor“). Úkoly spojené s organizačním a technickým zabezpečením činnosti Fondu zajišťuje kancelář Fondu.

Ředitel stojí v čele Fondu, zastupuje ho navenek a jedná jeho jménem. Aby bylo dosaženo provázanosti odborné znalosti v oblasti kinematografie se strategií a kulturní politikou, je ředitel jmenován a odvoláván ministrem kultury. Plní řadu povinností, např. rozhoduje o filmových pobídkách nebo kontroluje závěrečné vyúčtování podpory kinematografie.

Rada prošla v rámci přijetí zákona o Státním fondu kinematografie výraznou obměnou. Právní úprava vymezuje kompetence Rady a její hlavní povinnosti, usnášeníschopnost a vyloučení z rozhodování.

Členové Rady jsou voleni a odvoláváni Poslaneckou sněmovnou na návrh ministra kultury na základě kandidátů jemu navržených profesními organizacemi pocházejícími z kinematografického prostředí. Jejich počet se snížil ze 13 členů na 9, tříleté funkční období zůstalo. Každý rok však dochází k obměně jedné třetiny členů Rady. Členství v Radě je veřejnou funkcí a každému členovi za to náleží odměna ve výši, kterou stanoví na návrh ministra vláda usnesením. *„Jelikož s novou úpravou jsou i nově a více definovány povinnosti člena Rady Fondu, dále z důvodu, že činnost Radních je odborná a současně časově velice náročná, je nutné tuto činnost finančně ohodnotit. Finanční ohodnocení činnosti Radních je navrženo i z toho důvodu, že rozšíření činnosti a povinností Radních bude mít za následek i pravděpodobné omezené vlastní profesní činnosti.“*⁵⁸

Podmínky pro vznik a zánik členství v Radě přesně vymezuje zákon. Důležité ale je, že člen Rady nesmí zastávat funkce v politických stranách a hnutích, ani nesmí v jejich prospěch působit v souvislosti s výkonem funkce člena Rady. Zároveň je členství neslučitelné s funkcí prezidenta republiky, poslance, senátora, člena vlády nebo jeho náměstka, vedoucího ústředního úřadu státní správy nebo jeho náměstka *„z toho důvodu, že funkce by mohla mít dopad na preferenci projektů v jeho volební oblasti. Funkce je*

⁵⁸ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 25

neslučitelná také s funkcí prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu či člena jeho kolegia, člena rady Českého telekomunikačního úřadu, člena bankovní rady České národní banky, člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a člena Rady České televize. Členství v Radě je neslučitelné se základním pracovněprávním vztahem k Fondu.“⁵⁹

Výbor je nově ustaveným orgánem Fondu. Jeho hlavními úkoly jsou:

- a) *„dohled nad tím, zda prostředky tvořící podporu kinematografie byly využity v souladu s účelem, který je uveden v rozhodnutí o poskytnutí podpory,*
- b) *v případě zjištění, že prostředky tvořící podporu kinematografie byly využity neúčelně nebo nehospodárně, nebo v případě podezření na takovéto využití těchto prostředků, neprodleně předá svá zjištění nebo podezření spolu s podklady, jež má k dispozici, řediteli Fondu k prošetření,*
- c) *vykonává dohled nad plněním ostatních úkolů a činností Fondu podle tohoto zákona v předchozím kalendářním roce, a*
- d) *plní jiné úkoly stanovené tímto zákonem.“⁶⁰*

„Kontrolní činnost členů Výboru je činností nárazovou nikoli pravidelnou. Na rozdíl od Radních nejsou členové výboru povinni vytvářet strategie ani koncepce, prakticky pouze kontrolují finanční prostředky, které do Fondu odevzdávají v podobě tzv. audiovizuálních poplatků. Z uvedeného důvodu není jejich činnost na rozdíl od činnosti Radních honorována.“⁶¹

Ministr kultury jmenuje a odvolává 9 členů výboru, kteří jsou navrhováni plátcí a poplatníky. Vznik a zánik členství je obdobný jako u členů Rady Fondu.

Zákon rovněž zavádí **expertní skupinu** (obsahovou a ekonomickou), která bude pro Radu zpracovávat k jednotlivým žádostem odborné analýzy. Ty budou rozebírat projekt z hlediska kvality zpracování a realizovatelnosti.

Zdroje a výdaje Fondu

Vytvoření nových finančních zdrojů bylo jedním ze základních cílů přijetí zákona. Kromě poplatků a výnosů z vlastní hospodářské činnosti do Fondu nově přispívají

⁵⁹ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 25

⁶⁰ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6558. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

⁶¹ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 26

subjekty, které využívají kinematografická díla při své obchodní činnosti nebo díla užívají. Zákon vychází z principu solidarity podílet se na rozvoji filmové tvorby.

V souhrnu jsou nově definovanými zdroji:

- a) *„poplatek z vysílání reklamy,*
- b) *audiovizuální poplatky,*
- c) *správní poplatky podle tohoto zákona,*
- d) *příjem ze sjednaných podílů Fondu na zisku z podpořených projektů,*
- e) *příjmy z nakládání s majetkem České republiky, se kterým je Fond příslušný hospodařit,*
- f) *úroky z prostředků Fondu uložených v bance,*
- g) *příjmy z majetkových účastí České republiky na podnikání právnických osob ve filmovém průmyslu,*
- h) *příjmy z veřejných sbírek a loterií pořádaných ve prospěch Fondu a podpory kinematografie,*
- i) *příjmy z využití kinematografických děl, pokud byla na Fond převedena,*
- j) *příjmy za užití kinematografických děl, u nichž Fond vykonává autorská práva výrobce, která na něj přešla na základě jiného právního předpisu, a u nichž se Fond považuje za výrobce,*
- k) *příjmy z cenných papírů nabytých Fondem od jiných osob,*
- l) *dary, dědictví a odkazy pro Fond,*
- m) *odvody za porušení rozpočtové kázně včetně penále,*
- n) *dotace ze státního rozpočtu,*
- o) *dotace ze státního rozpočtu účelově určená na filmové pobídky a*
- p) *další zdroje stanovené jinými právními předpisy.“*⁶²

Nově navržené poplatky vycházejí z modelu, že subjekt, jenž má své podnikání založeno na audiovizuálních dílech, do Fondu přispívá a zároveň z něho může i čerpat.

⁶² Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6560, 6561. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

Audiovizuální poplatky jsou v zákoně vymezeny následovně:

- a) „poplatek z kinematografického představení,
- b) poplatek z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a
- c) poplatek z převzatého televizního vysílání.“⁶³

Poplatek z kinematografického představení se odvádí Fondu ze vstupného za zpřístupnění kinematografického díla. V předešlé právní úpravě byl poplatek 1 Kč, kterou účastník veřejné produkce zaplatil se vstupným. Odvod probíhal čtvrtletně.

Vzhledem k tomu, že v cenách vstupného došlo k značnému vývoji a ceny se výrazně liší v mimopražských jednosálových kinech od cen v multiplexech, přistoupilo se k sazbě v procentuálním vyjádření, tj. poplatek činí 1%. Plátcem poplatku je divák, odvádí jej však pořadatel kinematografického představení (čtvrtletní interval se ponechal).

Výpočet poplatku se počítá následovně: „*nejprve se od ceny vstupného odečte poplatek z kinematografického představení a potom DPH, je-li pořadatel plátcem. Výsledkem je základ poplatku z kinematografického představení, který se po výpočtu zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Poplatek z kinematografického představení se vypočítá jako 1% tohoto zaokrouhleného základu poplatku.*“⁶⁴

Fond doporučuje řídit se při výpočtu poplatku následujícím vzorcem:

1. nezaokrouhlený základ poplatku = cena vstupného krát koeficient
2. zaokrouhlení nezaokrouhleného základu poplatku na celé koruny nahoru
3. poplatek z kinematografického představení = zaokrouhlený základ poplatku děleno 100

Vzorec pro plátce DPH⁶⁵

Koeficient se vypočte následujícím způsobem:

koeficient = 100 děleno (100 plus výše DPH plus výše sazby poplatku) / koeficient se

⁶³ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6561. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

⁶⁴ MINISTERSTVO KULTURY. *Státní fond kinematografie a základní informace k poplatku z kinematografického představení*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-7]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/statni-fond-kinematografie-a-zakladni-informace-k-poplatku-z-kinematografickeho-predstaveni-161965/tmplid-228>

⁶⁵ tento vzorec uvedlo na svých stránkách MINISTERSTVO KULTURY. *Státní fond kinematografie a základní informace k poplatku z kinematografického představení*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-7]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/statni-fond-kinematografie-a-zakladni-informace-k-poplatku-z-kinematografickeho-predstaveni-161965/tmplid-228>

zaokrouhluje na 4 desetinná místa

Pro rok 2013 je koeficient následující: $100 \text{ děleno } (100 \text{ plus } 15 \text{ plus } 1) = 100 \text{ děleno } 116 = 0,86206896551 = 0,8621$

Příklad výpočtu: suma vstupného přijatého za kinematografická představení konaná v daném čtvrtletí je 334 630 Kč

krok 1: $334\,630 * 0,8621 = 288\,484,523$ (nezaokrouhlený základ poplatku)

krok 2: zaokrouhlení 288 485

krok 3: $288\,485/100 = 2884,85$ Kč

Vzorec pro neplátce DPH ⁶⁶

Koeficient se vypočte následujícím způsobem:

koeficient = $100 \text{ děleno } (100 \text{ plus výše sazby poplatku}) / \text{koeficient se zaokrouhluje na } 4 \text{ desetinná místa}$

Pro rok 2013 je koeficient následující: $100 \text{ děleno } (100 \text{ plus } 1) = 100 \text{ děleno } 101 = 0,9900990099 = 0,9901$

Příklad výpočtu: suma vstupného přijatého za kinematografická představení konaná v daném čtvrtletí je 334 630 Kč

krok 1: $334\,630 * 0,9901 = 331\,317,163$ (nezaokrouhlený základ poplatku)

krok 2: zaokrouhlení 331 318

krok 3: $331\,318/100 = 3313,18$ Kč

Poplatkem z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání

se rozumí cena, která je placena koncovým zákazníkem poskytovateli této služby. Podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU mají služby na vyžádání potenciál částečně kompenzovat funkci kina a televizní vysílání. Z tohoto důvodu bylo navrženo zpoplatnit tento segment služeb. Jelikož se však audiovizuální mediální služby

⁶⁶ tento vzorec uvedlo na svých stránkách MINISTERSTVO KULTURY. *Státní fond kinematografie a základní informace k poplatku z kinematografického představení.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-7]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/statni-fond-kinematografie-a-zakladni-informace-k-poplatku-z-kinematografickeho-predstaveni-161965/tmplid-228>

na vyžádání teprve vyvíjí, bylo uznáno za vhodné odložit účinnost tohoto ustanovení o tři roky oproti ostatním ustanovením. Sazba poplatku činí 0,5%.

Poplatek z převzatého televizního vysílání je na obdobném principu jako poplatek z kinematografického představení – koncový uživatel přispívá na rozvoj české kinematografie odvodem 1% z ceny.

Poskytování podpory kinematografie

Zákon rozšiřuje okruh projektů, na něž je možné poskytnout prostředky Fondu. Cílem je, aby projektům ze všech oblastí kinematografie byl umožněn přístup na dosažení podpory z Fondu. Do okruhů patří:

- a) *„vývoj českého kinematografického díla,*
- b) *výroba českého kinematografického díla,*
- c) *distribuce kinematografického díla,*
- d) *projekt v oblasti technického rozvoje a modernizace kinematografie,*
- e) *propagace českého kinematografického díla,*
- f) *publikační činnost v oblasti kinematografie a činnost v oblasti filmové vědy,*
- g) *zachování a zpřístupňování národního filmového dědictví,*
- h) *vzdělávání a výchova v oblasti kinematografie,*
- i) *filmový festival a přehlídka v oblasti kinematografie, nebo*
- j) *ochrana práv ke kinematografickým dílům a jejich záznamům.“*⁶⁷

Vývoj českého kinematografického díla „zahrnuje akvizici práv (získání a nabytí práv k literárními dílu, v případě původního díla nebo adaptace), rešerše (průzkumné práce sloužící k získání co nejvíce informací o daném tématu, grafické rešerše v případě díla animovaného), psaní scénáře, včetně úprav až do konečné verze, storyboardy (předvedení literárního scénáře do audiovizuální filmové řeči), vyhledávání hlavního hereckého obsazení a štábu, přípravu plánu financování (tvorba podrobného předběžného výrobního rozpočtu a odhad finančního zajištění výroby a zdrojů financování, vyhledávání koproducentů a finančních zdrojů, účast na festivalech a koprodukčních fórech) a další přípravné fáze až do samotné výroby, tj. natáčení filmu. Výsledkem vývoje projektu

⁶⁷ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6563. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

je především konečná verze scénáře, výrobní rozpočet, plán výroby a konečný finální plán.“⁶⁸

Výroba českého kinematografického díla se skládá z příprav na natáčení, samotného natáčení a postprodukce (dokončovací práce). Přípravné práce zahrnují úkony vedoucí k zahájení natáčení, tj. sestavení výrobního štábu a hereckého obsazení, výběr lokací pro natáčení, výroba a stavba dekorací, výroba kostýmů a masek atd. Samotné natáčení je specifickou záležitostí a jeho délka se odvíjí od náročnosti filmu. Zpravidla se počet natáčecích dnů pohybuje od třiceti dnů do několika měsíců. Během postprodukce se filmové dílo dotváří do konečné podoby po obsahové a zvukové stránce.

Distribuce kinematografického díla se v tomto případě týká hodnotných kinematografických děl, jež nemají komerční potenciál. Tzv. menšinovým žánrům se dostává podpory zahrnující náklady spojené s výrobou distribučních kopií a náklady na propagaci při uvedení filmu.

Projekt v oblasti technického rozvoje a modernizace kinematografie je určen k modernizaci kin (vybavení interiéru a promítací techniky) a k modernizaci vybavení ateliérů a studií. Podpora se týká i přechodu na digitální technologie ve smyslu obrazu a zvuku.

Propagace českého kinematografického díla „zahrnuje filmové trhy, burzy námětů, databáze a akce, které umožňují mezinárodní setkávání a spolupráci filmových profesionálů a přístup kinematografických děl na mezinárodní trhy. Dále sem patří například náklady na vyslání díla, které bylo nominováno na ocenění na některém z významných festivalů.“⁶⁹

Publikační činnost v oblasti kinematografie a činnost v oblasti filmové vědy se týká odborných časopisů a periodických a neperiodických publikací přispívajících k šíření informací a odborných znalostí z dané oblasti.

Zachování a zpřístupňování národního filmového dědictví „se týká specializovaných přehlídek kinematografických děl, které nejsou v běžné distribuci, digitalizace kulturního materiálu a katalogizace filmového dědictví.“⁷⁰

⁶⁸ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 29

⁶⁹ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 30

⁷⁰ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 30

Vzdělávání a výchova v oblasti kinematografie „představuje semináře, workshopy a školení prohlubující odborné znalosti z oblasti kinematografie, propagaci a pořádání vzdělávacích akcí, výchovu a vzdělávací činnost mj. i v oblasti práv duševního vlastnictví a ochrany práv ke kinematografickým dílům (což je podle celosvětových zkušeností účinná forma boje proti pirátství).“⁷¹

Okruh **filmového festivalu a přehlídky v oblasti kinematografie** podporuje organizaci všech festivalů, přehlídek a výstav zaměřených na prezentaci kinematografie i samotnou tvorbu. Přípravy na takový festival se liší délkou konání akce, v případě mezinárodní účasti mohou přípravy vyžadovat i celý rok.

Ochrana práv ke kinematografickým dílům a jejich záznamům „souvisí s rozvojem technologií a nárůstem způsobu šíření informací.“⁷² Čím dál tím víc totiž roste možnost nelegálně šířit díla a porušovat autorská práva a práva duševního vlastnictví.

Z pohledu **prostředků poskytnutých Fondem** se nově vylučují možnosti udělování půjček a záruk, které by Fond mohly vystavit velkému riziku, a to v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů. Znamená to, že „Fond bude poskytovat finanční podporu formou dotace nebo jako dotace s podílem zisku.“⁷³ Cílem je vrátit poskytnuté finanční prostředky do Fondu zpět, v případě, že podpořený projekt bude ziskový, a to z důvodu použití podpory dalším projektům.

Žádost o podporu kinematografie

Dle praktických zkušeností Ministerstva kultury byly upraveny některé skutečnosti u žádostí o podporu kinematografie (základní podmínky a obsah žádosti). Zákon nově vyhlašuje alespoň čtyřikrát ročně výzvu k podání žádosti, aby bylo možné optimálně rozložit finanční prostředky během celého roku. „Výzvy budou vždy na všechny dotační okruhy a Rada Fondu ke každé výzvě bude mít možnost specifikovat strategické priority, které budou souviset s její filmovou politikou pro dané období.“⁷⁴

⁷¹ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 30

⁷² Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 31

⁷³ Důvodová zpráva, I. Obecná část. 2012, s. 10

⁷⁴ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 31

Rozhodování o podpoře kinematografie

„Rada při hodnocení žádosti o podporu kinematografie posuzuje, s přihlédnutím k expertním analýzám zpracovaným k příslušnému projektu, zejména

- a) kvalitu projektu,*
- b) přínos projektu k rozvoji a rozmanitosti české a evropské kinematografie,*
- c) kulturní význam projektu pro českou kinematografii,*
- d) ekonomickou realizovatelnost projektu,*
- e) tvůrčí a technickou účast mladých a začínajících profesionálů,*
- f) přínos projektu k ekonomické životaschopnosti a k posílení nezávislosti a identity české kinematografie,*
- g) uměleckou nebo dokumentární hodnotu zpracování národnostní tematiky, je-li projekt na tuto tematiku zaměřen, a*
- h) předchozí práce autora nebo výrobce v případě projektu podle § 31 odst. 1 písm. a) nebo b).“⁷⁵*

Žádosti o poskytnutí podpory kinematografie však nemusí být vyhověno. Nejedná se totiž o právní nárok, který by stanovoval, že za předpokladu splnění podmínek je Rada povinna žádosti vyhovět. Proti rozhodnutí se nelze odvolat, je možné jej však nechat přezkoumat správním soudem. V případě druhoinstančního řízení na úrovni státních úředníků, nikoli expertů, by se však jednalo o netransparentní rozhodování.

Rada nově může rozhodnout o změně podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie z důvodu změn okolností. Ty mohou nastat v důsledku nepředvídaných skutečností plynoucích ze specifík filmové tvorby, jež změní plán výroby. Žádost o změnu Rozhodnutí podává příjemce podpory.

Zákon dále stanovuje *Postup a lhůty při posuzování žádosti o podporu kinematografie a Uveřejňování* žádostí o podporu kinematografie, žádostí o změnu podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie, dále expertní analýzy či rozhodnutí o podpoře kinematografie, atd. Je to z důvodu zajištění transparentnosti poskytovaných podpor; citlivé údaje a autorská práva jsou však z uveřejnění vyloučena.

⁷⁵ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6564. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

Příjemce podpory kinematografie

„Ustanovení definuje podmínky, které musí splňovat příjemce podpory. Ustanovení je v souladu s podmínkou obecné legality, jak je stanovuje Sdělení o filmu – zákaz diskriminace na základě národnosti či ustanovení zakotvující právo na svobodné usazování a zakládání firem, volný pohyb zboží a svobodu poskytování služeb.“⁷⁶

Poskytování filmových pobídek

Filmové pobídky jsou u nás spuštěny poměrně krátkou dobou. Teprve od roku 2010 se česká vláda shodla na jejich zavedení. Slouží zejména na podporu výroby audiovizuálních děl v České republice a ke zvýšení konkurenceschopnosti českého filmového průmyslu. Jejich zavedení se státu vyplatí, neboť to má pro něj ekonomický přínos, podporuje se zaměstnanost, kinematografie a jiná kulturní odvětví, má to pozitivní dopad na regionální rozvoj či se posiluje značka České republika u nás i v zahraničí. Navíc se nejedná pouze o podporu pouze jednoho úzkého odvětví. Odhaduje se, že 30% rozpočtu na výrobu filmu se týká přímo nákladů na filmový štáb a filmové služby a 70% rozpočtu jde na pronájem místních lokací, telekomunikační služby, dopravu, ubytování, na stravu a na další služby.

Tabulka 4: Seznam vybraných dotací, které byly vyplaceny v letech 2010 – 2012

Název projektu	Uznatelné náklady⁷⁷ (v Kč)	Výše dotace dle rozhodnutí MK (v Kč)
2010		
Čertova nevěsta	23 287 522	4 657 600
Lidice	42 364 184	6 998 400
Román pro muže	15 080 426	3 016 100
Philibert (FR)	70 812 446	14 162 500
2011		
Muži v naději	19 732 980	3 946 600
Perfect Days	17 546 202	3 239 200
Okresní přebor	19 435 917	3 887 200
Ve stínu koně (PL, SK)	37 883 286	7 859 700

⁷⁶ Důvodová zpráva, II. Zvláštní část. 2012, s. 33

⁷⁷ Uznatelnými náklady se rozumí úhrada za dodávku zboží a služeb přímo souvisejících s realizací Projektu žadatelem a zakoupených v České republice od subjektů, které mají sídlo, místo podnikání nebo trvalý pobyt a daňový domicil na území České republiky.

Zdroj: *Program podpory filmového průmyslu*. [online]. © 2013. Dostupné z: <http://www.pppf.cz/file/22/program-podpory-filmoveho-prumyslu.pdf>

2012		
Hořící keř	71 555 413	13 900 600
Revival	22 035 068	4 143 100
Sukničkáři	24 401 106	4 880 200
Serena (USA)	184 990 567	36 999 100

Zdroj: <http://www.pfp.cz/clanky/seznamy.html>

Filmové pobídky jsou vypláceny ex post, tedy po realizaci pobídkového projektu, a to ve formě proplacení:

a) 20% uznatelných nákladů podle § 42 odst. 4 písm. a), (tím se rozumí „úhrada dodávek zboží a služeb přímo související s pobídkovým projektem osobě, která má místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo na území České republiky a která je v České republice zaregistrována u místně příslušného správce daně“⁷⁸⁾

b) 10% uznatelných nákladů podle § 42 odst. 4 písm. b). (tím se rozumí „úhrada odměny hercům a členům štábu, kteří mají místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo mimo území České republiky, pokud je tato odměna předmětem daně v České republice, pokud k hrazenému plnění došlo po podání žádosti o registraci pobídkového projektu“⁷⁹⁾).

Zákon stanovuje jasné podmínky, které musí být dodrženy, chceme-li realizovat audiovizuální dílo prostřednictvím filmové pobídky. Žadatelem může být jak česká, tak mezinárodní produkce, která chce natočit:

- „hraný nebo animovaný film určený pro distribuci v kinech, jehož délka činí minimálně 70 minut,
- dokumentární film určený pro distribuci v kinech a pro vysílání v televizi, jehož délka činí minimálně 70 minut,
- hraný nebo animovaný film určený pro vysílání v televizi, jehož délka činí minimálně 70 minut,

⁷⁸ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6567. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

⁷⁹ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6567. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

d) *epizodní díl hraného nebo animovaného televizního seriálu, jehož délka činí minimálně 40 minut, nebo seriál takových epizodních dílů.*⁸⁰

Dalšími podmínkami jsou obsahové předpoklady: audiovizuální dílo by mělo být v souladu s právními předpisy České republiky a Evropské unie a nemělo by být pornografické povahy, schvalovat násilí či otevřeně urážet lidskou důstojnost. Uvedené požadavky se prokazují kulturním testem. Ten se přikládá k žádosti o registraci pobídkového projektu a je vyhodnocen Komisí přidělením bodových hodnot jednotlivým kritériím. V kulturním testu se vyplňuje název projektu, kdo je za něj zodpovědný (u právnických osob – obchodní firma nebo název žadatele; u fyzických osob jméno a příjmení žadatele) a dále dvě části obsahující celkem 15 otázek. První část zahrnuje kulturní kritéria a druhá část výrobní kritéria. Celkový počet bodů je 46, přičemž stačí dosáhnout alespoň poloviny, tj. 23 bodů a zároveň splnit nejméně dvě kritéria v kulturní části.

Dále zákon ukládá, že výrobce nebo koproducent má místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo na území České republiky a stanovuje též minimální výši uznatelných nákladů při realizaci různých typů audiovizuálních děl:

- a) 15 000 000 Kč v případě předchozího písmene a), c)
- b) 3 000 000 Kč v případě předchozího písmene b),
- c) 10 000 000 Kč v případě předchozího písmene d).

Realizací se rozumí: příprava natáčení, výrobní procesy a likvidace výroby.

Zákon předepisuje postup a náležitosti při rozhodování o filmové pobídce a zřizuje Komisi, která:

- a) *„posuzuje žádosti o registraci pobídkového projektu z hlediska splnění obsahových předpokladů podle § 42 odst. 4 písm. c) a vydává k nim stanoviska,*
- b) *vykonává další činnosti svěřené jí tímto zákonem nebo statutem Fondu.*⁸¹

Komise má 5 členů a jejich funkční období je na 3 roky. Jde o zástupce z řad uznávaných a zkušených osobností v oblasti audiovize, které jmenuje a odvolává ministr kultury. Předpoklady pro vznik a zánik členství jsou obdobné jako u Rady či Výboru.

⁸⁰ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6566. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

⁸¹ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6571. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

Koprodukční statut

Fond přiděluje koprodukční statut těm kinematografickým dílům, která splňují podmínky Evropské úmluvy o filmové koprodukci nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci. Koprodukční statut bude zamítnut u audiovizuálních děl pornografické povahy, kinematografických děl schvalujících násilí nebo u kinematografických děl otevřeně urážejících lidskou důstojnost.

Dozor

„Dozor nad dodržováním povinností podle tohoto zákona s výjimkou povinností Fondu vykonává v přenesené působnosti krajský úřad. Pro tyto účely mu Fond poskytuje nezbytné údaje obsažené v evidenci v oblasti audiovize.“⁸²

Správní delikty

Dle předchozích zkušeností zákon nově definuje některé správní delikty. Důvodem je zajistit větší vymahatelnost jednotlivých zákonem uložených povinností. Součástí jsou i nově definované výše pokut.

Ve **společných, přechodných a závěrečných ustanoveních** zákon řeší skutečnosti v souvislosti s účinností nové právní úpravy. Zároveň se ruší zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české a kinematografie, a zákon č. 249/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

⁸² Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6573. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

5 BUDOUCNOST STÁTNÍHO FONDU KINEMATOGRAFIE

K 1. lednu 2013 vznikl na základě zákona č. 496/2012 Sb., samostatný právní subjekt Státní fond kinematografie, jenž nahradil Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj kinematografie, zřízený zákonem č. 241/1992 Sb. V nejbližších měsících od vzniku musí tato nová instituce provést řadu nezbytných a důležitých kroků:

- **ředitel Fondu** – ten stojí v jeho čele a je jmenován ministrem kultury. Je tedy na Ministerstvu kultury, aby našlo vhodného kandidáta na tento post. Nový Fond se ujme veškeré agendy od dosavadního Fondu a zároveň nově od Ministerstva kultury převezme správu Programu podpory filmového průmyslu.
*„Dne 8. ledna 2013 byla ředitelkou Fondu na přechodné období do doby jmenování řádného ředitele vzešlého z veřejného výběrového řízení jmenována Mgr. Helena Fraňková, která dosud zastávala pozici ředitelky odboru médií a audiovize Ministerstva kultury, kterou ke dni 8. ledna 2013 předala svému zástupci Mgr. Artušovi Rejentovi.“*⁸³
- **Rada Fondu** - v přechodných ustanoveních se předepisuje, že členové Rady, kteří vykonávali svoji funkci v předešlém Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie zůstávají do 4. dubna 2015 v jejím působení. Následně *„Poslanecká sněmovna při volbě prvních členů Rady losem určí, kterým členům Rady skončí funkční období po 1 roce, kterým členům Rady skončí funkční období po 2 letech a kterým členům Rady skončí funkční období po 3 letech.“*⁸⁴
- **Výbor** – zákon zavádí devítičlennou skupinu osob, jejíž činností bude především dohled nad využitím finančních prostředků hospodárně a v souladu s účelem, na který byly prostředky poskytnuty a další aktivity. Příslušníci Výboru jsou zástupci jednotlivých poplatníků, tedy těch, kteří přispívají do Fondu. Celý proces výběrového řízení má na starosti ředitel Fondu.

⁸³ MINISTERSTVO KULTURY. *Jmenování ředitelky Státního fondu kinematografie a první administrativní úkoly Fondu.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-9]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/jmenovani-reditelky-statniho-fondu-kinematografie-a-prvni-administrativni-ukoly-fondu-162299/tmplid-228>

⁸⁴ Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186, s. 6575. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

- **Experti** – jedná se o odborníky, kteří budou napomáhat Radě při rozhodování o projektech formou obsahových a ekonomických posudků. *„V prvních měsících fungování Fondu je tedy nutné spustit proces nominace expertů profesními organizacemi v oblasti audiovizí, jejich výběr a jmenování ministrem kultury. Tento proces bude mít na starosti ředitel Fondu.“*⁸⁵
- **notifikace zákona** – *„Zákon o podpoře kinematografie překračuje míru povolené veřejné podpory, a proto musí být podle pravidel EU notifikován Evropskou komisí. Proces notifikace zákona a jeho prověřování v souladu se sdělením Komise Radě, Evropského parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ohledně některých právních aspektů problematiky kinematografických a jiných audiovizuálních děl (tzv. Cinema Communication – COM/2001/0534 final) bude mít na starosti Ministerstvo kultury. Předpokládaná délka notifikace je zhruba 3 měsíce. Notifikace zákona má ověřit:*
 - 1) *zda-li je zákon v souladu se Smlouvou o ES – zda jsou dodrženy zásady zakazující diskriminaci na základě národnosti, ustanovující právo na svobodné usazování a zakládání firem, volný pohyb zboží a služeb – zákon o audiovizí tedy nesmí např. omezovat podporu pouze pro příslušníky daného státu, vyžadovat založení firem podle obchodního práva daného státu apod.*
 - 2) *zda-li je zákon v souladu s kritérii slučitelnosti nastavené Komisí pro státní podporu kinematografie – zda je podpora určena kulturnímu produktu, zda podpora nepřiměřeně neomezuje výdaje v jiných členských zemích, zda je výše podpory v souladu s pravidly danými v Cinema Communication nebo zda podpora nepreferuje určitý typ průmyslového odvětví (např. postprodukcí).*⁸⁶
- **Statut Fondu** – je vypracován Radou a prostřednictvím ministra kultury předložen vládě ke schválení. Statut obsahuje:
 - *„podrobnosti o činnosti, vnitřní organizaci a hospodaření Fondu,*
 - *podrobnosti o jednání Rady a Výboru,*
 - *podrobnosti o expertech a expertních analýzách,*

⁸⁵ MINISTERSTVO KULTURY. *Tisková zpráva – Přínosy nového Zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2012-12-20]. Dostupné z: http://www.mkcr.cz/assets/zpravodajstvi/tiskovy_servis/TZ-Prinosy-noveho-zakona-o-audiovizii.pdf

⁸⁶ MINISTERSTVO KULTURY. *Tisková zpráva – Přínosy nového Zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2012-12-20]. Dostupné z: http://www.mkcr.cz/assets/zpravodajstvi/tiskovy_servis/TZ-Prinosy-noveho-zakona-o-audiovizii.pdf

- *podrobnosti o rozdělování finančních prostředků Fondu, uznatelnosti nákladů, vyúčtování,*
 - *podrobnosti o vyhlašování výzev, podávání žádostí a rozhodování o poskytnutí podpory.“⁸⁷*
- **Koncepce** – je myšlenková osnova a také první nejdůležitější úkol Rady. Rozděluje se na krátkodobou a dlouhodobou. Hlavním záměrem dlouhodobé koncepce je stanovit si své činnosti, své priority i opatření k jejich dosažení. Krátkodobá koncepce, která se omezuje zhruba na jeden kalendářní rok, představuje spíše praktické úkoly – např. počet výzev pro jednotlivé okruhy podpory, výše podpory v jednotlivých kruzích, předběžné termíny výzev apod.
- **Výzvy** – *„vyhlášení prvních výzev je vázáno na notifikaci zákona a zvolení potřebných expertů. V prvních několika měsících fungování Fondu tedy nedojde k rozdělování finanční podpory z prostředků Fondu. Tyto měsíce má Fond k zakotvení systému, přípravě koncepce nebo přípravám žadatelů na nový systém udělování podpor.“⁸⁸*

Spolu s výše uvedenými závazky musí Státní fond kinematografie vyřešit i jisté administrativní úkoly. Důležitým bodem je vybrat nové sídlo. To je nezbytné pro zápis do obchodního rejstříku a k získání IČO. Bez IČO totiž není možné Fond registrovat u finančního úřadu či České správy sociálního zabezpečení. Registrace u ČSSZ zase umožňuje zaměstnávat osoby. Až tedy po zápisu do obchodního rejstříku může začít Fond činit právní úkony.

Z praktického hlediska je nezbytné celý Státní fond kinematografie do nového sídla přestěhovat, založit webové stránky, vytvořit logo a spustit online systém podávání žádostí. *„Mimo tyto činnosti musí také dojít ke spisové rozluce s Ministerstvem kultury a k další řadě administrativních kroků. Veškeré tyto úkony nebylo možné začít realizovat dříve, ačkoli příprava na ně pochopitelně proběhla.“⁸⁹*

⁸⁷ MINISTERSTVO KULTURY. *Tisková zpráva – Přínosy nového Zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2012-12-20]. Dostupné z: http://www.mkcr.cz/assets/zpravodajstvi/tiskovy_servis/TZ-Prinosy-noveho-zakona-o-audiovizi.pdf

⁸⁸ MINISTERSTVO KULTURY. *Tisková zpráva – Přínosy nového Zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2012-12-20]. Dostupné z: http://www.mkcr.cz/assets/zpravodajstvi/tiskovy_servis/TZ-Prinosy-noveho-zakona-o-audiovizi.pdf

⁸⁹ MINISTERSTVO KULTURY. *Jmenování ředitelky Státního fondu kinematografie a první administrativní úkoly Fondu.* [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-9]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/jmenovani-reditelky-statniho-fondu-kinematografie-a-prvni-administrativni-ukoly-fondu-162299/tmplid-228>

Tři měsíce od vzniku Státního fondu kinematografie je známa:

- **ředitelka**

Na přechodné období, do doby jmenování řádného ředitele, byla jmenována Mgr. Helena Fraňková.

- **adresa instituce**⁹⁰:

Veletržní palác
Dukelských hrdinů 47
170 00 Praha 7

- **webové stránky (nejsou definitivní, stále se na nich pracuje):**

www.fondkinematografie.cz

- **Statut Státního fondu kinematografie**

5.1 Statut Státního fondu kinematografie

„Dne 27. 2. 2013 byl vládou České republiky schválen Statut Státního fondu kinematografie v rozsahu problematiky poskytování filmových pobídek v souladu se zákonem č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí).“⁹¹

Na základě jeho přijetí mohla ředitelka následně vyzvat zájemce o filmové pobídky k podávání žádostí o registraci projektů. Těm, kteří je registrovali v předchozích letech podle Programu pro podporu filmového průmyslu, je vydáno osvědčení o evidenci na základě včas a řádně doručených žádostí o evidenci přijatými Fondem do 18. 1. 2013.

S ohledem na potřebu se přednostně upravila pravidla pro poskytování pobídek, aby mohly filmové společnosti zahájit připravené projekty, a až po notifikaci zákona Evropskou komisí bude Statut Fondu doplněn v ostatním rozsahu.

⁹⁰ k přestěhování Státního fondu kinematografie došlo ve dnech 4. a 5. března 2013

⁹¹ MINISTERSTVO KULTURY. *Schválení Statutu Státního fondu kinematografie*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-2-28]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/schvaleni-statutu-statniho-fondu-kinematografie-vladou-cr-168468/tmplid-228>

5.2 Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu v letech 2011 - 2016

Vizí a cestou, kterou se měla státní podpora české kinematografie ubírat, vznikl 1. prosince 2010 *Koncept podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu v letech 2011 – 2016* (dále jen „Koncepce“), jenž byl zpracován odborem médií a audiovize Ministerstva kultury. Tento dokument vycházel se spolupráce mezi Ministerstvem kultury a zástupci filmařské obce na materiálu „Teze zákona o kinematografii“. Cílem bylo předložit koncepci, která nastiňuje možnosti a rozvoj české kinematografie a popisuje nedostatky a dlouhodobě neřešené problémy. Pro budoucí generaci se jednalo o legislativní i nelegislativní podklad, jenž měl pomoci filmovému průmyslu v České republice.

Koncepce si dala za cíl především:

- zachovat a posílit v české filmové kultuře její hodnoty,
- v mezinárodním měřítku rozvíjet český filmový průmysl a činit jej konkurenceschopným,
- podporovat hospodářský potenciál kinematografie a vytvářet nová pracovní místa,
- zajistit správně fungující systém finančních dotací a státní podpory,
- vytvořit právní zázemí, které by bylo v souladu s předpisy EU a vztahovalo se ke kinematografii jako celku,
- upevnit roli kinematografie jako nezastupitelné složky v českém kulturním dědictví.

Obsahem Koncepce bylo čtrnáct opatření:

- **„opatření č. 1 – Zajistit dlouhodobě udržitelné zdroje financování Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie,**
- **opatření č. 2 – Změna ve vymezení pojmů – novelizace zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl (o audiovizi),**
- **opatření č. 3 – Evidence podnikatelů v oblasti audiovize,**
- **opatření č. 4 – Institucionální zabezpečení finančních zdrojů a distribuce podpor**
- **opatření č. 5 – Rozšíření okruhů podpor Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie a jejich přesná definice**

- **opatření č. 6** – Podpora mezinárodní spolupráce, realizace Evropské úmluvy o filmové koprodukcí,
- **opatření č. 7** – Strategie prezentace a propagace české kinematografie a filmového průmyslu v zahraničí,
- **opatření č. 8** – Digitalizace českých filmů ve správě státu a jejich zpřístupňování,
- **opatření č. 9** – Označování audiovizuálních děl z hlediska přístupnosti,
- **opatření č. 10** – Boj proti pirátství,
- **opatření č. 11** – Podpora mobility tvůrčích profesí v oblasti audiovize (vízová politika),
- **opatření č. 12** – Výkon činnosti dítěte při výrobě audiovizuálních děl,
- **opatření č. 13** – Strategie propagace ČR jako filmové destinace, včetně metodiky podpory přílivu filmových produkcí do regionů ČR a zajištění její realizace,
- **opatření č. 14** – Návrh zákona o kinematografie.“⁹²

Nově přijatý zákon však vyřešil veškerá opatření Koncepce a v tuto chvíli je český filmový průmysl a Státní fond kinematografie na začátku nové etapy.

Jaký bude jeho vývoj a směr lze jen těžko odhadnout. Vše záleží, jak se filmoví pracovníci a celá mediální obec k nové právní úpravě postaví. Odrazem toho bude i míra zájmu o poskytování podpory kinematografie a filmových pobídek. Ty z ekonomického pohledu pro zahraniční filmaře:

- 1) český rozpočet nabízí rozsáhlou podporu mnoha odvětvím i širokému spektru zájmových skupin. Podpora byla a je poskytována formou subvencí, garancí, dotací, garantovaných výkupních cen nebo osvobození od daní v oblastech i ryze komerčních a nejen všeobecně prospěšných. Některé z nich jsou z pohledu rozpočtu čistou ztrátou, jiné jsou zase zdrojem nepřiměřených zisků kapitálových skupin jako např. solární energie nebo bioplynové stanice. Značný objem financí vyčleněných na podporu prospěšných zájmů je dán díky síle mediálního nátlaku. Silné lobby působí zejména v oblasti sportu a sázek nebo dodavatelů léčiv. Filmové pobídky tudíž **nepředstavují žádné privilegium;**
- 2) krátkodobě působící zahraniční filmové štáby nemohou na rozdíl od těch tuzemských plně konzumovat všechny veřejné statky, které jsou zajišťovány z vybraných daní např. důchody, obrana, vzdělání, soudnictví a vězeňská služba, potravinářské

⁹² MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016, obsah.* Praha, 2010.

subvence, aj. Tyto zahraniční subjekty oprávněně vnímají svoje daňové zatížení na území ČR jako nespravedlivé a nerovné a proto **jsou spravedlivou kompenzací za nespotřebované veřejné služby;**

- 3) finanční prostředky zahraničních filmařů nejsou původem z české ekonomiky, ale jsou ve formě kapitálových transferů přiváděny z vnějšího prostředí. Česká ekonomika, která je malá a otevřená, potřebuje pro financování své obchodní bilance různé zdroje trvalého přílivu zahraničního kapitálu, který by vyrovnával odváděné zisky z dceřiných firem vyváděné do zahraničí jejich matkám. **Docílením kapitálového přílivu** bude bilance filmového odvětví i po očištění o kompenzace daní stále kladná a podporující udržení přebytku obchodní bilance a růst blahobytu;
- 4) veškeré finanční prostředky, které zahraniční filmaři v České republice utratí, jsou přímými náklady na tvorbu filmů. Filmové pobídky mají **vysoký multiplikační efekt, neboť se jedná o prorůstové opatření**, které je tolik potřebné pro růst české ekonomiky a udržení životní úrovně obyvatel;
- 5) **možnost poskytnutí filmových pobídek i formou osvobození filmové produkce od daňové zátěže** by přivedlo do české ekonomiky mnohem větší objem zahraničního kapitálu a pozitivně stimulovalo spotřebu a hospodářský růst než omezený objem kompenzačních pobídek. Osvobození by navíc **neznamenalo žádné negativní dopady na státní rozpočet**. Důvodem je fakt, že nebude-li pobídkami kompenzována nespravedlivá daňová zátěž zahraničních entit, nebudou v české ekonomice nakupovat zboží a služby a nebudou tak odvádět žádné daně. Analogický vývoj se v současnosti odehrává v odvětví produkce a prodeje pohonných hmot;
- 6) samotné natáčení je velmi náročné jak časově, tak technicky. K uskutečnění filmového díla je zapotřebí mít obsazený filmový štáb odborníky, kteří své práci rozumí. Zahraniční produkce však využívají profesionálů dané země a tudíž přispívají k **podpoře zaměstnaností**. Čeští kaskadéři, maskéři, zvukaři či osvětlovači jsou v tomto oboru velmi dobře hodnoceni a jejich um je všeobecně známý;
- 7) filmy jako produkt jsou konzumovány v masovém měřítku po celém světě. S uváděním snímků na jednotlivých trzích je spojena propracovaná mediální komunikace a propagace. Vzhledem k tomu, že v rámci této navazující aktivity je Česká republika uváděna jako pozoruhodná a zajímavá destinace, jsou filmové pobídky i **nepatrnou platbou za propagaci** jejího jména.

PRAKTICKÁ ČÁST

6 HLOUBKOVÉ ROZHOVORY

Pro tuto část diplomové práce jsou charakteristické rozhovory se zástupci z řad příznivců a odpůrců nově přijatého zákona č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi). Jedná se o respondenty, působící v profesních organizacích, jejichž zájmem je oblast kinematografie a filmový průmysl. Právní úprava o Státním fondu kinematografie a o poskytování podpory kinematografie nově stanovuje některá nařízení, na která je kontroverzně nahlíženo.

Dotazovanými byli: *Vilém Postránecký, Mgr. Petr Josefi a Mgr. Pavel Kubina*. Všechny rozhovory byly uskutečněny po přijetí zákona, buď formou osobního setkání, nebo emailovou korespondencí. Cílem nebylo přiklonit se na jednu či druhou stranu, ale poskytnout objektivní náhled, který umožní každému vytvořit si vlastní názor. Toto výzkumné šetření nemělo předem stanovené otázky, které by byly pokládány všem účastníkům, nýbrž rozhovor byl veden formou povídání si a zjišťování subjektivního pohledu na věc, ze kterého vznikla následující shrnutí.

6.1 Příznivci

Do této skupiny patří především lidé, kteří různým způsobem figuruji v české kinematografii. Ať už se jedná o dokumentaristku Helenu Třeštíkovou, filmového režiséra a producenta Jana Svěráka či filmovou publicistku a uměleckou poradkyni Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary Evu Zaoralovou. Ta tvrdí, že *„má-li být film uměním, a má-li oslovit diváky, musí mít současně podmínky, aby se rozvinul v průmyslové sféře“*.

Oslovila jsem dva filmové producenty, kteří mají k financování hraných snímků nejbližší. Oba jsou pracovně aktivní a přijetí zákona č. 496/2012 si chválí. Bohužel pouze jeden (Vilém Postránecký) byl ochotný a našel si čas podělit se o svůj názor do této práce.

Pavel Strnad, který je členem Asociace producentů v audiovizí a spoluzakladatel úspěšné společnosti Negativ Film Productions, kvůli časovému vytížení z důvodu natáčení připravovaného filmu nestihl na poslané otázky odpovědět. Z prvních náznaků komunikace s ním ovšem vyplynulo, že jeho názory na právní úpravu kinematografie jsou konzistentní.

Už od roku 2006, kdy v Lidových novinách vedl polemiku s Václavem Klausem (viz str. 28 – 30), si stojí za tím, že je důležitá podpora filmové tvorby ze strany státu. Film jako umělecké dílo je podle něj součástí naší národní identity, ale jeho vysoké investice jsou vzhledem k omezenému jazykovému trhu ve většině případů nevratné. Státní podpora, která kryje část rozpočtu filmu, tak sníží potřebnou investici a umožní jeho realizaci. Standardně je tento systém uplatňován ve všech evropských zemích a stát jakožto podporovatel různých druhů umění by neměl opomíjet ani filmový obor. Za správné rovněž pokládá i to, aby ti, kdo obchodují s filmy, přispívali do Fondu. Jedná se o konkrétní subjekty, zákonem stanovené a díky jejich odvodům se budou moci točit daleko kvalitnější díla pro široké spektrum divácké obce.

I přesto, že se mi s ním nepodařilo hovořit přímo, je jeho komentář „*Osm filmových omylů Václava Klause*“⁹³ v novinovém článku i po šesti letech stále věcný a argumenty, které používal, jsou blízké názorům dnešních příznivců.

Mladý a velice talentovaný absolvent Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku **Vilém Postránecký** není ve filmovém oboru žádným nováčkem. Na podzim roku 2011 spolu s ostatními spolužáky vytvořil magisterský absolventský film *Vesnice roku*, který měl u diváků pozitivní ohlas a také zaznamenal mediální odezvu. Syn slavného herce Václava Postráneckého v současné době pracuje u úspěšného retroseriálu *Vyprávěj*, který je natáčen v koprodukcí České televize a společnosti *Dramedy Productions*.

Jak sám přiznává, přijetí zákona č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí) shledává jako pozitivní skutečnost, která českému filmu jenom pomůže. Cituji: „*Český film má dlouholetou tradici a lze říct, že má zasloužené místo ve světové kinematografii. Schválením tohoto zákona se udrží jedna z posledních možností, jak film alespoň z části*

⁹³ AKTUÁLNĚ.CZ. *Pavel Strnad: Osm filmových omylů Václava Klause*. [online]. © 1999 – 2013 [cit. 2006-5-24]. Dostupné z: <http://aktualne.centrum.cz/blogy-a-nazory/komentare/clanek.phtml?id=160753>

vůbec financovat“. Z vlastních zkušeností ví, jak náročné a složité je shánění peněz a také, že realizace filmového díla nezahrnuje pouze jeho samotnou výrobu, ale také přípravu scénáře či postprodukcí. Pokračovat v zajetých kolejích by znamenalo dát v sázku budoucnost české kinematografie. Od ledna 2013 tak mají filmoví tvůrci silnou instituci, která jim bude pomáhat ve shánění dalších finančních prostředků, a to minimálně ve výši 50%, jelikož Fond v plné výši žádné projekty nepodporuje.

Přál by si ovšem, aby poskytnutá peněžitá podpora (jak od Státního fondu kinematografie, tak od komerčních sponzorů) byla využita na filmová díla, která budou divácky úspěšná a třeba i ocenitelná u nás či v zahraničí. Tím by se předešlo kritice, která zaznívá z řad odpůrců, že filmařům chybí tvůrčí invence. Kdo by byl ale onen soudce, který by rozhodoval jaký film je, anebo není dobrý, či jaký film půjde do kinodistribuce? Na tuto otázku, lze jen velmi těžko odpovědět. Dle Postráneckého by bylo dobré, aby lidé - tvůrci a vlastně i odběratelé byli více soudní. Čísla ukazují, že v přepočtu na počet obyvatel, má Česká republika zdaleka nejvyšší roční produkci. Jistá „dramaturgie“ by kupříkladu mohla vyčlenit podprůměrná díla a naopak podtrhnout práci nadprůměrných filmařů.

S výroky Václava Klause se ve většině bodech neztotožňuje, ale uznává, že o byznys i v tomto kreativním průmyslu také jde. Nadstavbu celé jeho kritiky ovšem spatřuje v kulturní hodnotě, kterou film poskytuje. Jedná se totiž o nejsilnější pilíř v uměleckém spektru, který je nabízen široké veřejnosti. Film a kinematografie je prostředek, ve kterém lze celoplošně vyjádřit svůj názor, nesouhlas s děním ve společnosti, ale i popsat krásné věci, pohladit divákovi duši atd.

Filmový průmysl by tedy měl být dle jeho slov podporován a má právo být podporován.

6.2 Odpůrci

Ráda bych uvedla, že se nejedná o „odpůrce“, kteří nesouhlasí s celým zněním zákona. Jde pouze o vybrané paragrafy, které jsou v nesouladu s jejich přesvědčením. V zákoně vidí nedostatky a jejich snahou je na ně upozornit.

Tato skupina byla velice iniciativní především před schválením zákona, kdy bylo možné do jeho projednávání zasahovat. Nyní už takové šance nejsou. Kromě Mgr. Petra

Josefiho a Mgr. Pavla Kubiny, se kterými jsem vedla rozhovor, je dalším oponentem např. Ing. Petr Mach. Ekonom, politik a předseda Strany svobodných občanů veřejně vystupoval v médiích, kde zastával jasný názor proti státem podporované kinematografii. Nesouhlasí s dotacemi jako takovými, jelikož každá dotace je vykoupena zadlužením nebo zvýšením daní. Cituji: „*Kdyby stát nebral lidem tolik, pak by nemusel nikomu dávat.*“ Proto žádné veřejné finance na filmový průmysl, ale také snížení daní. Film pokládá za umění a filmovým tvůrcům by měla být ponechána naprostá svoboda.

Prvním dotazovaným byl **Mgr. Petr Josefi**, který pracuje ve společnosti T-Mobile a je také členem představenstva České asociace elektronických komunikací. Tato organizace sdružuje největší provozovatele převzatého vysílání, poskytovatele širokopásmových služeb a operátory elektronických komunikačních sítí v ČR, poskytovatele programů a dodavatele technologií a poradenské firmy. Byla založena v roce 1998 a jejím cílem je přispět k budování moderní infrastruktury a informační společnosti v České republice.

Připomínky pana magistra byly následující: v jádru věci není odpůrcem české kinematografie, problém však vidí v jejím financování. Připadá mu, že novela negativním způsobem zasahuje do soustavy daní a odvodů, a to na úkor jedné skupiny soukromoprávních subjektů ve prospěch jiné skupiny podnikatelů. Konkrétně má na mysli audiovizuální poplatky.

U § 27 týkajícího se poplatků z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání mu vadí, že zákon okamžitě ukládá poplatek, jakmile se v „knihovně“ objeví alespoň jedno kinematografické dílo, nehledě na to, že další už kinematografickou povahu mít nemusí. Poplatek se zdá být v tomto případě nadbytečný a způsobuje zvýšení koncové ceny za službu. Útěchou je nyní pouze fakt, že provozovatelé služeb na vyžádání mají odklad plateb až na rok 2016.

Druhá připomínka se vztahuje k § 28 - poplatek z převzatého vysílání. Zákon ukládá každému poskytovateli převzatého vysílání odvádět do Fondu 1% z ceny služby. Za problematické body pokládá rozpor mezi tím, když divák sleduje řadu programů přes pozemní vysílání a nic neplatí, jelikož se na to zákonem daná sazba nevztahuje. A když stejné programy sleduje přes kabelové nebo satelitní vysílání, na to už se 1%

vztahuje. Vidí v tom jasnou diskriminaci technologie. Za další problém považuje fakt, že zákon vůbec nerozlišuje přítomnost kinematografického díla.

Navíc, z právního hlediska se dají výše uvedené poplatky vymáhat pouze proti českým subjektům a to je možné v zásadě obejít jednoduchým způsobem, stačí si zřídit sídlo společnosti mimo území České republiky. Veškerá nařízení navíc sebou přináší administrativní zatížení. Vláda tedy tímto krokem popírá omezování byrokracie a stát mimo svou rozpočtovou daňovou soustavu zvyšuje daně a zatížení u koncových zákazníků.

Mgr. Petr Josefi se přiklání názorově na stranu prezidenta Václava Klase, který vidí kinematografii jako standardní obchodní odvětví, jež by si mělo umět na sebe vydělat samo. V opačném případě se nabízí otázka, proč stát finančně nepodporuje např. českou hudbu, české výtvarné umění, českou literaturu, divadlo či architekturu. Není totiž jisté, že privilegovanost filmových producentů a dalších podnikatelů v kinematografii zajistí kvalitnější české filmy.

Druhým respondentem byl **Mgr. Pavel Kubina**, který pracuje v komerční televizi Prima jako vedoucí právního oddělení. Nutno podotknout, že pan magistr odpovídal sám za sebe, nikoli za tuto televizi.

Mohlo by se zdát, že se ve své práci opakují, ale jeho připomínky jsou víceméně podobné argumentům Mgr. Petra Josefiho. Mgr. Kubina se spíše kloní k tomu, že by kinematografie měla být státem podporována, ale zůstává pro něj otázkou, do jaké míry a z čeho by měla být podpora financována. Je přesvědčen, že kinematografie slouží veřejnosti jako celku a považuje za nepravdivý myšlenkový konstrukt, na kterém zákon stojí a dle kterého kinematografie slouží podnikatelům ve vybraných zpoplatněných oborech. Proto by dle jeho názoru bylo ze strany státu poctivé pouze financování podpory kinematografie z daní. Podstatu systému zvláštních poplatků, které zatěžují jeden typ podnikatelů ve prospěch jiného typu podnikatelů, považuje za nesprávnou, nespravedlivou a směřující proti tržnímu hospodářství. Podotýká, že pokud do systému mají přispívat podnikatelé, měli by mezi nimi být především filmoví producenti samotní, u kterých jediných lze o skutečném a přímém prospěchu z kinematografie vážně hovořit.

Za další pomyslný bod by se daly označit orgány Fondu. Přesto, že se v Radě snížil počet členů ze 13 na 9, ptá se, jestli jich stále není příliš? Nestačilo by méně? A co

takový Výbor a expertní skupiny, jejich činnost také musí někdo zaplatit?! Dochází tedy k tomu, že ačkoliv se Fond snaží být hospodárnější a transparentnější institucí, rostou výdaje s tím spojené. Zákon navíc říká, že členové, ať už v Radě nebo Dozorčím výboru by měli mít co dočinění s filmovým průmyslem. Bude tedy jejich rozhodování nestranné a objektivní?! V tomto případě se pan magistr přiklání k názoru, že je důležité, aby ve Fondu působili lidé z oboru.

S rovnicí, že čím více bude peněz na kinematografie, tím budou i kvalitnější české snímky, nesouhlasí. Stačí se podívat na hodnocení filmů v posledních letech. Jde převážně o kritiku hůře hodnocená díla, která nebyla ani divácky moc úspěšná. Najdou se samozřejmě i výjimky.

Ve spojitosti s nově přijatým zákonem televize Prima momentálně čeká, až Státní fond kinematografie zveřejní poplatkové přiznání.

6.3 Mediální obraz zákona o audiovizi

Přijímací proces zákona o audiovizi trval téměř rok. Zájem médií měl stoupající tendenci a bylo možné se o něm dočíst v tisku, v novinách, na internetu či jej vidět v televizi nebo slyšet v rádiu. Leckdo o něm rozmýšlel ve svém komentáři na internetu a hledal pro a proti.

Na konci února informovalo pár vybraných internetových serverů (např. www.vlada.cz, www.literarky.cz, www.aktualne.cz, www.tn.cz) o schválení návrhu zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie vládou. Předkladatelka zákona a ministryně kultury Alena Hanáková komentovala tuto zprávu s povděkem, neboť na tento střešní zákon o audiovizi čekala odborná obec více než 15 let. V článkách bylo shrnuto základní posláním a čtenáři byli obeznámeni s připravovanými změnami, tj. zánik Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie a jeho nahrazení novou samostatnou koordinační a servisní institucí či úprava finančních zdrojů Fondu a způsob jejich rozdělování. Vzhledem k tomu, že mezi prvním a druhým čtením v Poslanecké sněmovně byla sedmiměsíční pauza, ve které se řešily pozměňovací návrhy, psala média spíše o nedostatku peněz na podporu české kinematografie způsobené přijetím novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání (říjen 2011). Podle ní skončila podpora kinematografie ze strany České televize a naopak došlo k uzákonění povinnosti

komerčních televizních stanic odvádět 2% z výnosů reklamy do Fondu. Problém však je, že první splátka v neodhadnutelné výši dorazí až v polovině roku 2013. V květnu Česká televize a řada jiných médií upozornila na kritický stav konta Fondu a na disponibilní částku maximálně deseti milionů korun. Finanční situací fondu byly zasaženy projekty od tvůrců jako např. Jan Hřebejk, Alice Nellis nebo Vladimír Morávek. Těm byla symbolicky udělena jedna koruna s tím, že tato suma bude navýšena po vyřešení finanční situace.

Silnější medializace nastala až v závěrečné fázi schvalování, kdy prezident Václav Klaus opět zákon o podpoře kinematografie vetoval. Řadu médií (Česká televize, Český rozhlas, TV Nova, MF Dnes, Hospodářské noviny, www.aktualne.cz, www.blisty.cz nebo www.novinky.cz) zajímalo jeho stanovisko. Vyjádření však bylo víceméně stejné jako před šesti lety. Filmový průmysl je podle něj standardním obchodním odvětvím, nikoli veřejným statkem a není důvod filmové producenty a další podnikatele v kinematografii zvýhodňovat oproti jiným, srovnatelným oborům. Obdobně stejná média reagovala na událost dne 18. 12. 2012, kdy sněmovna jasnou většinou (141 ze 151 přítomných poslanců) prezidentské veto přehlasovala.

V průběhu deseti měsíců, během kterých se rozhodovalo o přijetí nového zákona o audiovizí, mohla veřejnost vidět i několik publicistických pořadů na České televizi (př. Film 2012 nebo Události, komentáře), ve kterých zazněla všechna pro a proti. Laici se ovšem často díky mediálnímu obrazu mohli domnívat, že si filmaři pro sebe vynucují specifický přístup, který je zvýhodňuje mezi ostatními uměleckými obory.

Informovanost ze strany médií byla dle mého názoru vyvážená a novináři se snažili o podávání co nejobjektivnějších informací. Vždy byla shrnuta základní fakta, přínosy, argumenty odpůrců a důvod přijetí nového zákona. Články na internetu a v novinách byly přiměřeně dlouhé a televizní reportáže nepřesáhly standardní dobu.

ZÁVĚR

Ačkoliv název práce je Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, považuji za správné ho zde uvádět už v jeho v aktuálním znění. I přesto, že nebylo snadné držet se pouze vymezeného tématu, diplomová práce vzala v úvahu veškeré úhly pohledu a skutečnosti, které přijetím nového zákona č. 496/2012 Sb., vznikly. Čtenáři se proto dostává do rukou ucelený dokument, který popisuje jak Státní fond kinematografie, tak český filmový průmysl jako takový.

V teoretické části je zaznamenáno období před vznikem Fondu, jeho činnost mezi lety 1992 – 2012 a popis blízké budoucnosti, která novou instituci čeká. Jde spíše o administrativní kroky, neboť ty jsou základem pro to, aby Fond mohl začít naplno pracovat. Jasný výhled a směr např. na několik let dopředu bude Radou teprve stanoven. Oproti předešlé právní úpravě (zákon č. 241/2012 Sb.) je ta nynější daleko rozsáhlejší a zavazuje Fond k daleko více úkolům a činnostem. Tyto rozdíly jsou na několika stranách rozebrány a popsány.

Praktická část, věnující se hloubkovým rozhovorům, sice poskytuje názor pouze od 3 respondentů, ale i přesto mají kvalitní vypovídající hodnotu o náladě, která je mezi příznivci a odpůrci přijatého zákona. Ti, kteří s ním souhlasí, jsou spokojeni, neboť dosáhli toho, o co dlouhá léta usilovali. Instituce zastřešující kinematografii bude mít silnější postavení, legislativní pravidla budou přizpůsobena současnosti a na podporu filmové tvorby bude daleko více finančních prostředků. Díky nim bude možné tvořit filmy složitějšího charakteru či se více věnovat okrajovým žánrům. Oproti tomu oponentům nezbyvá nic jiného než situaci tiše přihlížet, jelikož platný zákon musí každý občan respektovat. Jejich rozhořčení tkví především v zavedení nových audiovizuálních poplatků, kterými se údajně zasahuje do daňové soustavy. Výběr peněz do Fondu touto cestou považují za neadekvátní už jenom z principu toho, že následné dotace budou použity ve prospěch soukromých subjektů, tj. filmařů. A zda tvůrci svými natočenými díly nějak obohatí českou krajinu, o tom lze jen spekulovat. Václav Klaus, velký mluvčí odpůrců podpory kinematografie, již několikrát poznamenal, že filmy nejsou zdaleka ani tak o penězích, jako spíše o tvůrčí invenci, která českým filmovým umělcům chybí. Rád by podporoval buď všechny obory kultury, anebo žádný. Naprosto ale nesouhlasí s privilegiem, které se kinematografii dostalo.

Na otázku, zda je film spíše byznys, nebo umění se příznivci přiklánějí spíše k tomu, že film je umění. Je důležité ho podporovat a rozvíjet, neboť zanechá svědectví pro další generace, může edukativně stimulovat mladou populaci a také vytváří svědectví o kulturní identitě státu a rozmanitosti jeho obyvatel. Všechny tyto důvody, jež může film uchopit a přenést je do audiovizuální podoby ovšem potřebují dostatek finančních prostředků, a tudíž je důležité, aby stát kinematografii podporoval. Naopak oponenti tvrdí, že je to byznys a pokud je to výdělečná činnost a někdo ji chce provozovat, měla by si v tom případě na sebe umět vydělat sama. Je na vnitřním pocitu každého, jak filmový průmysl vnímá. Carlo Ponti, světově proslulý italský producent, kdysi řekl: *„Má-li film úspěch, je to byznys. Nemá-li úspěch, je to umění.“*

I přesto, že diplomová práce byla zaměřena na Státní fond kinematografie, poskytuje daleko více informací, které by bylo pozoruhodné po nějakém čase znovu přezkoumat. Fond je na svém začátku a jak bude pracovat na svých úkolech, by mohlo být námětem pro teoretický výzkum. Z empirického hlediska by bylo zajímavé udělat dotazníkové šetření u diváků, zda od roku 2013 zhlédli kvalitnější filmy či zda mají pocit, že se spektrum žánrů rozšířilo?!

Legislativní změna, které se české kinematografii po dvaceti letech dostalo, je obrovským posunem vpřed. Politováníhodné na tom ovšem je, že nemá podporu od celé společnosti. V tuto chvíli je na filmových tvůrcích, aby ukázali, že peníze jim svěřené budou použity na smysluplné projekty a českým dílům se dostane daleko více ocenění, než jak tomu bylo doposud.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

JIRAS, P. *Barrandov II – Zlatý věk*. Praha: Gallery, 2005. ISBN 80-86010-96-1.

MINISTERSTVO KULTURY. *Koncepce podpory a rozvoje české kinematografie a filmového průmyslu 2011-2016*. Praha, 2010.

PEČENKA, M., P. LUŇÁK a kol. *Encyklopedie moderní historie*. 3. vyd. Praha: Libri, 1999. ISBN 978-80-85983-95-1.

PTÁČEK, L. *Panorama českého filmu*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 2000. ISBN 80-85839-54-7.

společnost EEIP, a.s. *Velká RIA k návrhu zákona o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů*. Praha, 2011.

Zákon č. 302 ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2011, částka 106. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?O=6&T=27>

Zákon č. 496 ze dne 26. října 2012 o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 186. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=496&r=2012>

Seznam použitých internetových zdrojů

AKTUÁLNĚ.CZ. *Pavel Strnad: Osm filmových omylů Václava Klause*. [online]. © 1999 – 2013 [cit. 2006-5-24]. Dostupné z: <http://aktualne.centrum.cz/blogy-a-nazory/komentare/clanek.phtml?id=160753>

BARRANDOV STUDIOS. *Historie filmové tvorby na Barrandově*. [online]. © 2011. Dostupné z: <http://www.barrandov.cz/clanek/historie/>

Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi). [online]. © 2012. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=6&CT=620&CT1=0>

LIDOVÉ NOVINY. *Václav Klaus: Soukromé, veřejné a film*. [online]. © 2013 [cit. 2006-09-06]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/vaclav-klaus-soukrome-verejne-a-film-dvj-/nazory.aspx?c=A060609_101423_in_nazory_fho

MEDIÁŘ. *Senát posvětil odebrání reklamy na ČT1 a ČT24. Na filmy nemusí jít tolik, co dosud z ČT*. [online]. © 2011 – 2012 [cit. 2011-08-04]. Dostupné z: <http://www.mediar.cz/senat-posvetil-odebrani-reklamy-ct1-a-ct24-na-filmy-nemusi-jit-tolik-co-dosud-z-ct/>

MINISTERSTVO KULTURY. *Jmenování ředitelky Státního fondu kinematografie a první administrativní úkoly Fondu*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-9]. Dostupné z:

<http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/jmenovani-reditelky-statniho-fondu-kinematografie-a-prvni-administrativni-ukoly-fondu-162299/tmplid-228>

MINISTERSTVO KULTURY. *Schválení Statutu Státního fondu kinematografie*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-2-28]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/schvaleni-statutu-statniho-fondu-kinematografie-vladou-cr-168468/tmplid-228>

MINISTERSTVO KULTURY. *Státní fond kinematografie a základní informace k poplatku z kinematografického představení*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2013-1-7]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/statni-fond-kinematografie-a-zakladni-informace-k-poplatku-z-kinematografickeho-predstaveni-161965/tmplid-228>

MINISTERSTVO KULTURY. *Tisková zpráva – Přínosy nového Zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie*. [online]. © 2007 – 2010 [cit. 2012-12-20]. Dostupné z: http://www.mkcr.cz/assets/zpravodajstvi/tiskovy_servis/TZ-Prinosy-noveho-zakona-o-audiovizi.pdf

PROGRAM PODPORY FILMOVÉHO PRŮMYSLU. [online]. © 2013. Dostupné z: <http://www.ppf.cz/file/22/program-podpory-filmoveho-prumysu.pdf>

SEZNAM OBRÁZKŮ, GRAFŮ a TABULEK

Seznam obrázků

Obrázek 1: Pohled na novou budovu A-B akciových filmových továren	14
Obrázek 2: Natáčení snímku Cesta do pravěku	18
Obrázek 3: Schéma – financování kinematografického díla	33

Seznam grafů

Graf 1: Počet filmových diváků a cena vstupenky na filmové představení v letech 1989 - 2008	32
---	----

Seznam tabulek

Tabulka 1: Český film v letech 1987 – 2009	25
Tabulka 2: 45. hlasování Poslanecké sněmovny o novele zákona o Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie	28
Tabulka 3: Návštěvnost českých filmů v letech 1991 – 2009	34
Tabulka 4: Seznam vybraných dotací, které byly vyplaceny v letech 2010 – 2012	51

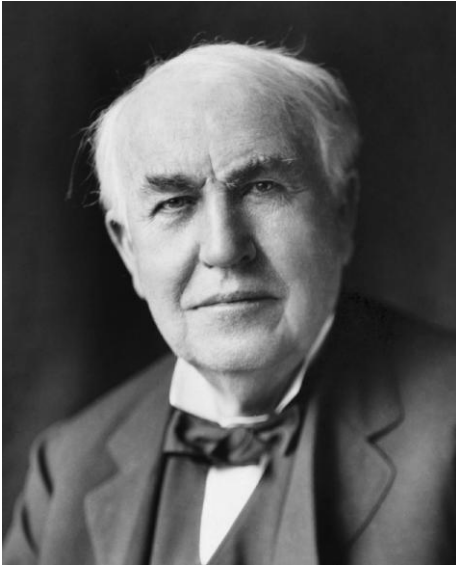
SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A - Obrazová příloha	I
Příloha B – Zákon č. 302/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony	III
Příloha C – Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi)	VII
Příloha D - Stanovisko prezidenta Václava Klause	LIII
Příloha E – Kulturní test	LV

PŘÍLOHY

Příloha A – Obrazová příloha

Thomas Alva Edison

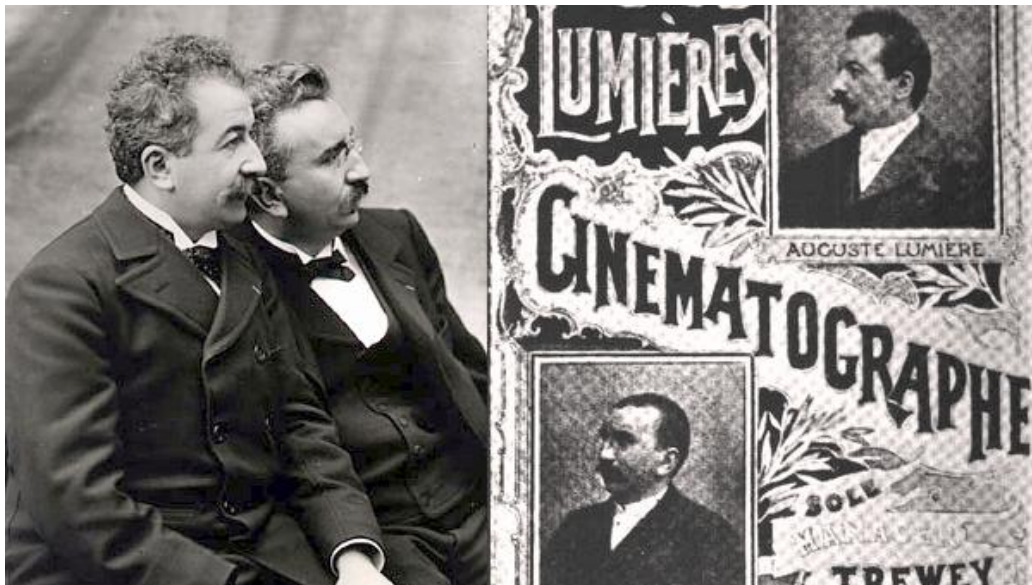
Zdroj:
http://s.fixquotes.com/files/author/thomas-a-edison_D5DHZ.jpg

Jan Kříženecký

Zdroj:
<http://img.fdb.cz/obrazky/2d86ea5fd677525e729963c2c90a.jpg>

Auguste a Louis Lumièrové

Zdroj: http://www.topzine.cz/wp-content/uploads/2010/02/Lumiere_600x338.jpg

Miloš Havel

Zdroj: JIRAS, P. *Barrandov II – Zlatý věk*.
Praha: Gallery, 2005. s. 33.
ISBN 80-86010-96-1.

Logo zaniklého Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie. Na novém se intenzivně pracuje.

Státní fond České republiky
pro podporu a rozvoj
české kinematografie

Zdroj: <http://www.mkcr.cz/assets/statni-fondy/statni-fond-pro-podporu-a-rozvoj-ceske-kinematografie/logo2.JPG>

Příloha B - Zákon č. 302/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

302

ZÁKON

ze dne 6. září 2011,

kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o České televizi

Čl. I

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 132/2010 Sb. a zákona č. 153/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slovo „republiky“ vkládají slova „za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společností a potřeby zachovat mediální pluralitu“.

2. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „a kulturní projekty“.

3. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmene l) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) a n), která znějí:

„m) poskytuje audiovizuální mediální služby na vyžádání,

n) poskytuje veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 prostřednictvím internetových stránek a aplikací České televize.“.

4. V § 3a odstavec 3 zní:

„(3) Televizní programy, pořady a jejich části šířené prostřednictvím multiplexu veřejné služby může Česká televize digitálně šířit rovněž prostřednictvím družic a sítí elektronických komunikací.“.

5. V § 3a se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Česká televize nesmí umísťovat obchodní sdělení na své internetové stránky, pokud nejsou součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.“.

6. V § 8 odst. 1 písm. c) se za slovo „rozpočtu“ vkládají slova „ , plnění povinností České televize převádět a používat výnosy z vysílání reklam v souladu s tímto zákonem a zvláštním právním předpisem“).

⁵⁴⁾ Čl. II body 1 a 2 zákona č. 302/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.“.

7. V § 11 odstavec 2 zní:

„(2) Finanční zdroje používá Česká televize k plnění svých úkolů stanovených zákonem; finanční zdroje podle § 10 písm. a) lze použít pouze k plnění úkolů podle § 2, 3 a 3a.“.

8. V § 11 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Česká televize čtvrtletně převádí výnos z reklam vysílaných na programu ČT 2 Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Z výnosu z reklam vysílaných na tomto programu si Česká televize odečte prokázané účelně vynaložené náklady spojené s výběrem a se správou výnosu z reklam vysílaných na něm. Výnos z reklam vysílaných na programu ČT 4 použije Česká televize na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. V období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne 30. června 2012 převádí Česká televize z výnosu z reklam zařazených do vysílání na programech ČT 2 a ČT 4 částku 1 250 000 Kč na zvláštní účet pro rozvoj zemského digitálního televizního vysílání spravovaný Českým telekomunikačním úřadem, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního měsíce za předchozí kalendářní měsíc; částku 1 250 000 Kč Česká televize uhradí rovným procentním podílem z výnosu z reklam zařazených do vysílání na každém z obou programů. Zbylou část výnosu z reklam zařazených do vysílání na programech ČT 2 a ČT 4 v období ode dne nabytí účinnosti tohoto zá-

kona do dne 30. června 2012 Česká televize použije způsobem stanoveným v § 11 odst. 3 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Na informační kampaň pro územní oblast, ve kterých nastane vypnutí zemského analogového televizního vysílání v roce 2012, Česká televize vyčlení v rámci svého účtu pro užití výnosu z reklam zřízeného podle čl. VI bodu 2 zákona č. 304/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, k tomu účelu vytvořenou finanční rezervu ve výši 18 000 000 Kč a zajistí vynaložení těchto finančních prostředků na uvedený účel.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. III

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb. a zákona č. 153/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 2 se za slova „Rada je“ vkládá slovo „ústřední“.

2. V § 21 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 10 zní:

„(3) Rada je povinna rozhodnout o změně skutečností podle odstavce 1 do 60 dnů ode dne, kdy jí byla doručena žádost provozovatele vysílání s licencí. Rada je povinna své rozhodnutí odůvodnit, pokud se jedná o řízení s více účastníky. Pokud Rada ve stanovené lhůtě nerozhodne a nejedná se o řízení s více účastníky, má se za to, že se změnou vyslovila souhlas. Rada souhlas neudělí pouze tehdy, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení. Důvody neudělení souhlasu musí být shodné s kritérii uvedenými v § 6 odst. 1 písm. e). Základní programovou specifikaci nelze měnit. Rada může řízení přerušit, v ta-

kovém případě Rada v usnesení o přerušení řízení uvede, z jakého důvodu řízení přerušuje; po dobu přerušování řízení lhůta neběží¹⁰⁾).

¹⁰⁾ § 64 a 65 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“.

3. Za § 32 se vkládají nové § 32a až 32f, které včetně nadpisu znějí:

„Poplatek z vysílání reklamy

§ 32a

(1) Poplatníkem poplatku z vysílání reklamy je provozovatel jiného než místního nebo regionálního televizního vysílání nechráněného podmíněným přístupem, který toto vysílání provozuje na základě licence a šíří program, do něhož jsou zařazována rovněž kinematografická díla.

(2) Předmětem poplatku z vysílání reklamy je příjem z vysílání reklamy.

§ 32b

(1) Základem poplatku z vysílání reklamy je u poplatníka, který

- a) je účetní jednotkou, výnos z vysílání reklamy,
- b) není účetní jednotkou, příjem z vysílání reklamy.

(2) Do základu poplatku se zahrnují veškeré částky, na něž má provozovatel televizního vysílání nárok v přímé souvislosti s vysíláním reklamy.

(3) Do základu poplatku se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.

(4) Základ poplatku se zaokrouhuje na celé koruny nahoru.

§ 32c

(1) Sazba poplatku z vysílání reklamy činí 2 %.

(2) Poplatek z vysílání reklamy se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku.

(3) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

§ 32d

(1) Poplatník poplatku z vysílání reklamy je povinen vést v evidenci pro účely poplatku veškeré údaje vztahující se k jeho poplatkové povinnosti, zejména

- a) datum, kdy byl poskytnut vysílací čas pro reklamu,

- b) obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení nebo název osoby, které poplatník poskytuje vysílací čas,
- c) daňové identifikační číslo osoby, které poplatník poskytuje vysílací čas,
- d) celkovou peněžní hodnotu vysílacího času pro reklamu, který byl poskytnut k datu podle písmene a) za kalendářní rok,
- e) výši vypočteného poplatku za poplatkové období.

(2) Údaje, na které se vztahuje evidenční povinnost, je poplatník povinen uchovávat až do uplynutí lhůty pro stanovení poplatku, k níž se vztahují.

§ 32e

(1) Poplatník poplatku z vysílání reklamy je povinen podat poplatkové přiznání.

(2) Formu a strukturu poplatkového přiznání včetně předepsaných údajů z veřejné Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 32f

(1) Správcem poplatku z vysílání reklamy je Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

(2) Výnos z poplatku je příjmem Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie¹⁰⁴⁾.

4. V § 48 odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ , teleshopping týkající se léčebných přípravků, které vyžadují registraci podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁴⁾ „ a teleshopping týkající se léčebných postupů“.

Poznámka pod čarou č. 10a zní:

¹⁰⁴⁾ § 25 a násl. zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

5. V § 48 odst. 1 písm. l) se za slovo „rodu“ vkládají slova „ , zdravotního postižení, věku, sexuální orientace“.

6. V § 50 odstavec 1 zní:

„(1) Čas vyhrazený reklamě v televizním vysílání provozovatele vysílání ze zákona na programech ČT 2 a ČT 4 nesmí přesáhnout 0,5 % denního vysílacího

času na každém z těchto programů, přičemž vysílání reklam nesmí v době od 19.00 hodin do 22.00 hodin překročit 6 minut v průběhu jedné vysílací hodiny na žádném z těchto programů. Provozovatel vysílání ze zákona nesmí do vysílání na ostatních programech zařazovat reklamu s výjimkou reklamy zařazované do vysílání programu v přímém spojení s vysíláním kulturní či sportovní události, je-li vysílání takové reklamy nezbytnou podmínkou k získání práv k televiznímu vysílání sportovní či kulturní události. Je-li do vysílání provozovatele televizního vysílání ze zákona zařazována reklama podle věty druhé, nesmí čas vyhrazený takové reklamě přesáhnout 0,5 % denního vysílacího času, přičemž v době od 19.00 hodin do 22.00 hodin nesmí překročit 6 minut v průběhu jedné vysílací hodiny. Provozovatel televizního vysílání ze zákona nesmí do vysílání zařazovat teleshopping.“.

7. V § 66 se na konci textu věty třetí doplňují slova „s výjimkou rozhodnutí Rady podle § 20 odst. 4 a § 21 odst. 3“.

ČL IV

Přechodná ustanovení

1. Za den dokončení přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání v České republice se považuje 11. listopad 2011. Tímto nejsou dotčeny termíny vypínání zemského analogového televizního vysílání a podmínky pokrytí území zemským digitálním televizním vysíláním pro sítě 1, 2, 3 a 4 podle nařízení vlády č. 161/2008 Sb., o technickém plánu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Úhrada nákladů podle čl. II bodu 2, 3 nebo 4 zákona č. 153/2010 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, vzniklých a vynaložených v období ode dne 12. listopadu 2011 do dne 30. června 2012, se poskytne podle čl. II bodů 6 až 9 zákona č. 153/2010 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích

Čl. V

V § 4 odst. 1 zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlaso-

vých a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., písmeno a) zní:

„a) zastupitelské úřady České republiky v zahraničí a osoby, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána“).

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

ČL VI

V § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), se za slovo „rodu“ vkládají slova „ , zdravotního postižení, věku, sexuální orientace“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 235/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

ČL VII

Zákon č. 235/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění

pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 304/2007 Sb., se mění takto:

1. V čl. I se body 55 a 56 zrušují.

2. V čl. VII se slova „bodů 26, 55 a 56, které nabývají“ nahrazují slovy „bodů 26, který nabývá“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání

ČL VIII

Zákon č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, se mění takto:

1. V čl. IV se bod 12 zrušuje.

2. V čl. VI se bod 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení bodu 1.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

ČL IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou čl. III bodu 3, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

Příloha C – Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi)

496/2012 Sb.

ZÁKON

ze dne 26. října 2012

o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

AUDIOVIZE

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) povinnosti při výrobě a zpřístupňování kinematografických a jiných audiovizuálních děl,
- b) postavení a činnost Národního filmového archivu a
- c) postavení a činnost Státního fondu kinematografie, jeho financování, poskytování podpory projektům v oblasti kinematografie (dále jen „podpora kinematografie“) a poskytování pobídek filmovému průmyslu (dále jen „filmové pobídky“).

(2) Tento zákon se nevztahuje na audiovizuální díla, která nejsou určena ke zpřístupňování veřejnosti za úplaty.

§ 2

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) kinematografickým představením zpřístupnění audiovizuálního díla¹⁾ veřejnosti v kině nebo podobným způsobem,
- b) kinematografickým dílem audiovizuální dílo určené ke zpřístupňování veřejnosti prostřednictvím kinematografických představení; za kinematografické dílo se nepovažuje audiovizuální dílo mající povahu reklamy²⁾,

c) výrobcem osoba, která je držitelem nebo jedním z držitelů oprávnění k výkonu práva užití³⁾ audiovizuální dílo, včetně autorských děl a uměleckých výkonů v něm audiovizuálně užitých, a zároveň jí náleží práva výrobce zvukově obrazového záznamu⁴⁾ k záznamu audiovizuálního díla nebo podíl na těchto právech,

d) koproducentem každý z výrobců, je-li více výrobců téhož audiovizuálního díla,

e) českým audiovizuálním dílem audiovizuální dílo,

1. na jehož výrobě se výrobce nebo koproducent, který má místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo na území České republiky, podílel v rozsahu alespoň 20 % financování celkových výrobních nákladů, nebo

2. na jehož výrobě se koproducent s místem podnikání, místem trvalého pobytu nebo sídlem na území České republiky podílel společně s koproducentem, který nemá místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo na území České republiky, a toto audiovizuální dílo vyhovuje podmínkám Evropské úmluvy o filmové koprodukci (dále jen „Úmluva“)⁵⁾ nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci, kterou je Česká republika vázána (dále jen „mezinárodní smlouva o filmové koprodukci“), bez ohledu na to, jak se na financování jeho výrobních nákladů podílel,

f) českým kinematografickým dílem české audiovizuální dílo, které je též kinematografickým dílem,

g) distributorem osoba, která při svém podnikání a v rozsahu oprávnění od držitelů práv k užití audiovizuálního díla a jeho záznamu

1. vyrobí nebo nechá vyrobít jeho rozmnoženiny pro účely jejich rozšiřování, pronájmu nebo půjčování⁶⁾ a takto zhotovené rozmnoženiny dále rozšiřuje, pronajímá nebo půjčuje v České republice,

2. poskytuje třetím osobám oprávnění k užití audiovizuálního díla na území České republiky kinematografickým představením, prostřednictvím audiovizuální mediální služby na vyžádání⁷⁾ nebo televizním vysíláním⁸⁾ a pro tento účel nabyvateli oprávnění zpravidla poskytuje též záznam audiovizuálního díla,

h) pořadatelem kinematografického představení osoba, která na své náklady a na svou odpovědnost pořádá kinematografické představení.

(2) Provádí-li činnosti podle odstavce 1 písm. g) výrobce nebo jeden z koproducentů českého audiovizuálního díla, považuje se pro účely plnění povinností podle tohoto zákona za distributora.

HLAVA II

POVINNOSTI PŘI VÝROBĚ AUDIOVIZUÁLNÍCH DĚL A JEJICH ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

§ 3

Titulky pro sluchově postižené

(1) Titulky pro sluchově postižené se rozumí obrazově zachycený a volitelně nastavitelný text v českém jazyce, který je synchronizovaný se zvukovou stopou audiovizuálního díla a zachycuje, popřípadě přibližuje, mluvený projev a ostatní zvuky obsažené v audiovizuálním díle způsobem, který osobám sluchově postiženým umožňuje orientaci v audiovizuálním díle.

(2) Distributor českého audiovizuálního díla je povinen opatřit jeho rozmnoženiny rozšiřované veřejnosti na území České republiky titulky pro sluchově postižené podle odstavce 1 a označit obaly takových rozmnoženin nápisem „Titulky pro sluchově postižené“.

§ 4

Klasifikace kinematografických děl

(1) Každé kinematografické dílo musí být před svým prvním zpřístupněním na území České republiky označeno klasifikací z hlediska vhodnosti jeho obsahu pro děti a mladistvé. Účelem klasifikace je omezit přístupnost kinematografických děl, jejichž obsah může ohrozit duševní nebo mravní vývoj dětí nebo mladistvých.

(2) Kinematografické dílo je z hlediska vhodnosti jeho obsahu pro děti a mladistvé klasifikováno jako

- a) přístupné bez omezení,
- b) nevhodné pro děti do 12 let,
- c) nepřístupné pro děti do 15 let, nebo
- d) nepřístupné pro děti a mladistvé do 18 let.

§ 5

Povinnosti při klasifikaci kinematografických děl

(1) Výrobce nebo koproducent s místem podnikání, místem trvalého pobytu nebo sídlem na území České republiky je povinen klasifikovat české kinematografické dílo a oznámit provedenou klasifikaci jeho distributorovi.

(2) Distributor je povinen klasifikovat jiné než české kinematografické dílo, které distribuuje na území České republiky.

(3) Distributor je povinen oznámit provedenou klasifikaci podle odstavců 1 a 2 každému pořadateli kinematografického představení, poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání⁹⁾ a ostatním osobám, jimž pro území České republiky poskytne oprávnění k užití díla.

(4) Distributor podle § 2 odst. 1 písm. g) bodu 1 je povinen označit obaly rozmnoženin kinematografického díla označením jeho klasifikace. Obsahují-li takové rozmnoženiny více kinematografických děl, použije se pro označení takových rozmnoženin klasifikace kinematografického díla s nejvyšším omezením přístupnosti podle § 4 odst. 2.

(5) Pořadatel kinematografického představení je povinen zajistit zveřejnění distributorem sdělené klasifikace kinematografického díla v souvislosti s oznámením o konání kinematografického představení. Při konání kinematografického představení je pořadatel povinen zajistit vyloučení účasti osob, na které se vztahuje případné omezení přístupnosti díla podle § 4 odst. 2 písm. c) nebo d).

(6) Osoba, která prodává, pronajímá¹⁰⁾ nebo půjčuje¹¹⁾ rozmnoženiny kinematografického díla označené klasifikací podle § 4 odst. 2 písm. c) nebo d), je nesmí prodat, pronajmout nebo půjčit osobě, na kterou se podle provedené klasifikace vztahuje omezení jeho přístupnosti.

(7) Distributor kinematografického díla klasifikovaného podle § 4 odst. 2 písm. c) nebo d) je povinen zajistit, aby audiovizuální upoutávky nebo jiné formy reklamy vztahující se k jím distribuovanému kinematografickému dílu obsahovaly označení klasifikace pro takové kinematografické dílo.

(8) Pořadatel kinematografického představení nesmí před jeho zahájením, v jeho průběhu a bezprostředně po jeho skončení zpřístupnit veřejnosti audiovizuální upoutávky podle odstavce 7 označené přísnějším stupněm klasifikace, než má kinematografické dílo, které je hlavním programem kinematografického představení.

§ 6

Nabídková povinnost

(1) Výrobce českého kinematografického díla nebo jeho koproducent se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání v České republice je povinen do 60 dnů ode dne zveřejnění takového díla písemně nabídnout návrhem smlouvy Národnímu filmovému archivu 2 nepoškozené rozmnoženiny tohoto díla v kvalitě rozmnoženiny určené pro kinematografická představení, kopii literárního scénáře a propagační materiály k tomuto dílu.

(2) Je-li pro kinematografická představení příslušného díla používáno více technologicky odlišných druhů jeho rozmnoženin, musí být všechny tyto druhy uvedeny v písemné nabídce podle odstavce 1. Volba druhu rozmnoženin, k jejichž převodu Národní filmový archiv přijme návrh podle odstavce 4, náleží Národnímu filmovému archivu.

(3) V případě, že o to Národní filmový archiv projeví zájem, je výrobce nebo koproducent podle odstavce 1 dále povinen nabídnout Národnímu filmovému archivu návrhem smlouvy nepoškozenou rozmnoženinu českého kinematografického díla v kvalitě vhodné pro výrobu rozmnoženin určených ke zpřístupňování veřejnosti prostřednictvím kinematografických představení; ustanovení odstavce 2 platí obdobně.

(4) Lhůta pro přijetí návrhu na uzavření smlouvy podle odstavce 1 činí 6 měsíců ode dne doručení návrhu.

(5) Po uzavření smlouvy podle odstavce 4 není výrobce nebo koproducent podle odstavce 1 povinen předat Národnímu filmovému archivu rozmnoženiny českého kinematografického díla, které byly předmětem smlouvy a které mají nezakódovanou digitální podobu, dříve než uplynutím 12 měsíců ode dne zveřejnění českého kinematografického díla. Pokud však před uplynutím této lhůty Národnímu filmovému archivu předá rozmnoženiny v zakódované digitální podobě, není povinen k nim před uplynutím této lhůty poskytnout přístupové kódy.

(6) Výrobce nebo koproducent podle odstavce 1, který je současně příjemcem podpory kinematografie ze Státního fondu kinematografie určené na výrobu českého kinematografického díla podle § 31 odst. 1 písm. b), je povinen do 60 dnů ode dne zveřejnění tohoto díla nebo do 12 měsíců ode dne zveřejnění takového díla, jde-li o jeho rozmnoženinu v digitální podobě, učinit písemně Národnímu filmovému archivu nabídku formou návrhu smlouvy o bezúplatném převodu vlastnictví ve prospěch České republiky jedné nepoškozené rozmnoženiny takového díla v kvalitě rozmnoženiny určené pro kinematografická představení, kopii literárního scénáře a propagační materiály k dílu. Nabídková povinnost podle odstavce 1 se v tomto případě vztahuje jen na jednu rozmnoženinu českého kinematografického díla. Okamžikem přijetí nabídky věcí se tyto věci stávají majetkem České republiky, s nímž je příslušný hospodařit Národním filmový archiv¹²).

(7) Převodem vlastnictví k rozmnoženinám českých kinematografických děl a jiných materiálů podle odstavců 1 až 6 nenabývá Národní filmový archiv právo příslušná česká kinematografická díla a jiné materiály jakkoli užívat, ledaže k tomu získá oprávnění od nositelů práva autorského a práv souvisejících s právem autorským.

(8) Národní filmový archiv je povinen neprodleně písemně oznamovat příslušnému krajskému úřadu osoby, o nichž se dozví, že porušily povinnost podle odstavce 1, 3 nebo 6. V oznámení musí

být uvedeno, která osoba, kdy a jakým způsobem porušila stanovenou povinnost.

§ 7

Oznamovací povinnost k evidenci kinematografických děl

(1) Výrobce kinematografického díla nebo jeho koproducent se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky je povinen oznámit toto dílo Národnímu filmovému archivu vždy nejpozději do 31. ledna následujícího po kalendářním roce, v jehož průběhu bylo zpřístupněno veřejnosti v České republice.

(2) Distributor je povinen oznámit Národnímu filmovému archivu každé kinematografické dílo, které bylo v jeho distribuci zpřístupněno veřejnosti v České republice prostřednictvím kinematografických představení nejpozději do 31. ledna následujícího po kalendářním roce, v jehož průběhu bylo zpřístupněno veřejnosti v České republice.

(3) Oznámení podle odstavců 1 a 2 musí obsahovat

a) název kinematografického díla a v případě jiného než českého kinematografického díla jeho název v původní jazykové verzi i název, pod nímž je kinematografické dílo zpřístupněno veřejnosti v České republice, pokud se liší od názvu v původní jazykové verzi,

b) jméno, popřípadě jména, a příjmení autora nebo autorů kinematografického díla a autorů hlavních děl audiovizuálně užitých¹³), pokud jsou známa a pokud autor neprojevil vůli zveřejnit dílo bez udání jména¹⁴); projevil-li autor vůli být označen pseudonymem, bude namísto jeho jména a příjmení uveden pseudonym,

c) jméno, popřípadě jména, a příjmení, anebo namísto nich pseudonymy výkonných umělců v hlavních hereckých rolích, pokud jsou známa a pokud výkonný umělec neprojevil vůli zveřejnit umělecký výkon bez udání jména¹⁴),

d) v případě českého kinematografického díla obchodní firmu, název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, sídlo, adresu místa podnikání nebo místa trvalého pobytu výrobce nebo všech koproducentů se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky,

e) rok zpřístupnění audiovizuálního díla veřejnosti,

f) klasifikaci kinematografického díla podle § 4,

g) údaj o původní jazykové verzi kinematografického díla,

h) délku kinematografického díla v metrech, u digitálního díla délku jeho trvání v minutách,

i) v případě českého kinematografického díla vyrobeného s účastí zahraničních koproducentů v procentech vyjádřený podíl koproducenta nebo společně všech koproducentů se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky na financování nákladů na výrobu českého kinematografického díla a v procentech vyjádřený podíl koproducenta nebo společně všech koproducentů se sídlem nebo místem podnikání na území každého dalšího státu na financování nákladů na výrobu českého kinematografického díla; tyto údaje se uvedou jen v případě, že koproducent nebo některý z koproducentů se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky obdržel podporu kinematografie ze Státního fondu kinematografie určenou na výrobu českého kinematografického díla podle § 31 odst. 1 písm. b), a

j) údaje o všech druzích rozmnoženin kinematografického díla používaných pro kinematografická představení v České republice a údaje o formátu obrazu a zvuku takových druhů rozmnoženin.

(4) Povinnost podle odstavce 2 se nevztahuje na kinematografické dílo, které je v příslušném kalendářním roce v České republice zpřístupněno veřejnosti při nejvýše 10 kinematografických představeních.

(5) Ministerstvo kultury (dále jen „ministerstvo“) zpřístupní způsobem umožňujícím dálkový přístup vzor oznamovacího formuláře pro účely plnění povinností podle odstavců 1 a 2.

(6) Neobsahuje-li oznámení podle odstavců 1 a 2 úplné údaje podle odstavce 3, vyzve Národní filmový archiv povinnou osobu, aby oznámení doplnila do 15 dnů ode dne doručení výzvy. Pokud povinná osoba oznámení nedoplní do 15 dnů ode dne doručení výzvy, považuje se povinnost podle odstavců 1 a 2 za nesplněnou.

(7) Národní filmový archiv je povinen neprodleně písemně oznamovat příslušnému krajskému úřadu osoby, o nichž se dozví, že porušily povinnost podle odstavce 1 nebo 2. V oznámení musí být uvedeno, která osoba, kdy a jakým způsobem porušila stanovenou povinnost.

HLAVA III

NÁRODNÍ FILMOVÝ ARCHIV

§ 8

(1) Národní filmový archiv (dále jen „Archiv“) se sídlem v Praze, zřízený ministerstvem jako příspěvková organizace¹⁵⁾, je specializovaným archivem¹⁶⁾ pro audiovizuální archiváliie. Jeho posláním je budování, ochrana, restaurování, vědecké zpracování, zpřístupňování a využívání národního filmového dědictví, audiovizuálních archiválií, včetně sbírek soudobé dokumentace, sbírek písemných archiválií, literatury a sbírek knihovny Archivu, spolupráce s českými i zahraničními filmovými a kulturními institucemi při formování a šíření filmové kultury včetně šíření prostřednictvím nových technologií, výzkumná a pedagogická spolupráce se středními a vyššími odbornými školami filmového zaměření a vysokými školami filmového zaměření a vydávání odborné literatury.

(2) Národním filmovým dědictvím se rozumí audiovizuální díla a jejich hmotná zachycení, zejména originální negativy, rozmnožovací a zabezpečovací materiály, duplikační kopie a duplikátní negativy a ostatní audiovizuální archiváliie související s jejich tvorbou, distribucí a zpřístupňováním veřejnosti, která dokumentují historii kinematografie, kultury a společnosti, která jsou majetkem České republiky a přísluší s nimi hospodařit Archivu¹²⁾, jakož i práva výrobce ke zvukově obrazovým záznamům, která Archivu náleží podle jiného právního předpisu¹⁷⁾, a práva k předmětům práv duševního vlastnictví nebo k jejich užití Archivem pro Českou republiku smluvně nabytá a jím vykonávaná.

(3) Archiv poskytuje záznamy audiovizuálních děl, k nimž má oprávnění zpřístupnit dílo veřejnosti, pro výukové účely středním a vyšším odborným školám filmového zaměření¹⁸⁾, vysokým školám filmového zaměření¹⁹⁾ a občanským sdružením²⁰⁾ nebo obecně prospěšným společnostem²¹⁾ pořádajícím kinematografická představení, získá-li k tomu Archiv nebo příslušný zájemce oprávnění od nositelů práv. Archiv je oprávněn požadovat pouze náhradu v této souvislosti účelně vynaložených nákladů. Pokud Archiv požaduje takovou náhradu, je osoba, která o poskytnutí záznamu audiovizuálního díla požádala, povinna ji uhradit.

(4) Užití zvukově obrazových záznamů českých audiovizuálních děl vyrobených státem v době od 28. srpna 1945 do 31. prosince 1991, u nichž ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona uplynula nebo

po dni účinnosti tohoto zákona uplyne doba trvání práv výrobce zvukově obrazového záznamu, je možné jen na podkladě jejich originálních nosičů, pokud jsou vlastnictvím státu s příslušností k hospodaření Archivu nebo s písemným souhlasem Archivu. Práva autorů audiovizuálního díla nebo děl audiovizuálně užitých tím nejsou dotčena. Archiv je povinen počínat si při poskytování originálních nosičů zájemcům o užití audiovizuálních děl tak, aby nevznikla právní překážka k jejich poskytování dalším zájemcům, opačné ujednání se zájemcem o poskytnutí nosičů je neplatné.

(5) Archiv nesmí převést vlastnická práva k národnímu filmovému dědictví ani jeho části nebo je zatížit právy třetích osob, s výjimkou rozmnoženin audiovizuálních děl nebo audiovizuálních archiválií zhotovených Archivem na objednávku třetích osob pro jejich účely a s výjimkou rozmnoženin publikací nebo záznamů, které Archiv vyrobí pro účely jejich vydání²²).

(6) Právní úkony učiněné v rozporu s odstavcem 5 jsou neplatné.

(7) Archiv je povinen poskytovat za rovných podmínek zájemcům licence k užití zvukově obrazového záznamu českých audiovizuálních děl v rozsahu práv, které mu náleží podle jiného právního předpisu nebo podle smluv s nositeli práv, a přepisy audiovizuálních děl nebo jejich částí nebo dokumentačních materiálů spolu se souhlasem k jejich užití podle odstavce 5, ledaže je zájemcem zamýšlený způsob užití v rozporu s dobrými mravy nebo právními předpisy nebo slouží k podpoře nebo propagaci protiprávního jednání. Příjmy z úplatných smluv podle tohoto odstavce slouží k financování činnosti Archivu.

(8) Archiv vede evidenci audiovizuálních děl na základě údajů podle § 7 a zpřístupňuje ji veřejnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup.

HLAVA IV

STÁTNÍ FOND KINEMATOGRRAFIE A POSKYTOVÁNÍ PODPORY KINEMATOGRRAFIE

Díl 1

Státní fond kinematografie

Oddíl 1

Postavení Státního fondu kinematografie

§ 9

(1) Zřizuje se Státní fond kinematografie (dále jen „Fond“) se sídlem v Praze.

(2) Fond je státním fondem²³), který je příslušný hospodařit s majetkem České republiky.

(3) Podrobnosti o činnosti, vnitřní organizaci, hospodaření Fondu a poskytování podpor kinematografie a poskytování filmových pobídek stanoví statut Fondu. Statut Fondu dále upraví podrobnosti ve věcech, o nichž to stanoví tento zákon. Návrh statutu Fondu předkládá Rada Fondu (dále jen „Rada“) ministru kultury (dále jen „ministr“). Rada zahrne do návrhu statutu Fondu ustanovení týkající se filmových pobídek, která jí byla předložena ředitelem Fondu. Statut Fondu schvaluje vláda na návrh ministra.

(4) Fond patří do působnosti ministerstva. Ministerstvo je nadřízeným správním orgánem Fondu.

(5) Ministerstvo předkládá vládě návrh rozpočtu Fondu vždy do 31. srpna. Vláda předkládá návrh rozpočtu Fondu po případných změnách, které v něm provede, ke schválení Poslanecké sněmovně

spolu s návrhem státního rozpočtu.

(6) Není-li Poslaneckou sněmovnou schválen rozpočet Fondu na příslušný rozpočtový rok před prvním dnem rozpočtového roku, řídí se rozpočtové hospodaření Fondu v době od prvního dne rozpočtového roku do doby schválení rozpočtu na tento rozpočtový rok objemem příjmů a výdajů Fondu schváleným pro předchozí rozpočtový rok.

(7) Fond vede účetnictví podle jiného právního předpisu²⁴). Po skončení rozpočtového roku sestavuje Fond návrh roční účetní závěrky a výroční zprávy o činnosti Fondu a předkládá ji prostřednictvím ministra k projednání vládě a ke schválení Poslanecké sněmovně do 3 měsíců po skončení rozpočtového roku. Roční účetní závěrka Fondu musí být před jejím předložením Poslanecké sněmovně ověřena auditorem.

Oddíl 2

Činnost Fondu

§ 10

Úkoly a činnost Fondu

(1) Fond zejména

a) vykonává správu audiovizuálních poplatků, poplatku z vysílání reklamy²⁵) a správních poplatků podle tohoto zákona,

b) vede evidenci v oblasti audiovize,

c) poskytuje podporu kinematografie,

d) vykonává majetková autorská práva a majetková práva výkonných umělců, která připadnou státu podle jiného právního předpisu²⁶),

e) vykonává práva výrobce audiovizuálních děl, která na jeho právního předchůdce přešla podle jiného právního předpisu²⁷), a práva výrobce zvukově obrazového záznamu, která mu náleží podle jiného právního předpisu¹⁷),

f) přiděluje koprodukční statut podle Úmluvy nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci,

g) poskytuje filmové pobídky,

h) vykonává činnosti stanovené jinými právními předpisy²⁸).

(2) Fond zveřejňuje svou schválenou výroční zprávu způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Oddíl 3

Orgány Fondu

§ 11

Orgány Fondu a povinnost mlčenlivosti

(1) Orgány Fondu jsou ředitel Fondu, Rada a Dozorčí výbor (dále jen „Výbor“).

(2) Členové Rady, Výboru a zaměstnanci Fondu jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se v souvislosti se svou činností ve Fondu dozvěděli.

(3) Úkoly spojené s organizačním a technickým zabezpečením činnosti Fondu plní kancelář Fondu.

(4) Náklady spojené s chodem kanceláře Fondu a náklady na zaměstnance Fondu jsou financovány z dotace poskytnuté ministerstvem.

§ 12

Ředitel Fondu

(1) Ředitele Fondu jmenuje a odvolává ministr.

(2) Ředitel Fondu stojí v čele Fondu, je statutárním orgánem Fondu a jeho zaměstnancem. Ředitel Fondu odpovídá za hospodaření s prostředky Fondu.

(3) Ředitel Fondu zejména

a) vykonává rozhodnutí Rady o podpoře kinematografie,

b) kontroluje závěrečné vyúčtování podpory kinematografie,

c) rozhoduje o filmových pobídkách,

d) vydává rozhodnutí o udělení koprodukčního statutu podle § 53,

e) prošetřuje zjištění a podezření Výboru o tom, že prostředky tvořící podporu kinematografie byly využity v rozporu s účelem stanoveným v rozhodnutí o podpoře kinematografie nebo neehospodárně, a informuje o svých zjištěních Radu a

f) rozhoduje ve věcech, které nejsou vyhrazeny jinému orgánu Fondu.

§ 13

Rada

(1) Rada

a) stanovuje koncepci a strategii podpory kinematografie,

b) stanovuje a následně zveřejňuje kritéria hodnocení projektů na základě politiky podpory filmové tvorby,

c) rozhoduje o formě podpory kinematografie, podpoře projektů a její výši, a to s přihlédnutím k expertní analýze, a

d) vykonává další činnosti svěřené jí tímto zákonem nebo statutem Fondu.

(2) Rada je usnášeníschopná, pokud se jejího jednání zúčastní alespoň 5 členů. Rada rozhoduje většinou hlasů, není-li dále stanoveno jinak. Při rovnosti hlasů se volba opakuje nejvíce dvakrát, pokud se ani poté nerozhodne, platí, že návrh nebyl přijat.

(3) Člen Rady je vyloučen z rozhodování o podpoře kinematografie v případech podle správního řádu a dále v případě, že má na tomto rozhodování osobní zájem nebo by mu mohla vzniknout osobní výhoda, a to přímo nebo prostřednictvím osoby blízké. Pro účely posouzení usnášedischopnosti Rady při takovém rozhodování se má za to, že vyloučený člen Rady se jednání nezúčastnil.

§ 14

Složení a jednání Rady

(1) Rada má 9 členů.

(2) Členové Rady jsou voleni a odvoláváni Poslaneckou sněmovnou na návrh ministra z řad uznávaných a zkušených osobností v oblasti kinematografie jemu navržených občanskými sdruženími, obecně prospěšnými společnostmi a zájmovými sdruženími právnických osob působícími v oblasti kinematografie, středními a vyššími odbornými školami filmového zaměření a vysokými školami filmového zaměření (dále jen „profesní organizace“), s výjimkou kolektivních správců autorských práv nebo práv souvisejících s právem autorským.

(3) Funkční období členů Rady je 3 roky. Každý rok je Poslaneckou sněmovnou volena jedna třetina členů Rady. Opětovné zvolení je možné. Do doby zvolení nového člena Rady se prodlužuje funkční období původního člena Rady, nejdéle však o 12 měsíců.

(4) Rada na nejbližším jednání po zvolení třetiny členů podle odstavce 3 volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Předseda řídí činnost Rady a svolává její jednání. V případě jeho nepřítomnosti jej zastupuje místopředseda Rady.

(5) Členství v Radě je veřejnou funkcí a výkon této funkce je překážkou v práci z důvodu obecného zájmu²⁹).

(6) Členu Rady náleží za výkon jeho funkce odměna ve výši, kterou stanoví na návrh ministra vláda usnesením. Členu Rady náleží náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem jeho funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům s tím, že za pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad se považuje místo jeho pobytu.

(7) Člen Rady je povinen při jednání Rady, ve kterém vystoupí v rozpravě, předložit návrh nebo je oprávněn hlasovat, oznámit svůj poměr k projednávané věci, jestliže se zřetelem k výsledku projednání věci by mu mohla vzniknout osobní výhoda nebo újma anebo má-li na věci jiný osobní zájem. Oznámení podává příslušný člen Rady ústně v průběhu jednání, nejpozději však před tím, než orgán přistoupí k hlasování; oznámení je vždy součástí zápisu z jednání.

(8) Podrobnosti o jednání Rady stanoví statut Fondu.

§ 15

Předpoklady členství v Radě

(1) Členem Rady může být fyzická osoba, která je

a) způsobilá k právním úkonům,

b) bezúhonná; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(2) Člen Rady nesmí zastávat funkce v politických stranách nebo politických hnutích, ani nesmí v jejich prospěch působit v souvislosti s výkonem funkce člena Rady.

(3) Členství v Radě je neslučitelné s funkcí prezidenta republiky, poslance, senátora, člena vlády nebo jeho náměstka, vedoucího ústředního orgánu státní správy nebo jeho náměstka, prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu či člena jeho kolegia, člena rady Českého telekomunikačního úřadu, člena bankovní rady České národní banky, člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a člena Rady České televize.

(4) Členství v Radě je neslučitelné se základním pracovněprávním vztahem k Fondu.

§ 16

Zánik členství v Radě

(1) Členství v Radě zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) dnem doručení písemně učiněného vzdání se funkce člena Rady předsedovi Poslanecké sněmovny,

c) dnem, kdy bylo členu Rady doručeno rozhodnutí o odvolání z funkce,

d) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen Rady zbaven způsobilosti k právním úkonům,

e) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen Rady odsouzen pro úmyslný trestný čin, nebo

f) dnem, kdy člen Rady získal funkci podle § 15 odst. 2 nebo 3 anebo mu vznikl základní pracovněprávní vztah k Fondu.

(2) Poslanecká sněmovna odvolá člena Rady z funkce na návrh ministra, pokud

a) přestal splňovat předpoklady pro výkon funkce,

b) se dopustil jednání, které ohrožuje důvěru v jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce,

c) závažným způsobem narušil důstojnost vykonávané funkce,

d) působil ve prospěch politických stran nebo politických hnutí v souvislosti s výkonem funkce člena Rady, nebo

e) se neúčastnil po dobu více než 6 měsíců jednání Rady.

(3) Za člena Rady, jehož členství zaniklo před uplynutím funkčního období, může být nový člen zvolen pouze na dobu, která zbývala do konce funkčního období členovi Rady, jehož členství zaniklo.

§ 17

Výbor

(1) Výbor

a) dohlíží na to, zda prostředky tvořící podporu kinematografie byly využity v souladu s účelem, který je uveden v rozhodnutí o poskytnutí podpory,

b) v případě zjištění, že prostředky tvořící podporu kinematografie byly využity neúčelně nebo neekonomicky, nebo v případě podezření na takovéto využití těchto prostředků, neprodleně předá svá zjištění nebo podezření spolu s podklady, jež má k dispozici, řediteli Fondu k prošetření,

c) vykonává dohled nad plněním ostatních úkolů a činností Fondu podle tohoto zákona v předchozím kalendářním roce a

d) plní jiné úkoly stanovené tímto zákonem.

(2) Členové Výboru jsou oprávněni nahlížet do všech dokladů a záznamů Fondu v držení Fondu týkajících se využití prostředků tvořících finanční podporu kinematografie příjemci podpory kinematografie po ukončení projektu, na jehož realizaci byla podpora poskytnuta, a aniž by tím byla dotčena práva podle jiných právních předpisů³⁰).

§ 18

Složení a rozhodování Výboru

(1) Výbor má 9 členů.

(2) Členové Výboru jsou jmenováni a odvoláváni ministrem z řad zástupců jednotlivých poplatníků poplatků z vysílání reklamy a správních poplatků podle tohoto zákona, a to na návrh takovýchto poplatníků.

(3) Funkční období členů Výboru je 3 roky. Každý rok je ministrem jmenována jedna třetina členů Výboru. Opětovné jmenování je možné.

(4) Výbor volí ze svých členů každoročně předsedu a místopředsedu.

(5) Předseda řídí činnost Výboru a svolává jeho jednání. V případě jeho nepřítomnosti jej zastupuje místopředseda Výboru.

(6) Členu Výboru nenáleží za výkon jeho funkce odměna.

(7) Výbor je usnášeníschopný, pokud se jeho jednání zúčastní alespoň 5 členů. Výbor rozhoduje většinou hlasů, není-li stanoveno jinak. Při rovnosti hlasů se volba opakuje nejvíce dvakrát, pokud se ani poté nerozhodne, návrh je považován za nepřijatý.

(8) Člen Výboru je povinen při jednání Výboru, ve kterém vystoupí v rozpravě, předložit návrh nebo je oprávněn hlasovat, oznámit svůj poměr k projednávané věci, jestliže se zřetelem k výsledku projednání věci by mu mohla vzniknout osobní výhoda nebo újma anebo má-li na věci jiný osobní zájem. Oznámení podává příslušný člen Výboru ústně v průběhu jednání, nejpozději však před tím, než orgán přistoupí k hlasování; oznámení je vždy součástí zápisu z jednání.

(9) Podrobnosti o jednání Výboru stanoví statut Fondu.

§ 19

Předpoklady členství ve Výboru

(1) Členem Výboru může být fyzická osoba, která je

a) způsobilá k právním úkonům,

b) bezúhonná; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(2) Člen Výboru nesmí zastávat funkce v politických stranách nebo politických hnutích, ani nesmí v jejich prospěch působit v souvislosti s výkonem funkce člena Výboru.

(3) Členství ve Výboru je neslučitelné s funkcí prezidenta republiky, poslance, senátora, člena vlády nebo jeho náměstka, vedoucího ústředního orgánu státní správy nebo jeho náměstka, prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu či člena jeho kolegia, člena rady Českého telekomunikačního úřadu, člena bankovní rady České národní banky, člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a člena Rady České televize.

(4) Členství ve Výboru je neslučitelné se základním pracovněprávním vztahem k Fondu.

§ 20

Zánik členství ve Výboru

(1) Členství ve Výboru zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) dnem doručení písemně učiněného vzdání se funkce člena Výboru ministři,

c) dnem, kdy bylo člena Výboru doručeno rozhodnutí o odvolání z funkce,

d) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen Výboru zbaven způsobilosti k právním úkonům,

e) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen Výboru odsouzen pro úmyslný trestný čin,

f) dnem, kdy člen Výboru získal funkci podle § 19 odst. 2 nebo 3 nebo mu vznikl základní pracovněprávní vztah k Fondu, nebo

g) dnem, kdy zanikl poplatník, který člena Výboru navrhl.

(2) Ministr odvolá člena Výboru z funkce, pokud

a) přestal splňovat předpoklady pro výkon funkce,

b) se dopustil jednání, které ohrožuje důvěru v jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce,

c) závažným způsobem narušil důstojnost vykonávané funkce,

d) působil ve prospěch politických stran nebo politických hnutí v souvislosti s výkonem funkce člena Výboru, nebo

e) se neúčastnil po dobu více než 6 měsíců jednání Výboru.

(3) Za člena Výboru, jehož členství zaniklo před uplynutím funkčního období, může být nový člen zvolen pouze na dobu, která mu zbývá do konce funkčního období.

Oddíl 4

Experti a expertní analýza

§ 21

Jmenování expertů a předpoklady pro výkon funkce

(1) Kancelář Fondu vyzve profesní organizace, aby navrhly za každou organizaci obsahové a ekonomické experty pro každý jednotlivý dotační okruh podle § 31.

(2) Expertem může být fyzická osoba, která

a) je způsobilá k právním úkonům,

b) je bezúhonná; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen,

c) je uznávanou a zkušenou osobností v oblasti kinematografie a

d) nebyla v posledních 3 letech odvolána z funkce experta.

(3) Funkce experta je neslučitelná s funkcí člena rady Českého telekomunikačního úřadu, člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a člena Rady České televize.

(4) Funkce experta je neslučitelná s pracovním poměrem k Fondu.

(5) Ministr na základě návrhů podle odstavce 1 a na doporučení Rady jmenuje experty obsahové a ekonomické.

(6) Expert je úřední osobou podle správního řádu³¹).

§ 22

Činnost experta a zánik funkce

(1) Kancelář Fondu vytvoří ze jmenovaných expertů veřejný seznam, ze kterého bude ředitel Fondu nebo jím pověřený zaměstnanec Fondu za přítomnosti alespoň dvou členů Rady k tomu pověřených Radou, losem vybírat experty, kteří vytvoří expertní analýzy. Tento seznam je přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podrobnosti o postupu a způsobu ověření losování a zveřejnění jeho výsledku stanoví statut Fondu.

(2) Funkce experta zaniká

a) dnem doručení písemně učiněného vzdání se funkce experta ministři,

b) dnem, kdy bylo expertovi doručeno rozhodnutí o odvolání z funkce,

c) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl expert zbaven způsobilosti k právním úkonům,

- d) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl expert odsouzen pro úmyslný trestný čin, nebo
- e) dnem, kdy expert získal funkci podle § 21 odst. 3 anebo mu vznikl pracovní poměr k Fondu.

(3) Ministr odvolá experta na návrh Rady, pokud

- a) přestal splňovat předpoklady pro výkon funkce,
- b) se dopustil jednání, které ohrožuje důvěru v jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce,
- c) závažným způsobem narušil důstojnost vykonávané funkce,
- d) působil ve prospěch politických stran nebo politických hnutí v souvislosti s výkonem funkce experta, nebo
- e) opakovaně řádně neplní svoje povinnosti podle tohoto zákona, jiných právních předpisů nebo statutu Fondu.

(4) Pokud funkce experta zanikla nebo pokud byl expert odvolán, kancelář Fondu vyškrtne experta ze seznamu podle odstavce 1.

§ 23

Expertní analýza

(1) Účelem expertní analýzy je vytvořit kvalifikovaný podklad pro odborné posouzení obsahu a ekonomické stránky projektu, jehož podpora je předmětem žádosti o podporu kinematografie. Expertní analýza slouží jako podklad pro rozhodnutí Rady.

(2) Kancelář Fondu zajišťuje ke každé žádosti o podporu kinematografie jednu obsahovou a jednu ekonomickou expertní analýzu. Rada si může vyžádat další expertní analýzu.

(3) Náležitosti obsahové a ekonomické expertní analýzy a maximální výši odměny experta stanoví statut Fondu.

Díl 2

Zdroje a výdaje Fondu

§ 24

Zdroje a výdaje Fondu

(1) Finančními zdroji Fondu jsou zejména

- a) poplatek z vysílání reklamy²⁵⁾,
- b) audiovizuální poplatky,
- c) správní poplatky podle tohoto zákona,
- d) příjem ze sjednaných podílů Fondu na zisku z podpořených projektů,

- e) příjmy z nakládání s majetkem České republiky, se kterým je Fond příslušný hospodařit,
- f) úroky z prostředků Fondu uložených v bance,
- g) příjmy z majetkových účastí České republiky na podnikání právnických osob ve filmovém průmyslu,
- h) příjmy z veřejných sbírek a loterií pořádaných ve prospěch Fondu a podpory kinematografie,
- i) příjmy z využití kinematografických děl, pokud byla na Fond převedena,
- j) příjmy za užití kinematografických děl, u nichž Fond vykonává autorská práva výrobce, která na něj přešla na základě jiného právního předpisu, a u nichž se Fond považuje za výrobce¹⁷⁾,
- k) příjmy z cenných papírů nabytých Fondem od jiných osob,
- l) dary, dědictví a odkazy pro Fond,
- m) odvody za porušení rozpočtové kázně³²⁾ včetně penále,
- n) dotace ze státního rozpočtu,
- o) dotace ze státního rozpočtu účelově určená na filmové pobídky a
- p) další zdroje stanovené jinými právními předpisy³³⁾.

(2) Zůstatek finančních zdrojů Fondu ke konci kalendářního roku zůstává Fondu a převádí se do následujícího kalendářního roku; zůstatek zdrojů Fondu podle odstavce 1 písm. n) a o) lze použít v následujících letech pouze na účel, na který byla dotace poskytnuta, a v souladu s odstavcem 3.

(3) Z finančních zdrojů Fondu podle odstavce 1 písm. a) až n) a odstavce 1 písm. p) se hradí poskytování podpory kinematografie podle okruhů podle § 31 a ostatní výdaje, včetně výdajů podle § 11 odst. 4, pokud nejsou pokryty ze státního rozpočtu. Z finančních zdrojů Fondu podle odstavce 1 písm. o) se hradí poskytování filmových pobídek.

Díl 3

Audiovizuální poplatky

§ 25

Vymezení audiovizuálních poplatků

Audiovizuálními poplatky jsou:

- a) poplatek z kinematografického představení,
- b) poplatek z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a
- c) poplatek z převzatého televizního vysílání.

§ 26

Poplatek z kinematografického představení

- (1) Plátcem poplatku z kinematografického představení je pořadatel kinematografického představení.
- (2) Předmětem poplatku z kinematografického představení je cena vstupného za zpřístupnění kinematografického díla veřejnosti. Vstupným se pro účely tohoto zákona rozumí peněžitá částka, kterou účastník akce zaplatí za to, že se jí může zúčastnit.
- (3) Základem poplatku z kinematografického představení je cena vstupného bez poplatku z kinematografického představení, která je placena za zpřístupnění kinematografického díla veřejnosti. Plátce poplatku z kinematografického představení zahrne poplatek z kinematografického představení do ceny vstupného.
- (4) Sazba poplatku z kinematografického představení činí 1 %.
- (5) Poplatkovým obdobím je kalendářní čtvrtletí.
- (6) Plátce poplatku z kinematografického představení je povinen vést evidenci pro účely poplatku, jež obsahuje veškeré údaje vztahující se k poplatkové povinnosti, zejména
 - a) datum pořádání kinematografického představení,
 - b) výši vstupného vybraného za pořádání kinematografického představení,
 - c) počet pořádání kinematografického představení.

§ 27

Poplatek z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání

- (1) Plátcem poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání⁷⁾.
- (2) Předmětem poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je cena, která je koncovým uživatelem placena poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.
- (3) Základem poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je cena bez poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, která je koncovým uživatelem placena poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za jednorázové poskytnutí služby, jejíž součástí je zpřístupnění kinematografického díla nebo za jinak než jednorázovým zpřístupněním díla poskytnuté audiovizuální mediální služby na vyžádání bez ohledu na jejich technologickou povahu, zahrnující též všechny formy předplatného, je-li součástí služby zpřístupnění alespoň jednoho kinematografického díla. Plátce poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání zahrne poplatek z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání do ceny, která je koncovým uživatelem placena za tyto služby.
- (4) Sazba poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání činí 0,5 %.
- (5) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.
- (6) Plátce poplatku z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je povinen vést evidenci pro účely poplatku, jež obsahuje veškeré údaje vztahující se k poplatkové povinnosti,

zejména údaje o počtu osob, kterým je poskytnuta audiovizuální mediální služba na vyžádání, a výši jimi zaplacené ceny za poskytnutí audiovizuální mediální služby na vyžádání.

§ 28

Poplatek z převzatého televizního vysílání

(1) Plátcem poplatku z převzatého televizního vysílání je provozovatel převzatého televizního vysílání, který toto vysílání provozuje na základě registrace podle jiného právního předpisu³⁴).

(2) Předmětem poplatku z převzatého televizního vysílání je cena za poskytnutí převzatého televizního vysílání.

(3) Základem poplatku z převzatého televizního vysílání je cena bez poplatku z převzatého televizního vysílání, která je placena plátcem poplatku za poskytnutí převzatého televizního vysílání. Plátcem poplatku z převzatého televizního vysílání zahrne poplatek z převzatého televizního vysílání do ceny za poskytnutí převzatého televizního vysílání.

(4) Sazba poplatku z převzatého televizního vysílání činí 1 %.

(5) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(6) Plátcem poplatku z převzatého televizního vysílání je povinen vést evidenci pro účely poplatku, jež obsahuje veškeré údaje vztahující se k poplatkové povinnosti, zejména údaje o počtu osob, kterým je poskytnuto převzaté televizní vysílání, a výši jimi zaplacené ceny za poskytnutí převzatého televizního vysílání.

§ 29

Společná ustanovení k audiovizuálním poplatkům

(1) Do základu audiovizuálního poplatku se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.

(2) Základ audiovizuálního poplatku se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(3) Audiovizuální poplatek se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku.

(4) Údaje, na které se vztahuje evidenční povinnost, je plátcem povinen uchovávat až do uplynutí lhůty pro stanovení poplatku, k němuž se vztahují.

(5) Plátcem audiovizuálního poplatku je povinen podat poplatkové přiznání. Lhůtu pro podání poplatkového přiznání nelze prodloužit.

(6) Formu a strukturu poplatkového přiznání, včetně předepsaných údajů zveřejní Fond způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Výnos z audiovizuálního poplatku je příjmem Fondu a správcem tohoto poplatku je Fond.

Díl 4

Evidence v oblasti audiovize

§ 30

Evidence v oblasti audiovize

(1) Fond eviduje za účelem správy poskytnutých podpor kinematografie a informování veřejnosti o poskytnutých podporách kinematografie

- a) žadatele o podporu kinematografie,
- b) žádosti o podporu kinematografie a
- c) poskytnuté podpory kinematografie.

(2) Evidence podle odstavce 1 jsou informačním systémem veřejné správy³⁵). Tyto evidence se zveřejňují způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Údaje podle odstavce 1 se v evidenci uchovávají po dobu od podání žádosti o podporu kinematografie do uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí o podpoře kinematografie.

(4) Při vedení evidence podle odstavce 1 vychází Fond z žádostí o podporu kinematografie a z rozhodnutí o podpoře kinematografie.

Díl 5

Poskytování podpory kinematografie

Oddíl 1

Obecná ustanovení o podpoře kinematografie

§ 31

Dotační okruhy a limity poskytovaných prostředků

(1) Podporu kinematografie z Fondu podle § 32 je možné poskytnout na realizaci projektů z okruhů

- a) vývoj českého kinematografického díla,
- b) výroba českého kinematografického díla,
- c) distribuce kinematografického díla,
- d) projekt v oblasti technického rozvoje a modernizace kinematografie,
- e) propagace českého kinematografického díla,
- f) publikační činnost v oblasti kinematografie a činnost v oblasti filmové vědy,
- g) zachování a zpřístupňování národního filmového dědictví,
- h) vzdělávání a výchova v oblasti kinematografie,
- i) filmový festival a přehlídka v oblasti kinematografie, nebo
- j) ochrana práv ke kinematografickým dílům a jejich záznamům.

(2) Statut Fondu stanoví

a) výši prostředků poskytovaných Fondem, zejména odhad celkových výdajů Fondu ve všech dotačních okruzích podle odstavce 1 za kalendářní rok, výdaje v jednotlivých okruzích za kalendářní rok, výdaje v jednotlivých okruzích v návaznosti na jednotlivé výzvy podle § 33 odst. 1 a maximální výši dotace na projekt v procentech nebo v konkrétní částce,

b) uznatelnost nákladů, a to seznam uznatelných nákladů podle jednotlivých okruhů nebo typu projektu a pozitivní a negativní výčet uznatelných nákladů,

c) způsob prokazování nákladů a jejich uznatelnosti.

§ 32

Forma podpory kinematografie

(1) Prostředky Fondu na podporu kinematografie se poskytují jako dotace nebo jako dotace s podílem na zisku.

(2) V případě dotace s podílem na zisku se prostředky poskytují jako nenávratné s tím, že ve smlouvě je sjednáno zvláštní ustanovení o podílu Fondu na zisku z projektu.

Oddíl 2

Žádost o podporu kinematografie

§ 33

Vyhlášení výzvy k podávání žádostí o podporu kinematografie

(1) Kancelář Fondu po projednání v Radě vyhláší alespoň čtyřikrát ročně výzvu k podávání žádostí o podporu kinematografie na jednotlivé dotační okruhy podle § 31 (dále jen „výzva“).

(2) Ve výzvě se uvede počátek lhůty k podávání žádostí o podporu kinematografie, lhůta pro podávání žádostí o podporu kinematografie, která nesmí být kratší než jeden měsíc od vyhlášení výzvy, a výčet dotačních okruhů podle § 31, na které se výzva vztahuje.

(3) Bližší podmínky vyhlášení výzev stanoví statut Fondu.

§ 34

Žádost o podporu kinematografie

(1) Žádost o podporu kinematografie se podává v elektronické podobě prostřednictvím elektronické aplikace evidence přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup ve lhůtě podle § 33 odst. 2. Žádost o podporu kinematografie musí být žadatelem vložena v elektronické podobě do systému Fondu vedeného způsobem umožňujícím dálkový přístup³⁶).

(2) Při podání žádosti o podporu kinematografie je žadatel povinen uhradit správní poplatek.

(3) Žádost o podporu kinematografie obsahuje vedle základních náležitostí žádosti podle správního řádu dále

a) označení, charakteristiku a harmonogram projektu, o jehož podporu se žadatel uchází,

- b) předpokládanou výši nákladů a údaje o finančním zajištění projektu,
 - c) údaje o případné zahraniční účasti na projektu,
 - d) žadatelem upřednostňovanou formu podpory kinematografie a její výši; pokud žadatel požaduje pouze konkrétní formu podpory kinematografie a její výši, výslovně to v žádosti uvede,
 - e) souhlas s uveřejněním žádosti,
 - f) číslo bankovního účtu žadatele.
- (4) Součástí žádosti o podporu kinematografie jsou dokumenty, jimiž žadatel osvědčí splnění předpokladů podle § 39 odst. 1 písm. b) až g).
- (5) K žádosti o podporu kinematografie žadatel připojí dokumenty rozhodné pro její posouzení, které pro každý dotační okruh podle § 31 stanoví statut Fondu.

Oddíl 3

Rozhodování o podpoře kinematografie

§ 35

Rozhodování o podpoře kinematografie

- (1) Rada není při rozhodování o podpoře kinematografie vázána žadatelem upřednostňovanou formou podpory kinematografie, pokud žadatel nepožadoval pouze konkrétní formu podpory kinematografie, ani požadovanou výši podpory.
- (2) Rada při hodnocení žádosti o podporu kinematografie posuzuje, s přihlédnutím k expertním analýzám zpracovaným k příslušnému projektu, zejména
- a) kvalitu projektu,
 - b) přínos projektu k rozvoji a rozmanitosti české a evropské kinematografie,
 - c) kulturní význam projektu pro českou kinematografii,
 - d) ekonomickou realizovatelnost projektu,
 - e) tvůrčí a technickou účast mladých a začínajících filmových profesionálů,
 - f) přínos projektu k ekonomické životaschopnosti a k posílení nezávislosti a identity české kinematografie,
 - g) uměleckou nebo dokumentární hodnotu zpracování národnostní tematiky, je-li projekt na tuto tematiku zaměřen, a
 - h) předchozí práce autora nebo výrobce v případě projektu podle § 31 odst. 1 písm. a) nebo b).
- (3) Rozhodnutí o podpoře kinematografie musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

- a) formu a výši podpory kinematografie,
 - b) účel, na který je podpora kinematografie poskytována,
 - c) podmínky použití podpory kinematografie,
 - d) stanovení základních podmínek pro sjednání podílu Fondu na případném zisku z projektu podle § 32 odst. 2, zejména výše podílu Fondu na případném zisku z projektu,
 - e) lhůtu pro předložení dokladů podle § 40,
 - f) dobu podávání hlášení o příjmech podle § 40 odst. 4 a
 - g) lhůtu pro dokončení projektu.
- (4) Na podporu kinematografie není právní nárok.
- (5) Proti rozhodnutí Rady o žádosti o podporu kinematografie se nelze odvolat.

§ 36

Změna rozhodnutí o podpoře kinematografie

- (1) Na žádost příjemce, kterému byla pravomocně poskytnuta podpora kinematografie, může Rada rozhodnout o změně podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie z důvodu změn okolností. Při rozhodování je vázána návrhem a odůvodněním žádosti o změnu podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie.
- (2) Změnami okolností podle odstavce 1 jsou faktické změny, které nastaly v průběhu přípravy nebo realizace projektu a které nemohl příjemce při vynaložení obvyklé péče ovlivnit. Takovými změnami jsou zejména změny v harmonogramu realizace projektu, v celkovém rozpočtu projektu a podílech jednotlivých koproducentů.
- (3) Při podání žádosti o změnu podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie je žadatel povinen uhradit správní poplatek.
- (4) Proti rozhodnutí Rady o žádosti o změnu podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie se nelze odvolat.

§ 37

Postup a lhůty při posuzování žádosti o podporu kinematografie

- (1) Kancelář Fondu zašle žádost o podporu kinematografie, která splňuje formální náležitosti podle § 34, bez zbytečného odkladu vybraným expertům za účelem vypracování expertních analýz. Po vyhotovení expertních analýz předá kancelář Fondu bez zbytečného odkladu Radě žádost o podporu kinematografie a expertní analýzy. Na základě toho Rada zhodnotí žádost o podporu kinematografie podle § 35 odst. 2 a na svém zasedání rozhodne o žádosti o podporu kinematografie.
- (2) O každé žádosti o podporu kinematografie musí Rada rozhodnout nejdéle do 90 dnů od konce lhůty pro podávání žádostí o podporu kinematografie.

§ 38
Uveřejnění

(1) Fond uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup

- a) žádost o podporu kinematografie a žádost o změnu podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie,
- b) expertní analýzy a protokol o jednání Rady o žádosti podle písmene a),
- c) rozhodnutí o podpoře kinematografie, o zamítnutí žádosti o podporu kinematografie, o změně podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie a o zamítnutí žádosti o změnu podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie.

(2) Z uveřejnění jsou vyloučeny

- a) citlivé osobní údaje³⁷),
- b) obchodní tajemství,
- c) údaje o jiných osobách účastnících se projektu, než je příjemce podpory,
- d) umělecká autorská díla přiložená k žádostem podle odstavce 1 písm. a),
- e) údaje, o kterých to stanoví jiný právní předpis.

(3) Lhůty pro uveřejnění stanoví statut Fondu.

§ 39

Příjemce podpory kinematografie

(1) Příjemce podpory kinematografie musí splňovat tyto předpoklady:

- a) je evidovaný v evidenci v oblasti audiovize podle § 30,
- b) je bezúhonný; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro majetkovou nebo hospodářskou trestnou činnost, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen; jde-li o právnickou osobu, musí tento předpoklad splňovat též statutární orgán nebo každý člen statutárního orgánu, a je-li jejím statutárním orgánem nebo členem jejího statutárního orgánu právnická osoba, musí tento předpoklad splňovat též statutární orgán nebo každý člen statutárního orgánu této právnické osoby,
- c) neprobíhá insolvenční řízení, ve kterém se řeší úpadek nebo hrozící úpadek příjemce, v posledních 3 letech nebylo rozhodnuto o jeho úpadku, o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že jeho majetek nepostačuje k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo o zrušení konkurzu proto, že pro uspokojení věřitelů byl jeho majetek zcela nepostačující, nebo nebyla vůči němu zavedena nucená správa podle jiného právního předpisu,
- d) není v likvidaci,
- e) nemá nedoplatky na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, a to jak v České republice, tak ve státě sídla, místa podnikání nebo trvalého pobytu,

f) nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky ani v evidenci daní nebo obdobných peněžitých plnění u příslušných orgánů státu, ve kterém má sídlo, místo podnikání či bydliště, evidovány nedoplatky,

g) nemá nedoplatky na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a to jak v České republice, tak ve státě sídla, místa podnikání nebo trvalého pobytu, a

h) nemá nesplněné splatné závazky vůči Fondu.

(2) Za účelem doložení bezúhonnosti žadatele si Fond vyžádá podle jiného právního předpisu výpis z evidence Rejstříku trestů žadatele. Je-li žadatelem právnická osoba, vyžádá si výpis z evidence Rejstříku trestů statutárního orgánu nebo každého člena statutárního orgánu, a je-li jejím statutárním orgánem nebo členem jejího statutárního orgánu právnická osoba, vyžádá si též výpis z evidence Rejstříku trestů statutárního orgánu nebo každého člena statutárního orgánu této právnické osoby.

(3) Je-li žadatelem občan jiného státu nebo občan České republiky, který v posledních 3 letech pobýval v jiném státu po dobu minimálně 6 měsíců, připojí za účelem doložení bezúhonnosti výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem tohoto státu nebo státu posledního pobytu (dále jen „výpis z evidence trestů“). Je-li žadatelem právnická osoba, připojí za účelem doložení bezúhonnosti výpis z evidence trestů statutárního orgánu nebo každého člena statutárního orgánu, a je-li jejím statutárním orgánem nebo členem jejího statutárního orgánu právnická osoba, připojí též výpis z evidence trestů statutárního orgánu nebo každého člena statutárního orgánu této právnické osoby.

(4) Nevydává-li stát uvedený v odstavci 3 výpis z evidence trestů, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti učiněné před notářem nebo orgánem státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo orgánem státu posledního pobytu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce a mohou být nahrazeny dokladem o uznání odborné kvalifikace, pokud takový doklad prokazuje i splnění podmínky bezúhonnosti.

§ 40

Společná ustanovení o poskytnuté podpoře kinematografie

(1) Fondem poskytnuté prostředky lze použít výhradně k účelu stanovenému v rozhodnutí o podpoře kinematografie.

(2) Příjemce podpory kinematografie je povinen ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o podpoře kinematografie předložit ke kontrole Fondu závěrečné vyúčtování poskytnutých finančních prostředků.

(3) Příjemce prostředků Fondu ve výši nad 3 000 000 Kč je povinen předložit Fondu spolu s vyúčtováním podle odstavce 2 zprávu auditora o ověření vynaložených nákladů. Zpráva auditora se týká celého projektu včetně koproducentů projektu.

(4) Příjemce podpory kinematografie ve formě dotace s podílem na zisku z projektu je povinen podat Fondu hlášení o příjmech každoročně do 31. března za předcházející kalendářní rok, a to až do doby stanovené v rozhodnutí o podpoře kinematografie.

§ 41

Společná ustanovení ke správním poplatkům

- (1) Správní poplatky podle tohoto zákona jsou příjmem Fondu.
- (2) Správní poplatky podle tohoto zákona se platí na účet Fondu. Správní poplatky nelze platit kolkovými známkami.

Díl 6

Poskytování filmových pobídek

Oddíl 1

Obecná ustanovení o filmových pobídkách

§ 42

Podmínky pro poskytování filmových pobídek a vymezení pojmů

- (1) Filmovou pobídku lze poskytnout na realizaci audiovizuálního díla,
- a) které je alespoň částečně realizováno v České republice,
 - b) které je
 1. hraným nebo animovaným filmem určeným pro distribuci v kinech, jehož délka činí minimálně 70 minut,
 2. dokumentárním filmem určeným pro distribuci v kinech a pro vysílání v televizi, jehož délka činí minimálně 70 minut,
 3. hraným nebo animovaným filmem určeným pro vysílání v televizi, jehož délka činí minimálně 70 minut,
 4. epizodním dílem hraného nebo animovaného televizního seriálu, jehož délka činí minimálně 40 minut, nebo seriálem takových epizodních dílů,
 - c) které splňuje obsahové předpoklady, jimiž se pro účely filmové pobídky rozumí, že obsah audiovizuálního díla
 1. je v souladu s příslušnými předpisy Evropské unie³⁸), což se prokazuje kulturním testem,
 2. je v souladu s právními předpisy České republiky,
 3. není pornografické povahy, neschvaluje násilí nebo otevřeně neuráží lidskou důstojnost,
 - d) jehož výrobcem nebo koproducentem je osoba, která má místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo na území České republiky a která je v České republice zaregistrována u místně příslušného správce daně,
 - e) jehož celková výše uznatelných nákladů vynaložených v souvislosti s jeho realizací na území České republiky dosáhne alespoň
 1. 15 000 000 Kč v případě audiovizuálního díla podle písmene b) bodů 1 a 3,
 2. 3 000 000 Kč v případě audiovizuálního díla podle písmene b) bodu 2,
 3. 10 000 000 Kč v případě audiovizuálního díla podle písmene b) bodu 4.
- (2) Pro účely filmových pobídek se realizací audiovizuálního díla rozumí
- a) příprava natáčení,

b) výrobní procesy,

c) likvidace výroby.

(3) Pobídkovým projektem se rozumí realizace audiovizuálního díla a nutné související činnosti směřující k vytvoření audiovizuálního díla.

(4) Pro účely filmových pobídek se uznatelnými náklady rozumí

a) úhrada dodávek zboží a služeb přímo související

s pobídkovým projektem osobě, která má místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo na území České republiky a která je v České republice zaregistrována u místně příslušného správce daně³⁹), pokud k hrazenému plnění došlo po podání žádosti o registraci pobídkového projektu,

b) úhrada odměny hercům a členům štábu, kteří mají místo podnikání, místo trvalého pobytu nebo sídlo mimo území České republiky, pokud je tato odměna předmětem daně v České republice⁴⁰), pokud k hrazenému plnění došlo po podání žádosti o registraci pobídkového projektu.

(5) Statut Fondu stanoví

a) pozitivní a negativní výčet uznatelných nákladů podle jednotlivých typů pobídkového projektu,

b) způsob prokazování nákladů a jejich uznatelnosti,

c) bližší podmínky poskytování filmových pobídek v zákoně neupravené,

d) způsob prokazování splnění podmínek pro poskytnutí filmové pobídky.

§ 43

Účel, forma a výše filmových pobídek

(1) Účelem poskytování filmových pobídek je zejména podpora výroby audiovizuálních děl v České republice a zvýšení konkurenceschopnosti českého filmového průmyslu.

(2) Filmové pobídky představují jiné peněžité prostředky státních fondů podle jiného právního předpisu⁴¹).

(3) Filmové pobídky jsou veřejnou podporou³⁸). Poskytovatelem filmových pobídek je Fond.

(4) Filmové pobídky se poskytují po realizaci pobídkového projektu, a to ve formě proplacení

a) 20 % uznatelných nákladů podle § 42 odst. 4 písm. a),

b) 10 % uznatelných nákladů podle § 42 odst. 4 písm. b).

(5) Na filmovou pobídku není právní nárok.

(6) Ředitel Fondu oznamuje podmínky poskytování filmových pobídek pro každý kalendářní rok v souladu se zákonem a se statutem Fondu, a to zejména s ohledem na zákon o státním rozpočtu na příslušný kalendářní rok.

(7) Podmínky pro poskytování filmových pobídek na dané období podle odstavce 6, formuláře a

aktuální částku disponibilních finančních prostředků určených na filmové pobídky (dále jen „prostředky na filmové pobídky“) Fond uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Oddíl 2

Rozhodování o filmové pobídce

§ 44

Žádost o registraci pobídkového projektu

- (1) Žádost o registraci pobídkového projektu se podává Fondu v písemné formě.
- (2) Žádost o registraci pobídkového projektu obsahuje vedle základních náležitostí žádosti podle správního řádu přílohy, které stanoví statut Fondu.
- (3) Při podání žádosti o registraci pobídkového projektu je žadatel povinen uhradit správní poplatek.

§ 45

Posouzení žádosti o registraci pobídkového projektu a zápis pobídkového projektu do registračního seznamu

- (1) Neobsahuje-li žádost o registraci pobídkového projektu veškeré náležitosti stanovené tímto zákonem nebo statutem, Fond vyzve žadatele k jejímu doplnění. Pokud žadatel žádost o registraci pobídkového projektu nedoplní do 10 pracovních dnů ode dne doručení výzvy Fondu, Fond žádost o registraci pobídkového projektu odmítne.
- (2) Komise pro filmové pobídky (dále jen „Komise“) posoudí žádost o registraci pobídkového projektu z hlediska splnění obsahových předpokladů a stanoviskem určí, zda pobídkový projekt splňuje obsahové předpoklady pro poskytnutí filmové pobídky, a své stanovisko zdůvodní. V odůvodnění stanoviska Komise uvede zejména výsledky svého posouzení kulturního testu provedeného žadatelem a jejich soulad se zákonem a statutem Fondu.
- (3) Určí-li Komise ve stanovisku, že pobídkový projekt splňuje obsahové předpoklady pro poskytnutí filmové pobídky, vydá Fond osvědčení o registraci pobídkového projektu a zapíše pobídkový projekt do registračního seznamu pobídkových projektů, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti o registraci pobídkového projektu.
- (4) Registrační seznam pobídkových projektů Fond uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- (5) Určí-li Komise ve stanovisku, že pobídkový projekt nespĺňuje obsahové předpoklady pro poskytnutí filmové pobídky, Fond žádost o registraci pobídkového projektu zamítne, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti o registraci pobídkového projektu. Správní poplatek se v takovém případě vrací žadateli do 3 měsíců od zamítnutí žádosti.
- (6) Proti rozhodnutí Fondu o žádosti o registraci pobídkového projektu se nelze odvolat.

§ 46

Žádost o evidenci pobídkového projektu

- (1) Žadatel, který obdržel osvědčení o registraci pobídkového projektu, je oprávněn podat žádost o

evidenci pobídkového projektu, pokud

a) splňuje předpoklady podle § 50 odst. 2,

b) má zajištěno financování alespoň 75 % celkových realizačních nákladů pobídkového projektu.

(2) Pokud vydal ředitel Fondu oznámení podle § 47 odst. 8, je žádost o evidenci pobídkového projektu oprávněn podat žadatel,

a) kterému bylo doručeno

1. rozhodnutí o zamítnutí žádosti o evidenci pobídkového projektu podle § 47 odst. 5,

2. osvědčení o evidenci pobídkového projektu podle § 47 odst. 6, nebo

3. osvědčení o evidenci pobídkového projektu podle § 47 odst. 7,

b) pokud splňuje předpoklady podle § 50 odst. 2,

c) pokud má zajištěno financování alespoň 75 % celkových realizačních nákladů pobídkového projektu.

(3) Předmětem žádosti podle odstavce 2 písm. a) bodů 2 a 3 je vydání osvědčení o evidenci pobídkového projektu na částku, která dosahuje maximálně rozdílu mezi částkou podle § 43 odst. 4 a částkou uvedenou v osvědčení o evidenci pobídkového projektu, které bylo žadateli doručeno.

(4) Žádost o evidenci pobídkového projektu se podává Fondu písemně, a to

a) ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení osvědčení o registraci pobídkového projektu, pokud jde o žádost podle odstavce 1,

b) ve lhůtě 3 měsíců ode dne uveřejnění oznámení ředitele Fondu podle § 47 odst. 8, pokud jde o žádost podle odstavce 2.

(5) Žádost o evidenci pobídkového projektu obsahuje vedle základních náležitostí žádosti podle správního řádu přílohy, které stanoví statut Fondu.

§ 47

Posouzení žádosti o evidenci pobídkového projektu a evidence pobídkového projektu

(1) Neobsahuje-li žádost o evidenci pobídkového projektu veškeré náležitosti stanovené tímto zákonem nebo statutem, Fond vyzve žadatele k jejímu doplnění. Pokud je žádost o evidenci pobídkového projektu doplněna ve lhůtě stanovené Fondem, považuje se za datum úplné a řádně podané žádosti datum podání doplnění žádosti o evidenci pobídkového projektu. Pokud žadatel žádost o evidenci pobídkového projektu nedoplní do 10 pracovních dnů ode dne doručení výzvy Fondu, Fond žádost o evidenci pobídkového projektu odmítne.

(2) Pokud je žádost o evidenci pobídkového projektu podána v rozporu s § 46 odst. 3 nebo 4, Fond žádost o evidenci pobídkového projektu odmítne.

(3) Úplné a řádně podané žádosti o evidenci pobídkového projektu Fond zařadí do evidence pobídkových projektů, a to chronologicky podle data jejich podání.

(4) V případě, že žadatel nebo pobídkový projekt nespĺňují podmínky stanovené zákonem nebo statutem Fondu, Fond žádost o evidenci pobídkového projektu zamítne.

(5) Fond zamítne žádost o evidenci pobídkového projektu v případě, že Fond nedisponuje žádnými prostředky na filmové pobídky.

(6) Pokud Fond nedisponuje prostředky na filmové pobídky k tomu, aby mohlo být vydáno osvědčení o evidenci pobídkového projektu na požadovanou částku filmové pobídky, vydá Fond osvědčení o evidenci pobídkového projektu na nižší částku, než je částka podle § 43 odst. 4, a to v závislosti na výši prostředků na filmové pobídky. O tuto částku se snižuje částka prostředků na filmové pobídky.

(7) Pokud Fond nedisponuje prostředky na filmové pobídky k tomu, aby mohla být vydána osvědčení o evidenci pobídkového projektu na požadovanou částku filmové pobídky všem žadatelům o evidenci pobídkového projektu, které Fond obdržel ve stejný den, vydá Fond osvědčení o evidenci pobídkového projektu těmto žadatelům na nižší částku, než je částka podle § 43 odst. 4, a to v závislosti na výši prostředků na filmové pobídky tak, že snížení částky podle § 43 odst. 4 bude pro všechny žadatele v procentním vyjádření shodné. O součet těchto částek se snižuje částka prostředků na filmové pobídky.

(8) Pokud dojde ke zvýšení prostředků na filmové pobídky, ředitel Fondu oznámí tuto skutečnost a aktuální výši prostředků na filmové pobídky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podrobnosti tohoto oznámení stanoví statut Fondu.

(9) Pokud Fond rozhodne o žádosti o evidenci pobídkového projektu podle odstavců 5, 6 nebo 7, je žadatel oprávněn podat žádost o evidenci stejného pobídkového projektu podruhé v souladu s § 46 odst. 3.

(10) Pokud Fond žádost o evidenci pobídkového projektu nezamítl, vydá osvědčení o evidenci pobídkového projektu. Osvědčení o evidenci pobídkového projektu obsahuje předpokládanou výši částky filmové pobídky. O tuto částku se snižuje částka prostředků na filmové pobídky.

(11) Žadateli, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu, vzniká povinnost bez zbytečného odkladu informovat Fond o následujících skutečnostech:

a) přeměně žadatele podle jiného právního předpisu⁴²),

b) změně právní formy žadatele,

c) vstupu žadatele do likvidace,

d) podání insolvenčního návrhu na žadatele,

e) změnách pobídkového projektu oproti skutečnostem uvedeným v žádosti o evidenci pobídkového projektu,

f) účasti v jiných programech podpory z prostředků veřejných zdrojů, ze zdrojů Evropské unie nebo ze zdrojů členských států Evropské unie v souvislosti s pobídkovým projektem, nebo o poskytnutí jakýchkoli jiných prostředků veřejné podpory na realizaci pobídkového projektu.

(12) Porušení povinnosti žadatele podle odstavce 11 se považuje za porušení rozpočtové kázně podle jiného právního předpisu⁴³).

(13) Žadateli, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu, vzniká povinnost v průběhu 12 po sobě následujících měsíců ode dne doručení osvědčení o evidenci pobídkového projektu vynaložit v souvislosti s realizací audiovizuálního díla na území České republiky alespoň 70 % výše uznatelných nákladů podle § 42 odst. 1 písm. e). Splnění této povinnosti je žadatel

povinen prokázat Fondu předložením zprávy auditora o ověření vynaložených nákladů na realizaci audiovizuálního díla na území České republiky, včetně věcného plnění podle jiného právního předpisu⁴⁴).

(14) Zpráva auditora podle odstavce 13 musí být vypracována auditorem, který

a) je oprávněn vykonávat auditorskou činnost podle jiného právního předpisu,

b) má uzavřenou pojistnou smlouvu, jejímž předmětem je pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu své činnosti třetí osobě, přičemž limit pojistného plnění musí být alespoň 100 000 000 Kč.

(15) Pokud žadatel, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu, poruší svoji povinnost podle odstavce 13 věty první nebo druhé, Fond rozhodne o zrušení osvědčení o evidenci pobídkového projektu. O tuto částku se zvyšuje částka prostředků na filmové pobídky. Proti rozhodnutí Fondu o zrušení osvědčení o evidenci pobídkového projektu se nelze odvolat.

(16) Fond rozhodne o žádosti o evidenci pobídkového projektu ve lhůtě 30 dnů od podání úplné a řádně podané žádosti o evidenci pobídkového projektu.

(17) Proti rozhodnutí Fondu o žádosti o evidenci pobídkového projektu se nelze odvolat.

(18) Evidenci pobídkových projektů Fond uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(19) Vedení evidence pobídkových projektů, postup a podmínky změny osvědčení o evidenci pobídkového projektu stanoví statut Fondu.

§ 48

Žádost o filmovou pobídku

(1) Žadatel, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu, je oprávněn do 3 let od doručení tohoto osvědčení podat žádost o filmovou pobídku, pokud splňuje předpoklady podle § 50 odst. 2.

(2) Žádost o filmovou pobídku se podává Fondu písemně.

(3) Žádost o filmovou pobídku obsahuje vedle základních náležitostí žádosti podle správního řádu přílohy, které stanoví statut Fondu.

(4) Zpráva auditora, která je nedílnou součástí žádosti o filmovou pobídku, musí být vypracována a ověřena auditorem, který splňuje podmínky podle § 47 odst. 14.

§ 49

Posouzení žádosti o filmovou pobídku

(1) Neobsahuje-li žádost o filmovou pobídku veškeré náležitosti stanovené tímto zákonem, Fond vyzve žadatele k jejímu doplnění. Pokud žadatel žádost o filmovou pobídku nedoplní do 10 pracovních dnů ode dne doručení výzvy Fondu, Fond žádost o filmovou pobídku odmítne.

(2) Pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené zákonem, Fond rozhodne o poskytnutí filmové pobídky, a to do 30 dnů ode dne doručení žádosti o poskytnutí filmové pobídky. V opačném případě Fond žádost o poskytnutí filmové pobídky ve stejné lhůtě zamítne.

(3) Fond žádost o poskytnutí filmové pobídky zamítne také v případě, že žadatel porušil informační povinnosti podle § 47 odst. 11.

(4) Fond uvolní a vyplatí filmovou pobídku na účet žadatele do 14 dnů ode dne vydání rozhodnutí o filmové pobídce. Bankovní poplatky spojené s touto transakcí hradí žadatel.

(5) Proti rozhodnutí Fondu o žádosti o filmovou pobídku se nelze odvolat.

(6) Přehled poskytnutých filmových pobídek Fond uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 50

Příjemce filmové pobídky

(1) Příjemcem filmové pobídky se pro účely tohoto zákona rozumí

a) žadatel, kterému bylo doručeno osvědčení o registraci pobídkového projektu,

b) žadatel, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu,

c) žadatel, kterému bylo doručeno rozhodnutí o filmové pobídce.

(2) Příjemce filmové pobídky

a) musí splňovat předpoklady podle § 39 odst. 1 písm. b) až g),

b) nesmí být příjemcem podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁴⁵),

c) nesmí být osobou, jejíž majetek je postižen nařízeným výkonem rozhodnutí.

(3) Příjemce filmové pobídky je povinen

a) ve svém účetnictví zabezpečit, aby vybrané účetní operace související s pobídkovým projektem byly vedeny v oddělené analytické evidenci a tak, aby bylo prokazatelné, že vybrané účetní položky jsou vykazovány na pobídkový projekt a skutečně odpovídají realizovanému pobídkovému projektu,

b) zabezpečit pro účely kontroly archivaci veškeré dokumentace, včetně účetnictví o pobídkovém projektu po dobu 5 let od ukončení realizace pobídkového projektu,

c) poskytnout Fondu na jeho výzvu aktuální údaje o realizaci pobídkového projektu, a to do 15 dnů od výzvy Fondu,

d) v závěrečných titulkách pobídkového projektu uvést, že jeho realizace byla podpořena Českou republikou prostřednictvím Fondu formou filmové pobídky a logo Fondu,

e) poskytnout Fondu na jeho výzvu aktuální výrobní plán, který koresponduje se scénářem, a to do 15 dnů od výzvy Fondu,

f) bezúplatně poskytnout Fondu kopii filmu na elektronickém nosiči dat, a to do 3 měsíců od prvního zpřístupnění audiovizuálního díla veřejnosti v kině.

(4) Fond zruší osvědčení o evidenci v případě, že příjemce filmové pobídky porušil povinnost podle

odstavce 3 písm. c) nebo e).

Oddíl 3

§ 51

Činnost Komise, její složení a rozhodování

(1) Komise

a) posuzuje žádosti o registraci pobídkového projektu z hlediska splnění obsahových předpokladů podle § 42 odst. 1 písm. c) a vydává k nim stanoviska,

b) vykonává další činnosti svěřené jí tímto zákonem nebo statutem Fondu.

(2) Komise je usnášeníschopná, pokud se jejího jednání zúčastní alespoň 3 členové. Komise rozhoduje většinou hlasů. Při rovnosti hlasů se volba opakuje nejvíce dvakrát, pokud se ani poté nerozhodne, návrh je považován za nepřijatý.

(3) Člen Komise je vyloučen z rozhodování o filmové pobídce v případech podle správního řádu a dále v případě, že má na tomto rozhodování osobní zájem nebo by mu mohla vzniknout osobní výhoda, a to přímo nebo prostřednictvím osoby blízké. Pro účely posouzení usnášeníschopnosti Komise při takovém rozhodování se má za to, že vyloučený člen Komise se jednání nezúčastnil.

(4) Komise má 5 členů.

(5) Členové Komise jsou jmenováni a odvoláváni ministrem z řad uznávaných a zkušených osobností v oblasti audiovizu jemu navržených profesními organizacemi s výjimkou kolektivních správců autorských práv nebo práv souvisejících s právem autorským.

(6) Funkční období členů Komise je 3 roky. Opětovné jmenování je možné pouze dvakrát.

(7) Komise na svém prvním jednání po jmenování členů Komise zvolí předsedu a místopředsedu.

(8) Členství v Komisi je veřejnou funkcí.

(9) Členu Komise náleží za výkon jeho funkce odměna ve výši, kterou stanoví na návrh ministra vláda usnesením. Členu Komise náleží náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem jeho funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům s tím, že za pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad se považuje místo jeho pobytu.

(10) Podrobnosti o jednání Komise stanoví statut Fondu.

§ 52

Předpoklady členství v Komisi a zánik členství v Komisi

(1) Členem Komise může být fyzická osoba, která je

a) způsobilá k právním úkonům,

b) bezúhonná; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(2) Člen Komise nesmí zastávat funkce v politických stranách nebo politických hnutích, ani nesmí v jejich prospěch působit v souvislosti s výkonem funkce člena Komise.

(3) Členství v Komisi je neslučitelné s funkcí prezidenta republiky, poslance, senátora, člena vlády nebo jeho náměstka, vedoucího ústředního orgánu státní správy nebo jeho náměstka, prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu či člena jeho kolegia, člena rady Českého telekomunikačního úřadu, člena bankovní rady České národní banky, člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a člena Rady České televize.

(4) Funkce člena Komise je neslučitelná s pracovním poměrem k Fondu.

(5) Členství v Komisi zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) dnem doručení písemně učiněného vzdání se funkce člena Komise ministři,

c) dnem, kdy bylo člena Komise doručeno rozhodnutí o odvolání z funkce,

d) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen Komise zbaven způsobilosti k právním úkonům,

e) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen Komise odsouzen pro úmyslný trestný čin, nebo

f) dnem, kdy člen Komise získal funkci podle odstavce 2 nebo 3 anebo mu vznikl pracovní poměr k Fondu.

(6) Ministr odvolá člena Komise z funkce, pokud

a) přestal splňovat předpoklady pro výkon funkce,

b) se dopustil jednání, které ohrožuje důvěru v jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce,

c) závažným způsobem narušil důstojnost vykonávané funkce,

d) působil ve prospěch politických stran nebo politických hnutí v souvislosti s výkonem funkce člena Komise, nebo

e) opakovaně řádně neplní svoje povinnosti podle tohoto zákona, jiných právních předpisů nebo statutu Fondu.

Díl 7

Koprodukční statut

§ 53

Rozhodování o udělení koprodukčního statutu

(1) Fond rozhodne o udělení koprodukčního statutu kinematografickému dílu, který potvrzuje soulad díla s Úmluvou nebo jinou mezinárodní smlouvou o filmové koprodukci, pokud splňuje podmínky Úmluvy nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci.

(2) Koprodukční statut nemůže být udělen audiovizuálním dílům pornografické povahy,

kinematografickým dílům schvalujícím násilí nebo kinematografickým dílům otevřeně urážejícím lidskou důstojnost.

(3) Žádost o udělení koprodukčního statutu musí koproducent s místem trvalého pobytu nebo sídlem na území České republiky podat Fondu nejméně 2 kalendářní měsíce přede dnem zahájení natáčení příslušného kinematografického díla, který je uveden v koprodukční smlouvě.

(4) K žádosti o udělení koprodukčního statutu se přikládá

a) kopie licenční nebo obdobné smlouvy, jíž žádající koproducent nebo jiný koproducent získává oprávnění k užití scénáře kinematografického díla a kinematografického díla,

b) scénář kinematografického díla,

c) seznam technické a umělecké účasti koproducentů z každého státu, podílejících se na výrobě kinematografického díla,

d) souhrn plánovaných nákladů na výrobu kinematografického díla (rozpočet),

e) finanční plán, který zachycuje přehled zdrojů plánovaných pro pokrytí výrobních nákladů kinematografického díla,

f) plánovaný harmonogram výroby kinematografického díla a

g) koprodukční smlouva nebo koprodukční smlouvy splňující podmínky podle Úmluvy nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci.

(5) Pokud je finanční příspěvek koproducenta s místem trvalého pobytu nebo sídlem na území České republiky nižší než finanční příspěvek ostatních jednotlivých koproducentů, nerozhodne Fond o udělení koprodukčního statutu dříve, než obdrží sdělení orgánu příslušného pro udělení koprodukčního statutu pro koproducenta s nejvyšší finanční účastí.

(6) Bude-li na základě žádosti o udělení koprodukčního statutu a předložených dokladů udělen kinematografickému dílu koprodukční statut, může jej Fond zrušit, pokud po dokončení výroby kinematografického díla zjistí, že kinematografické dílo tak, jak bylo vyrobeno, neodpovídá podmínkám Úmluvy nebo jiné mezinárodní smlouvy o filmové koprodukci.

Díl 8

Dozor

§ 54

(1) Dozor nad dodržováním povinností podle tohoto zákona s výjimkou povinností Fondu vykonává v přenesené působnosti krajský úřad. Pro tyto účely mu Fond poskytuje nezbytné údaje obsažené v evidenci v oblasti audiovize.

(2) Krajský úřad zašle Fondu opis rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o porušení tohoto zákona právníkou nebo podnikající fyzickou osobou, nejpozději ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Díl 9

Správní delikty

§ 55

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba, která prodává, pronajímá nebo půjčuje rozmnoženiny kinematografického díla označené klasifikací podle § 4 odst. 2 písm. c) nebo d), dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 5 odst. 6 rozmnoženiny kinematografického díla označené klasifikací prodá, pronajme nebo půjčí osobě, na kterou se podle provedené klasifikace vztahuje omezení jeho přístupnosti.

(2) Výrobce nebo koproducent se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky se dopustí správního deliktu tím, že neprovede klasifikaci českého kinematografického díla nebo neoznámí provedenou klasifikaci jeho distributorovi podle § 5 odst. 1.

(3) Výrobce kinematografického díla nebo jeho koproducent se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky se dopustí správního deliktu tím, že neoznámí kinematografické dílo Archivu podle § 7 odst. 1.

(4) Výrobce českého kinematografického díla nebo jeho koproducent se sídlem, místem trvalého pobytu nebo místem podnikání na území České republiky se dopustí správního deliktu tím, že

a) nenabídne písemně návrhem smlouvy Archivu 2 nepoškozené rozmnoženiny českého kinematografického díla v kvalitě rozmnoženiny určené pro kinematografická představení, kopii literárního scénáře nebo propagační materiály k tomuto dílu podle § 6 odst. 1,

b) nenabídne Archivu návrhem smlouvy nepoškozenou rozmnoženinu českého kinematografického díla v kvalitě vhodné pro výrobu rozmnoženin určených ke zpřístupňování veřejnosti prostřednictvím kinematografických představení podle § 6 odst. 3, nebo

c) nenabídne Archivu bezúplatný převod vlastnictví ve prospěch České republiky jedné nepoškozené rozmnoženiny českého kinematografického díla v kvalitě rozmnoženiny určené pro kinematografická představení, kopii literárního scénáře nebo propagační materiály k dílu podle § 6 odst. 6.

(5) Pořadatel kinematografického představení se dopustí správního deliktu tím, že

a) nezajistí zveřejnění distributorem sdělené klasifikace kinematografického díla v souvislosti s oznámením o konání kinematografického představení nebo při konání kinematografického představení nezajistí vyloučení účasti osob, na které se vztahuje omezení přístupnosti díla podle § 5 odst. 5, nebo

b) v rozporu s § 5 odst. 8 zpřístupní veřejnosti před zahájením, v průběhu nebo bezprostředně po skončení kinematografického představení audiovizuální upoutávky označené přísnějším stupněm klasifikace, než má kinematografické dílo, které je hlavním programem kinematografického představení.

(6) Distributor se dopustí správního deliktu tím, že

a) neopatří rozmnoženiny českého audiovizuálního díla rozšiřované veřejnosti na území České republiky titulky pro sluchově postižené nebo jejich obaly neopatří nápisem „Titulky pro sluchově postižené“ podle § 3 odst. 2,

b) neprovede klasifikaci jiného než českého kinematografického díla, které distribuuje na území České republiky podle § 5 odst. 2,

c) neoznámí provedenou klasifikaci pořadateli kinematografického představení, poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání nebo ostatním osobám, jimž pro území České republiky poskytne oprávnění k užití díla podle § 5 odst. 3,

d) jako osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. g) bodě 1 neoznačí obaly rozmnoženin kinematografického díla označením jeho klasifikace nebo pro označení rozmnoženin nepoužije klasifikace kinematografického díla s nejvyšším omezením přístupnosti, jestliže tyto rozmnoženiny obsahují více kinematografických děl podle § 5 odst. 4,

e) nezajistí, aby audiovizuální upoutávky nebo jiné formy reklamy vztahující se k jím distribuovanému kinematografickému dílu klasifikovanému podle § 4 odst. 2 písm. c) nebo d) obsahovaly označení klasifikace pro takové kinematografické dílo podle § 5 odst. 7, nebo

f) neoznámí Archivu kinematografické dílo, které bylo v jeho distribuci zpřístupněno veřejnosti v České republice prostřednictvím kinematografických představení podle § 7 odst. 2.

(7) Za správní delikty se uloží pokuta do

a) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 6 písm. a) až e),

b) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavců 1 až 5 nebo odstavce 6 písm. f).

§ 56

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno spravedlivě požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává v prvním stupni v přenesené působnosti krajský úřad.

(5) Odvolacím orgánem proti rozhodnutím o správních deliktech podle tohoto zákona je ministerstvo.

(6) Krajský úřad zašle Fondu opis rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o správním deliktu, nejpozději ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(7) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

(8) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správního orgánu, který pokutu uložil.

HLAVA V

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 57

(1) Za účelem doložení skutečnosti, že autorská práva nebo práva výkonného umělce připadla státu, poskytuje Ministerstvo vnitra Fondu na vyžádání způsobem umožňujícím dálkový přístup o zemřelých nositelích autorských práv

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,
- d) datum a místo a okres úmrtí, jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- e) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel pouze, pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(5) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

Díl 2

Přechodná ustanovení

§ 58

(1) Zrušuje se Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie. Ministerstvo podá návrh na výmaz Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie z obchodního rejstříku do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Fond je právním nástupcem Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se Fond stává příslušným hospodařit s veškerým majetkem České republiky, s nímž byl v uvedeném dni příslušný hospodařit Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, a přecházejí na něj jeho závazky. Týmž dnem vstupuje Fond do všech práv a povinností z právních vztahů, jejichž účastníkem byl Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

§ 59

(1) Rada Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie vykonává do 4. dubna 2015 funkci Rady. Po dobu výkonu funkce členů Rady náleží členům Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie odměna stanovená podle § 14 odst. 6. Nového předsedu a místopředsedu Rada zvolí v případě, že většina jejích členů to navrhne.

(2) Poslanecká sněmovna při volbě prvních členů Rady losem určí, kterým členům Rady skončí funkční období po 1 roce, kterým členům Rady skončí funkční období po 2 letech a kterým členům Rady skončí funkční období po 3 letech.

(3) První schůzi Rady svolá ministr nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy byl zvolen šestý člen Rady.

(4) Na první schůzi Rady podle odstavce 3 zvolí Rada ze svých členů předsedu a místopředsedu.

§ 60

O žádostech, předložených Státnímu fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, rozhodne Fond podle dosavadních právních předpisů.

§ 61

Řízení o správních deliktech a řízení o vymáhání nedoplatků, která byla zahájena a nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí ministerstvo podle dosavadních právních předpisů.

§ 62

V řízení o projektech, která byla zahájena do dne účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle dosavadních předpisů s tím, že poskytování filmových pobídek přebírá Fond.

§ 63

Plnění nabídkové povinnosti vůči Archivu, která vznikla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy.

§ 64

Vyúčtování a odvod příplatku k ceně vstupného podle dosavadních právních předpisů provede pořadatel do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 65

Evidenci audiovizuálních děl, které byly vedeny podle § 1a zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo převede na Archiv do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 66

Národní filmový archiv zřízený podle dosavadních předpisů se pokládá za Archiv podle tohoto zákona.

Díl 3

Zrušovací ustanovení

§ 67

Zrušuje se:

1. Zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.
2. Zákon č. 249/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl

§ 68

V zákoně č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 249/2006 Sb., zákona č. 130/2008 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se část první, třetí a § 13 zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna autorského zákona

§ 69

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., zákona č. 61/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 168/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb. a zákona č. 18/2012 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 3 zní:

„3) Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí).“

2. V § 26 odst. 2 a v § 106 odst. 4 se slova „České republiky pro podporu a rozvoj české“ zrušují.

3. Část sedmá se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze

§ 70

V zákoně č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 217/2000 Sb., zákona č. 143/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 93/2004 Sb., zákona č. 99/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 456/2011 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., se část dvacátá devátá zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů

§ 71

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb. a zákona č. 275/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 se slova „který je smluvní stranou Evropské úmluvy o přeshraniční televizi,“ zrušují.

2. V § 32a odst. 1 se za slova „na základě licence“ vkládají slova „podle § 12 odst. 3 písm. a)“.

3. V § 32b odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 19 zní:

„(2) Pokud poplatník dosahuje výnos nebo příjem nepřímým prodejem vysílacího času prostřednictvím třetích osob, které nejsou konečnými uživateli vysílacího času, zahrnuje se do základu poplatku namísto tohoto výnosu nebo příjmu výnos nebo příjem, který by poplatník realizoval přímým prodejem tohoto vysílacího času, a to bez ohledu na to, zda by se takový přímý prodej ve skutečnosti uskutečnil. Ustanovení předchozí věty se uplatní pouze v případě, že třetími osobami podle předchozí věty jsou osoby propojené s poplatníkem ve smyslu jiného právního předpisu¹⁹⁾).

19) § 66a odst. 9 zákona č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

4. Za § 32f se vkládá nový § 32g, který zní:

„§ 32g

(1) V případě, že výnos poplatku nedosahuje v celkové částce 150 mil. Kč, poplatník poplatku z vysílání reklamy se podílí na rozdílu mezi celkovými výnosy poplatku a částkou 150 mil. Kč úměrně svému podílu na celkových výnosech z reklamy všech poplatníků poplatku z vysílání reklamy.

(2) Doplatek poplatku z vysílání reklamy zaplatí poplatník do 30 dní od doručení výzvy Státního fondu kinematografie.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

§ 72

V zákoně č. 482/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 94/2005 Sb., se část sedmá zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 73

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb. a zákona

č. 274/2012 Sb., se mění takto:

1. V příloze zákona části IV položka 67 zní:

„Položka 67

a) Přijetí žádosti

1. o udělení oprávnění k provozování televizního vysílání Kč 90 000

2. o prodloužení doby platnosti oprávnění k provozování televizního vysílání Kč 90 000

3. o udělení oprávnění nebo o prodloužení doby platnosti k místnímu televiznímu vysílání Kč 50 000

b) Přijetí žádosti o udělení oprávnění nebo o prodloužení doby platnosti oprávnění k provozování rozhlasového vysílání Kč 25 000

c) Přijetí přihlášky k provozování převzatého vysílání Kč 90 000

d) Přijetí žádosti o změnu údajů uvedených

1. v žádosti o udělení oprávnění k provozování televizního vysílání Kč 20 000

2. v žádosti o udělení oprávnění k provozování rozhlasového vysílání Kč 5 000

3. v přihlášce k provozování převzatého vysílání Kč 20 000

Předmětem poplatku není

1. Přijetí žádosti o udělení oprávnění k provozování televizního vysílání podle písmene a) této položky, je-li

žádost podávána podle § 21 odst. 1 zákona č. /2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání).

2. Přijetí žádosti o změnu údajů podle písmene d) této položky, zapisuje-li se změna do obchodního rejstříku.“.

2. V příloze zákona části IV se za položku 67 vkládá nová položka 67a, která včetně poznámky pod čarou č. 41a zní:

„Položka 67a

Přijetí žádosti

a) o podporu kinematografie na realizaci projektu z okruhu vývoje českého kinematografického díla nebo na realizaci projektu z jiného okruhu než výroby českého kinematografického díla 41a) Kč 5 000

b) o podporu kinematografie na realizaci projektu z okruhu výroby českého kinematografického díla 41a) Kč 10 000

c) o změně podmínek stanovených v rozhodnutí o podpoře kinematografie 41a) Kč 500

d) o registraci pobídkového projektu 41a) Kč 30 000

41a) Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuaci).“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony

§ 74

V zákoně č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony, ve znění zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 89/2012 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

§ 75

V zákoně č. 130/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 456/2011 Sb., zákona č. 17/2012 Sb. a zákona č. 89/2012 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech

§ 76

V zákoně č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 101/2010 Sb., zákona č. 159/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 456/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 17/2012 Sb., zákona č. 89/2012 Sb. a zákona č. 201/2012 Sb., se část třicátá zrušuje.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu

§ 77

V zákoně č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu, ve znění zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 456/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 165/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., se část čtrnáctá zrušuje.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony

§ 78

V zákoně č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění zákona č. 89/2012 Sb., se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

§ 79

V zákoně č. 465/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část pátá zrušuje.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona č. 239/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

§ 80

V zákoně č. 239/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se část pátá zrušuje.

ČÁST PATNÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 81

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013, s výjimkou ustanovení § 27, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2016.

Němcová v. r.

Nečas v. r.

1) § 62 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

2) Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 12 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.

4) § 79 zákona č. 121/2000 Sb.

5) Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 26/2000 Sb. m. s., o přijetí Evropské úmluvy o filmové koprodukcí.

6) § 14 až 16 zákona č. 121/2000 Sb.

7) Zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), ve znění zákona č. 302/2011 Sb.

8) § 21 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.

- 9) § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 132/2010 Sb.
- 10) § 15 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.
- 11) § 16 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.
- 12) § 55 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 13) § 64 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.
- 14) § 7 zákona č. 121/2000 Sb.
- 15) § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
- § 54 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 16) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 17) § 106 odst. 4 zákona č. 121/2000 Sb.
- 18) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 19) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.
- 20) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 22) § 4 zákona č. 121/2000 Sb.
- 23) § 28 zákona č. 218/2000 Sb.
- § 54 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 24) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 25) § 32a zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 302/2011 Sb.
- 26) Například § 26 odst. 2 až 4, § 74 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 27) § 14 zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.
- 28) Například § 26 odst. 2 až 4 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.
- 29) § 201 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

- 30) § 51 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
- 31) § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- 32) § 44 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 33) Například § 26 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění zákona č. 216/2006 Sb.
- 34) Zákon č. 231/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 35) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 36) § 146 zákona č. 500/2004 Sb.
- 37) § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 38) Sdělení Komise radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů k některým právním aspektům týkajících se kinematografických děl a jiných audiovizuálních děl, OJ C 43, 16. února 2002 (Sdělení Komise).
- 39) Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.
- 40) Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 41) § 3 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb.
- 42) Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů.
- 43) § 44 rozpočtových pravidel.
- 44) § 2 písm. b) zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech).
- 45) Sdělení Komise (ES) 2004/C 244/02 Pokyny Společenství na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích.

Příloha D – Stanovisko prezidenta Václava Klause

Prezident republiky

V Praze dne 12. listopadu 2012

Vážená paní předsedkyně,

využívám pravomoci dané mi článkem 50 Ústavy České republiky a vracím Poslanecké sněmovně zákon ze dne 26. října 2012, o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí).

Formálně jiný, ale ve své podstatě velmi podobný zákon jsem vrátil Poslanecké sněmovně již v roce 2006. Tehdy šlo o zákon z 25. dubna 2006, kterým se mění zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon nakonec přijat nebyl.

Své stanovisko jsem od té doby nezměnil.

Stále se domnívám, že filmový průmysl je standardním obchodním odvětvím, nikoli veřejným statkem, který by měl být financován z veřejných zdrojů, tedy i z prostředků těch, kteří by je sami na tento účel dobrovolně nedali. I nadále se domnívám, že pokud si parlament myslí opak, pak má být záměr podporovat kinematografii porovnáván s jinými veřejnými zájmy v rámci sestavování státního rozpočtu a nemá být financován z mimorozpočtových zdrojů a tím privilegován oproti jiným veřejným výdajům.

I nadále považuji za neobhajitelné a nijak neodůvodněné, že stát tímto způsobem hodlá podporovat podnikatele ve filmovém průmyslu a ne například českou hudbu, české výtvarné umění či architekturu, českou literaturu, české divadlo anebo český sport. Stále nevidím žádný důvod, proč by právě filmoví producenti a další podnikatelé v kinematografii měli být privilegováni oproti jiným, srovnatelným oborům.

Přesto, že organizace financování filmového průmyslu prostřednictvím Státního fondu kinematografie je v novém zákoně propracovanější a sám Fond má nově podléhat přísnější veřejné kontrole, než tomu bylo podle zákona, který jsem vrátil před šesti lety, jde spíše o technická dílčí vylepšení. Sama podstata zákona zůstává chybná. Domnívám se, že skutečným problémem současně české kinematografie není ani tak nedostatek financí - i za málo peněz lze natočit velmi dobrý film - ale spíše nedostatek tvůrčí investice.

Jsem přesvědčen, že Sněmovna by se nad přijatým zákonem měla ještě jednou zodpovědně zamyslet.

S pozdravem

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Němcov', written in a cursive style.

Vážená paní
Miroslava Němcova
předsedkyně Poslanecké sněmovny ČR

Příloha E – Kulturní test

KULTURNÍ TEST

Název projektu	
Obchodní firma nebo název žadatele - právnické osoby, jméno a příjmení žadatele - fyzické osoby	
Číslo projektu (vyplní Fond)	

Žadatel v rámci Kulturního testu:

a) doplní vlastní návrh **počtu bodů** a

b) zároveň vyplní odůvodnění svého návrhu a podrobnosti umožňující hodnocení kritérií Komisí.

Část I – Kulturní kritéria

	<i>počet bodů</i>
1) příběh / scénář / ústřední téma filmu je založeno na události, která je součástí české nebo evropské kultury / historie / mytologie / náboženství <i>- 2 body</i>	
<i>Odůvodnění:</i>	
2) film se zakládá na postavě / osobnosti patřící do české / evropské kultury / historie / společnosti / náboženství <i>- 2 body</i>	
<i>Odůvodnění:</i>	
3) příběh filmu souvisí s evropským prostředím / místem / lokalitou / architektonickým nebo kulturním prostředím <i>- 2 body</i>	
<i>Odůvodnění:</i>	
4) příběh / scénář / ústřední téma filmu je založeno na literárním díle nebo adaptaci dalších uměleckých odvětví (výtvarného umění, hudby apod.) s kulturní hodnotou <i>- 2 body</i>	

Odůvodnění:	
5) příběh / scénář / ústřední téma filmu je zaměřeno na aktuální kulturní / sociologické / politické téma české nebo evropské společnosti - 2 body	
Odůvodnění:	
6) film reflektuje významnou českou nebo evropskou hodnotu, jako je kulturní rozmanitost / solidarita / rovnost / ochrana menšin nebo lidských práv / tolerance / ochrana životního prostředí / respektování tradic kultury nebo rodiny - 2 body	
Odůvodnění:	
7) film je zaměřen na českou / evropskou kulturu / identitu nebo české / evropské zvyky a tradice - 2 body	
Odůvodnění:	
8) příběh / scénář / ústřední téma filmu je založeno na aktuálních nebo historických světových událostech s dopadem na evropskou / českou společnost - 2 body	
Odůvodnění:	

Část II –Výrobní kritéria

		počet bodů
9) film je kinematografické dílo, které přispívá k rozvoji daného žánru	- 3 body	
Odůvodnění:		
10) tvůrci filmu jsou čeští občané nebo občané států EHP:		
<ul style="list-style-type: none"> • režisér • producent / koproducent • hlavní kameraman • scenárista • herec / herečka v hlavní roli • herec / herečka ve vedlejší roli • autor původní hudby • architekt / výtvarník • kostýmní návrhář • střihač • umělecký maskér • vedoucí produkce • supervisor postprodukce nebo VFX • 2. kameraman 	- 1/2 bodu za položku, maximum 7 bodů	
Odůvodnění:		
11) finální verze filmu je v kterémkoliv jazyku EHP	- 4 body	
Odůvodnění:		
12) nejméně 51% členů štábu (nezahrnutých v bodu 11) jsou občané zemí EHP	- 4 body	
Odůvodnění:		
13) natáčení na lokacích nebo ve studiích v ČR	- 4 body	
Odůvodnění:		
14) využití českých dodavatelských služeb na území ČR	- 4 body	

Odůvodnění:	
15) využití postprodukce v ČR (zahrnuje zvukovou a obrazovou postprodukci, laboratoře, nahrávku filmové hudby apod.) - 4 body	
Odůvodnění:	

Část III – Souhrn bodů

	<i>minimální počet bodů/ celkový počet bodů⁹⁴</i>	skutečně dosažený počet bodů
CELKEM	23 / 46	

.....
datum, podpis

⁹⁴ Projekt musí dosáhnout minimální počet (23) z celkového počtu bodů (46) a zároveň musí splnit nejméně dvě kulturní kritéria uvedená v části I.

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Petra Březíková

Obor: Sociální a mediální komunikace

Forma studia: prezenční studium

Název práce: Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie. Vznik, vývoj a výhled do budoucnosti.

Rok: 2012/2013

Počet stran textu: 62

Celkový počet stran příloh: 58

Počet titulů českých použitých zdrojů: 7

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: -

Počet internetových zdrojů: 10

Vedoucí práce: MgA. Miloslav Kučera